

ZAKON

o prevozih v cestnem prometu (ZPCP-2)
(neuradno prečiščeno besedilo št. 15)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa pogoje in način opravljanja prevozov potnikov in potnic (v nadaljnjem besedilu: potnik) in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu ter organe, pristojne za izvajanje in nadzor nad izvajanjem tega zakona.

(2) Določbe tega zakona ne veljajo za:

- prevoz oseb za lastne potrebe z vozili, ki imajo poleg voznikovega največ osem sedežev;
- za prevoz blaga za lastne potrebe v cestnem prometu z motornim vozilom ali skupino vozil, katerih največja dovoljena masa ne presega 3500 kg;
- prevoz za osebne potrebe.

(3) Prevoz potnikov in blaga v mednarodnem cestnem prometu se opravlja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo prevoze v cestnem prometu, predpisi Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Skupnost) ter mednarodnimi pogodbami, ki jih je sklenila Republika Slovenija.

(4) Če s posameznimi državami ni bila sklenjena pogodba iz prejšnjega odstavka, se prevoz med njimi in Republiko Slovenijo opravlja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo področje prevozov v cestnem prometu, predpisi Skupnosti ter večstranskimi mednarodnimi pogodbami, ob upoštevanju načela vzajemnosti.

(5) Republika Slovenija zagotavlja pravico do opravljanja dejavnosti prevoza pravnim in fizičnim osebam iz drugih držav in priznava diplome, poklicne kvalifikacije ter druge dokaze o strokovni usposobljenosti za opravljanje dejavnosti prevoza na podlagi mednarodnih pogodb oziroma ob upoštevanju načela vzajemnosti.

2. člen

(predpisi Skupnosti in mednarodni sporazum)

(1) Ta zakon prenaša v slovenski pravni red naslednje direktive Skupnosti:

- [Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2006/1/ES](#) z dne 18. januarja 2006 o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga (UL L št. 33 z dne 4. 2. 2006, str. 82), zadnjič spremenjeno z [Direktivo \(EU\) 2022/738](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. aprila 2022 o spremembi [Direktive 2006/1/ES](#) o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga (UL L št. 137 z dne 16. 5. 2022, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: [Direktiva 2006/1/ES](#));
- [Direktivo \(EU\) 2022/2561](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov (UL L št. 330 z dne 23. 12. 2022, str. 46; v nadaljnjem besedilu: [Direktiva 2022/2561/EU](#)).

(2) Ta zakon določa organe in nosilce javnih pooblastil, ki so pristojni za izvajanje upravnih nalog, za izvajanje:

- [Uredbe Sveta \(EGS\) št. 56/83](#) z dne 16. decembra 1982 o izvajanju Sporazuma o mednarodnem prevozu potnikov po cesti z občasnimi avtobusnimi prevozi (ASOR) (UL L št. 10, z dne 13. 1. 1983, str. 1; v nadaljnjem besedilu: [Uredba Sveta 56/83/EGS](#));
- [Uredbe Sveta \(EGS\) št. 3916/90](#) z dne 21. decembra 1990 o ukrepih, ki se sprejmejo v primeru krize na trgu cestnega prevoza blaga (UL L št. 375, z dne 31. 12. 1990, str. 10; v nadaljnjem besedilu: [Uredba Sveta 3916/90/EGS](#));
- [Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta \(ES\) št. 2888/2000](#) z dne 18. decembra 2000 o razdelitvi dovolilnic za težka tovorna vozila, ki vozijo po Švici (UL L št. 336, z dne 30. 12. 2000, str. 9, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: [Uredba 2888/2000/ES](#));
- [Uredbe Komisije \(EU\) št. 361/2014](#) z dne 9. aprila 2014 o podrobnih pravilih za uporabo [Uredbe \(ES\) št. 1073/2009](#) Evropskega parlamenta in Sveta glede dokumentov za mednarodni avtobusni prevoz potnikov in razveljavitvi [Uredbe Komisije \(ES\) št. 2121/98](#) (UL L št. 107 z dne 10. 4. 2014, str. 39), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 258 z dne 3. 10. 2015, str. 11), (v nadaljnjem besedilu: [Uredba 361/2014/EU](#));
- [Uredbe Komisije \(ES\) št. 792/94](#) z dne 8. aprila 1994 o določitvi podrobnih pravil za uporabo [Uredbe Sveta \(EGS\) št. 3118/93](#) za prevoznike, ki opravljajo cestne prevoze tovora za lastne potrebe (UL L št. 92, z dne 9. 4. 1994, str. 13; v nadaljnjem besedilu: [Uredba Komisije 792/94/ES](#));

- [Uredbe \(ES\) št. 1071/2009](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi [Direktive Sveta 96/26/ES](#) (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, str. 51.), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 209 z dne 24. 8. 2023, str. 10);
- [Uredbe Sveta \(ES\) št. 1072/2009](#) z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 72; v nadaljnjem besedilu: [Uredba 1072/2009/ES](#)), zadnjič spremenjena z [Uredbo \(EU\) 2020/1055](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2020 o spremembi [uredb \(ES\) št. 1071/2009](#), [\(ES\) št. 1072/2009](#) in [\(EU\) št. 1024/2012](#) za njihovo prilagoditev razvoju v sektorju cestnega prevoza (UL L št. 249 z dne 31. 7. 2020, str. 17);
- [Uredbe Sveta \(ES\) št. 1073/2009](#) z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov in spremembi [Uredbe \(ES\) št. 61/2006](#) (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, stran 88; v nadaljnjem besedilu: [Uredba 1073/2009/ES](#));
- [Uredbe Komisije \(EU\) št. 1213/2010](#) z dne 16. decembra 2010 o vzpostavitvi skupnih pravil o medsebojnem povezovanju nacionalnih elektronskih registrov podjetij cestnega prevoza (UL L št. 335 z dne 18. 12. 2010, stran 21; v nadaljnjem besedilu: [Uredba 1213/2010/ES](#));
- [Uredbe \(ES\) št. 1370/2007](#) z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi [uredb Sveta \(EGS\) št. 1191/69](#) in [št. 1107/70](#) (UL L št. 315 z dne 3. 12. 2007, stran 1; v nadaljnjem besedilu: [Uredba 1370/2007/ES](#));
- Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na drugi strani (UL L št. 149 z dne 30. 4. 2021, str. 10), zadnjič spremenjenega s [Sklepom št. 1/2023](#) Specializiranega odbora za sodelovanje v programih unije, ustanovljenega s členom 8(1), točka (s), Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na drugi strani, z dne 4. decembra 2023 o sprejetju protokolov I in II ter spremembi Priloge 47 k Sporazumu o trgovini in sodelovanju (UL L št. 2023/2731 z dne 5. 12. 2023), (v nadaljnjem besedilu: sporazum o trgovini in sodelovanju);

(3) S tem zakonom se ureja izvajanje Sklepa Komisije z dne 17. decembra 2009 o minimalnih zahtevah glede podatkov, ki morajo biti vneseni v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza (UL L št. 339 z dne 22.12.2009, stran 36).

3. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »avtotaksi prevoz« je prevoz enega potnika ali povezane skupine potnikov z motornim vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev in ki se v celoti opravi po enem naročilu za eno plačilo prevoznine;
2. »avtobusna postaja« je določen prostor za sprejem in odpravo avtobusov, ki mora imeti prometni urad, pokrite perone, urejene za varno vstopanje in izstopanje potnikov, prostore za zadrževanje potnikov in voznega osebja, za hrambo prtljage, tablo z objavo izvlečkov iz voznih redov, mesto za prodajo vozovnic, sanitarije in s predpisi določeno opremo;
3. »avtobusno postajališče« je označena prometna površina, določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov;
- 3.a »brezplačni prilagojeni prevoz« je brezplačni prevoz študentov, ki so težje ali težko gibalno ovirani, z vozili, prilagojenimi in homologiranimi za prevoz oseb, ki uporabljajo invalidski voziček;
- 3.b »čezmejni javni linijski potniški promet« pomeni izvajanje javne gospodarske službe prevoza potnikov v čezmejnem prometu do prestopne točke v sosednji državi;
4. »dvostranski prevoz« je prevoz potnikov ali blaga med Republiko Slovenijo in drugo državo;
5. »daljinar« je obvezna podlaga za izdelavo avtobusnih voznih redov, ki vsebuje relacije z razdaljami, voznimi časi, avtobusnimi postajami in avtobusnimi postajališči;
6. **(črtana)**
7. »domači prevoznik ali prevoznica« (v nadaljnjem besedilu: domači prevoznik) je fizična ali pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima licenco, licenco Skupnosti oziroma dovoljenje Skupnosti za opravljanje prevozov ali opravlja prevoze za lastne potrebe v skladu s tem zakonom;
8. **(črtana)**
9. »dovoljenje za prevoz« je skupno ime za več vrst listin, določenih v tem zakonu ali z mednarodno pogodbo, s katerimi se dovoljuje vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, pristop na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovoljenje, in vožnja po njih;

10. »dovolilnica« je javna listina, s katero se dovoljuje pristop vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovolilnico, in vožnja po njih;
11. »dovolilnica CEMT« je večstranska dovolilnica, ki jo izda Mednarodni transportni forum (v nadaljnjem besedilu: ITF) za mednarodni cestni prevoz blaga, ki ga opravljajo prevozniki oziroma prevoznice (v nadaljnjem besedilu: prevoznik) s sedežem v državi članici ITF v in iz tretjih držav;
- a11.a »enotna vozovnica« je izkazni dokument, ki ga izda organ JPP v elektronski ali listinski obliki in je lahko prenosljiv (neimenska enotna vozovnica) ali neprenosljiv (imenska enotna vozovnica), na podlagi katerega imetnik uveljavlja pravico do sklenitve pogodbe o prevozu potnikov s katerim koli prevoznikom, vključenim v sistem enotne vozovnice, v okviru časovne veljavnosti enotne vozovnice;
- 11.a »finančna integracija« je sofinanciranje iste prevozne storitve iz naslova združevanja finančnih sredstev;
- 11.b »fizična integracija« je povezanost različnih sistemov in podsistemov javnega potniškega prometa kot tudi povezanost s posebnimi linijskimi prevozi potnikov, avtotaksi prevozi, stalnimi izvenlinijskimi prevozi in prevozi na klic;
12. »hitri linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo samo na avtobusnih postajah in na avtobusnih postajališčih;
- 12.a »integrirana linija« je medsebojno povezan sistem finančne, fizične, tarifne oziroma upravljalvske integracije javnega, posebnega in drugega prevoza potnikov;
13. »itinerar« je načrt, ki označuje smer gibanja vozila na liniji;
14. »izdajatelj licenc« je izvajalec upravnih nalog na podlagi podeljenega javnega pooblastila iz 5. člena tega zakona;
- 14.a »izdelava izkaznice« zajema blanket izkaznice in personalizacijo izkaznice. Blanket izkaznice in personalizacija sta izdelana v skladu z [Direktivo 2022/2561/EU](#). Personalizacija je nanos osebnih podatkov na blanket izkaznice, kjer gre v določenem delu izdelave dokumenta za lasersko graviranje podob in besedila, implementacijo in posebljanje čipa ali magnetnega traku, izbočen ali vbočen tisk, eno- ali večbarvni termotisk podob in besedila, implementacijo podpisnega traku, nanos zaščitne folije, termotisk bar kod, nanos stratch-off folije oziroma spraskanke, odvisno od zahtev zaščite posameznega dokumenta;
- 14.b »izvajalec« je izvajalec gospodarske javne službe in subvencioniranega prevoza dijakov in študentov;
15. »izvod licence« je listina, ki jo izda izdajatelj licence imetniku ali imetnici (v nadaljnjem besedilu: imetnik) licence za uporabo v posameznem vozilu;
16. »javni prevoz« je prevoz, ki je pod enakimi pogoji dostopen vsem uporabnikom ali uporabnicam (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) prevoznih storitev in se izvaja v komercialne namene;
17. »javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu« je prevoz, ki se opravlja na določenih relacijah, po vnaprej določenem voznem redu, ceni in splošnih prevoznih pogojih. Opravlja se kot medkrajevni linijski in mestni linijski prevoz potnikov;
18. »javno parkirišče za tovorna vozila oziroma avtobuse« je urejen prostor za parkiranje, na katerem so zagotovljeni varno parkiranje in minimalni higienski pogoji (pitna voda, sanitarije ipd.) za vozno osebje;
19. »kabotaža« je vsak prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji, ki ga opravlja prevoznik ali prevoznica Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) ali tuji prevoznik ali prevoznica (v nadaljnjem besedilu: tuji prevoznik) oziroma prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v drugi državi, ki ga opravlja domači prevoznik;
20. »licenca« je dovoljenje za izvajanje prevozov potnikov ali blaga v skladu s tem zakonom;
21. »licenca Skupnosti« je dokument, ki ga izda izdajatelj licenc v skladu s 4. členom [Uredbe Sveta 1072/2009/ES](#) ali [4. členom Uredbe Sveta 1073/2009/ES](#);
22. »linija« je določena relacija in smer vožnje od začetne do končne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča, na kateri se prevažajo potniki v linijskem cestnem prometu po voznem redu in ceni, ki sta vnaprej določena in objavljena;
- 22.a »Snop linij« je prometno, gospodarsko in upravljalvsko smiselna celota ene ali več linij;
23. »medkrajevni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med dvema ali več kraji in se lahko opravlja kot potniški ali hitri linijski prevoz potnikov;
24. »mednarodna pogodba« je vsak mednarodni dvostranski ali večstranski sporazum, ki obvezuje Republiko Slovenijo in ki se nanaša na prevoze v cestnem prometu;
25. »mednarodni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med Republiko Slovenijo in drugimi državami, kjer lahko avtobusi ustavljajo na območju Republike Slovenije na avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih;

26. »mestni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov, ki ga občina oziroma več občin kot gospodarsko javno službo organizira znotraj enega ali več naselij;

27. »nerazdeljene dovolilnice« so tiste dovolilnice, ki niso bile razdeljene prevoznikom po končanem postopku redne delitve, in dovolilnice iz ostanka kvote po izračunu letnih planov;

28. (črtana)

29. »običajno prebivališče« je prebivališče osebe, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja voznike v cestnem prometu;

30. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov« je prevoz oseb v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz potnikov ali kombinacijo takih vozil za plačilo;

31. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza blaga« je prevoz blaga v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz blaga ali kombinacijo takih vozil za najem ali za plačilo;

31.a (prenehala veljati)

32. »podjetje« pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki opravlja dejavnost cestnih prevozov;

33. (črtana)

34. »potnik« je oseba, ki jo prevoznik za plačilo prepelje z vozilom za prevoz potnikov v cestnem prometu;

35. »potniški linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo na vseh avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih, ki so določena z voznim redom;

36. »potniška spremnica« je predpisan obrazec, ki ga mora imeti avtobusni prevoznik pri izvajanju občasnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in prevozov potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu;

37. »posebni linijski prevoz« je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje druge potnike. Opravlja se na podlagi pisne pogodbe med prevoznikom in naročnikom prevoza;

37.a »prevoz na klic« je napredna oblika javnega prevoza do največ osem potnikov in se izvaja na območjih, na katerih ni organiziranega javnega prevoza potnikov, oziroma na območjih z nižjim povpraševanjem po storitvah javnega prevoza potnikov;

38. »prevoz v cestnem prometu« je vsak prevoz potnikov ali blaga, kot tudi vožnja praznega ali nenatovorjenega motornega vozila ali skupine vozil po javnih in nekategoriziranih cestah, danih v uporabo za cestni promet;

39. »prevoz v notranjem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke znotraj meja Republike Slovenije;

40. »prevoz v mednarodnem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke med dvema ali več državami;

41. »prevoz za tretje države« je prevoz domačega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v izhodiščni tuji državi in potniki izstopijo ali se blago raztovori v ciljni tuji državi, kakor tudi prevoz tujega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v Republiki Sloveniji in potniki izstopijo ali se blago raztovori v tuji državi, kjer ta prevoznik nima sedeža;

42. »prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu zunaj Skupnosti« je prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov, v določenih časovnih presledkih, v obe smeri z enega samega mesta odhoda na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje pozneje nazaj na mesto odhoda isti prevoznik;

43. »prevoz za osebne potrebe« je nekomercialni prevoz oseb ali blaga, ki ga opravi fizična oseba zgolj za svoje potrebe oziroma potrebe ožjih družinskih članov ali članic (v nadaljnjem besedilu: član) z vozilom, ki je v njegovi lasti ali ima pravico uporabe vozila na podlagi najemne oziroma zakupne ali lizing pogodbe, ki mora biti sestavljena v pisni obliki. Za ta prevoz ne sme dobiti plačila ali kakega drugega nadomestila, vozilo pa lahko upravlja oseba, ki je lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) ali ima pravico uporabe tega vozila ali ožji član njegove družine. Za ožjega člana družine se štejejo zakonec, zunajzakonski partner, partner in otroci te osebe, ki opravlja prevoz za osebne potrebe;

44. »prevoznik ali prevoznica Skupnosti« (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) je podjetje, ki ima licenco ali dovoljenje v skladu s pravili Skupnosti za opravljanje prevozov potnikov ali blaga ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica), razen domačega prevoznika;

45. »relacija« je razdalja oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz potnikov, oziroma med vsaj dvema krajema na liniji, ki sta v voznem redu označena kot avtobusna postaja ali avtobusno postajališče. Pri prevozu blaga pomeni relacija razdaljo oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz blaga;

46. »sistem enotne vozovnice« pomeni sistem izdaje, prodaje in uporabe enotne vozovnice in poravnave prevoznin na podlagi validacij, ki ga upravlja organ JPP, ki uporabnikom in izvajalcem javnega potniškega prometa omogoča sklenitev pogodbe o prevozu v različnih vrstah prometa ter finančne poravnave med izvajalci prevozov;

47. »skupina vozil« je skupina enega vlečnega in vsaj enega priklopnega vozila ali polpriklopnika;

47.a »stalni izvenlinijski prevoz – shuttle prevoz« je prevoz med dvema točkama, ki ne vsebuje ponavljajočih se elementov obstoječega javnega linijskega prevoza potnikov, namenjen izključno uporabi letaliških storitev potnika. V ta namen potnik vstopi oziroma izstopi na letališču;

47.b »subvencioniranje prevoza dijakov in študentov« je zagotavljanje subvencij prevoza iz kraja stalnega ali začasnega prebivališča do kraja izobraževanja;

47.c »tarifna integracija« je uvedba enotnega tarifnega sistema, ki za enako raven kakovosti prevozne storitve določa enako ceno;

48. »tranzitni prevoz« je prevoz potnikov ali blaga čez ozemlje Republike Slovenije brez vstopanja in izstopanja potnikov oziroma nakladanja ali razkladanja blaga v Republiki Sloveniji;

49. »tuj prevoznik« je pravna ali fizična oseba, ki opravlja prevoze v mednarodnem cestnem prometu oziroma ima licenco ali drugačno dovoljenje svoje države za opravljanje prevozov potnikov ali blaga, če je v tej državi to predpisano, in ima sedež v državi, ki ni članica Evropske skupnosti;

49.a »upravljavalec prevoza« pomeni fizično osebo, zaposleno v podjetju, ali, če je to podjetje fizična oseba, to isto osebo ali, če je tako določeno, drugo fizično osebo, imenovano s pogodbo, ki dejansko in trajno vodi prevozne dejavnosti tega podjetja;

49.b »upravljavska integracija« je povezanost posameznih med seboj usklajenih vozniških redov, ki se izvajajo v obliki iste prevozne storitve oziroma enotnega voznega reda;

a49.c »validacija« pomeni registracijo vsakokratne uporabe enotne vozovnice, ki jo potnik izvede na validacijski napravi pred vstopom v vozilo ali ob vstopu vanj ali pri sprevodniku in s čimer je sklenjena pogodba o prevozu potnikov za posamezno vožnjo v okviru izbranega itinerarja ali voznega reda, kakor določa zakon, ki ureja izvajanje prevoznih storitev v železniškem prometu, in v skladu s pogoji izdane enotne vozovnice;

49.c »vlagatelj« je dijak, udeleženec izobraževanja odraslih ali študent, ki pred nakupom subvencionirane mesečne vozovnice izpolni vlogo za izdajo subvencionirane mesečne vozovnice;

50. »vozni red« je ureditev linije, s katero se določajo vrsta prevoza, način prevoza, vrstni red avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč, njihova oddaljenost od začetne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča, čas prihoda, postanka in odhoda na vsako avtobusno postajo ali avtobusno postajališče, obdobje, v katerem prevoznik opravlja prevoz na liniji, čas veljavnosti in režim obratovanja linije;

51. »najeto vozilo« pomeni vsako vozilo za prevoz blaga brez voznika, ki je na podlagi pogodbe s podjetjem, ki da vozilo na razpolago, za plačilo in za določeno časovno obdobje na voljo podjetju za opravljanje cestnih prevozov blaga za najem ali plačilo ali za lastne potrebe;

52. »spremljevalec« je oseba, ki imetniku EU kartice ugodnosti za invalide, izdane na podlagi zakona, ki ureja izenačevanje možnosti invalidov, nudi pomoč pri vodenju, orientaciji v prostoru, vključevanju v športne, rekreacijske in kulturne dejavnosti ter drugo pomoč, ki se nanaša na spremstvo v položajih, ko imetnik EU kartice ugodnosti za invalide potrebuje pomoč.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen, kot ga določajo drugi predpisi s področja cestnega prometa, predpisi Skupnosti ali mednarodne pogodbe.

II. PRISTOJNI ORGANI, NOSILEC JAVNIH POOBLASTIL IN EVIDENCE

4. člen

(pristojni organi)

(1) Strokovno tehnične, organizacijske, razvojne in nekatere upravne naloge na področju prevoza blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu in potnikov v mednarodnem cestnem prometu ter razvojne naloge na področju prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu izvajata ministrstvo, pristojno za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) in ministrstvo, pristojno za javni potniški promet v notranjem in čezmejnem prometu (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo za JPP).

(2) Ministrstvo opravlja naslednje naloge:

1. priprava predlogov zakonov in izdajanje podzakonskih predpisov s področij cestnih prevozov blaga in prevozov v mednarodnem prevozu potnikov v cestnem prometu;
2. vodenje evidenc in registrov iz prvega odstavka 15. člena tega zakona;
3. pridobivanje dovolilnic od drugih držav in izmenjava teh z njimi;
4. spremljanje stanja in razmer na trgu prevoznih storitev ter razvojne naloge s področja cestnih prevozov;
5. izdaja odločb za tuje prevoznike o prepovedi izvajanja prevozov v Republiki Sloveniji;

6. opravljanje nalog nacionalne kontaktne točke in izmenjava informacij z drugimi državami članicami v skladu z 18. členom [Uredbe 1071/2009/ES](#);
7. izdaja dovoljenj in aktov, določenih s tem zakonom in predpisi Evropske unije s področja cestnih prevozov;
8. izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;
9. izdaja in odvzem dovoljenj ter izvajanje drugih upravnih nalog organov države članice v skladu z [Uredbo 1073/2009/ES](#), razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa, [Uredbo Sveta 56/83/EGS](#), [Uredbo Sveta 3916/90/EGS](#), [Uredbo 1072/2009/ES](#), razen če zakon ne določa drugega pristojnega organa, [Uredbo 361/2014/EU](#) in [Uredbo Komisije 792/94/ES](#);
10. izdaja dovolilnic in potniških spremnic za občasne prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
11. izdaja in odvzem dovoljenj za izmenične prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
12. izvajanje drugih upravnih nalog po mednarodnih sporazumih s področja prevozov blaga v cestnem prometu, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami, če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa;
13. vodenje registra mednarodnih linij in voznih redov;
14. izvajanje drugih upravnih nalog po mednarodnih sporazumih s področja prevozov potnikov v cestnem prometu, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami, če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa.

(3) Ministrstvo za JPP opravlja naslednje naloge:

1. priprava predlogov zakonov in izdajanje podzakonskih predpisov s področja javnega potniškega prometa v notranjem in čezmejnem prometu;
2. vodenje prometne politike na področju cestnih prevozov;
3. vodenje evidenc in registrov iz drugega odstavka 15. člena tega zakona;
4. spremljanje stanja in razmer na trgu prevoznih storitev ter razvojne naloge s področja cestnih prevozov;
5. razvijanje javnega linijskega avtobusnega medkrajevne avtobusnega potniškega prometa in pospeševanje gospodarskih javnih služb;
6. razvijanje informacijskega sistema javnega potniškega prometa;
7. razvijanje drugih oblik javnega potniškega prometa;
8. izdaja dovoljenj za posebne linijske prevoze, na katerih se lahko vozijo tudi naključni potniki;
9. odločanje o pravicah težko in težje gibalno oviranih študentov do brezplačnega prevoza ali brezplačnega prilagojenega prevoza;
10. reševanje reklamacij glede uporabe enotne vozovnice na drugi stopnji;
11. vodenje registra posebnih linijskih prevozov;
12. vodenje evidence subvencij prevoza;
13. vodenje evidence integriranega javnega potniškega prometa;
14. oglaševanje in informiranje;
15. podpora uporabnikom.

5. člen

(javno pooblastilo)

(1) Obrtno-podjetniški zbornici Slovenije in Gospodarski zbornici Slovenije se podeli javno pooblastilo izdajanja licenc in dovolilnic (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj licenc).

(2) Na podlagi podeljenega javnega pooblastila se izvajajo naslednje upravne naloge:

- opravlja naloge, opredeljene v 10. členu [Uredbe 1071/2009](#);
- pripravlja poročila ministrstvu, pristojnemu za promet, skladno s 26. členom [Uredbe 1071/2009/ES](#), 17. členom [Uredbe 1072/2009/ES](#) in četrtem odstavkom 28. člena [Uredbe 1073/2009/ES](#);
- izdaja Licenco Skupnosti in izvodov licence Skupnosti na podlagi 4. člena [Uredbe 1072/2009/ES](#) in 4. člena [Uredbe 1073/2009/ES](#);

- izdaja potrdila za voznike na podlagi 5. člena [Uredbe 1072/2009/ES](#);
- opravlja naloge iz 6. in 7. člena [Uredbe 1072/2009/ES](#);
- izvajata ukrepe na podlagi 12. člena in prvega odstavka 13. člena [Uredbe 1072/2009/ES](#);
- odvzema licence Skupnosti na podlagi prvega odstavka 21. člena [Uredbe 1073/2009/ES](#);
- izvajata ukrepe na podlagi 22. člena in prvega odstavka 23. člena [Uredbe 1073/2009/ES](#);
- izdaja, zavrača izdajo ter odvzema licence in izvode licenc na podlagi tega zakona;
- deli dovolilnice za mednarodni prevoz blaga domačim prevoznikom, vključno s CEMT dovolilnicami;
- izdaja potrdila za opravljanje mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe na podlagi [Uredbe 1073/2009/ES](#) in [Uredbe 361/2014/EU](#);
- izdajanje oznake za avtotaksi prevoze s podatki o prevozniku in številko licence na podlagi tega zakona;
- druge naloge, ki jih ta zakon izrecno določa za izdajatelja.

(3) Izdajatelj licenc mora upravne naloge iz prejšnjega odstavka izvajati najmanj na enem mestu v Republiki Sloveniji.

(4) Izdajatelj licenc odgovarja v skladu z zakonom za škodo, ki jo povzroči s svojim protipravnim ravnanjem njegova oseba ali organ pri izvajanju javnega pooblastila.

6. člen

(črtan)

7. člen

(črtan)

8. člen

(črtan)

9. člen

(črtan)

10. člen

(črtan)

11. člen

(črtan)

12. člen

(preklic javnega pooblastila)

(1) Minister, pristojen za promet (v nadaljnjem besedilu: minister) z odločbo prekliče javno pooblastilo izdajatelju licenc, če ugotovi:

- **(črtana)**
- da izdajatelj licenc ali zaposleni pri izvajanju javnega pooblastila kršijo določbe [Uredbe 1073/2009/ES](#), [Uredbe 1072/2009/ES](#), tega zakona ali podzakonskih aktov, sprejetih na njegovi podlagi;
- da je izdajatelj licenc ali nekdo od zaposlenih pri svojem delu storil kaznivo dejanje, povezano z izvajanjem javnega pooblastila, kar je ugotovljeno s pravnomočno sodbo;
- da je izdajatelj licenc dal lažne izjave, podatke ali listine v postopku pridobivanja pooblastila ali preverjanja izpolnjevanja pogojev za pridobitev pooblastila;
- da ne omogoča nadzora iz 13. člena tega zakona ali ga ovira;
- da zaračunava ceno za izdajo licenc in druge svoje storitve v nasprotju s predpisom iz 14. člena tega zakona in
- na zahtevo izdajatelja licenc.

(2) Minister prekliče javno pooblastilo, če ugotovi, da je kršitev iz prejšnjega odstavka take narave ali tako huda, da ni mogoče pričakovati, da bo izdajatelj licenc v prihodnje zakonito in pravilno izvajal javno pooblastilo.

(3) Pritožba proti odločbi o preklicu javnega pooblastila ne zadrži izvršitve.

(4) Ministrstvo objavi preklic javnega pooblastila v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Z dnem prenehanja javnega pooblastila prevzame upravne naloge izdajatelja licenc druga oseba, ki je pridobila pooblastilo, če take osebe ni, pa ministrstvo.

(6) Dotedanji izdajatelj licenc mora novemu izdajatelju licenc ali ministrstvu z dnem prenehanja javnega pooblastila brezplačno prenesti vso dokumentacijo in evidence v elektronski obliki in na papirju, ki jih ima in vodi v zvezi z izvajanjem javnega pooblastila. Če dotedanji izdajatelj licenc ne ravna v skladu s to določbo, lahko ministrstvo z odločbo odvzame navedeno dokumentacijo in evidence. Ta določba se uporablja tudi ob prenehanju javnega pooblastila zaradi poteka časa.

(7) O pritožbi zoper odločbo o preklicu iz četrtega odstavka tega člena ter o pritožbi zoper sklep iz drugega odstavka 11. člena odloča Vlada Republike Slovenije.

13. člen

(nadzor nad izdajateljem licenc)

(1) Upravni nadzor nad zakonitostjo in pravilnostjo izvajanja javnega pooblastila izdajatelja licenc opravlja ministrstvo. V okviru tega nadzora je ministrstvo dolžno od izdajatelja licenc pridobivati podatke o tem, ali še izpolnjuje predpisane pogoje za izvajanje javnega pooblastila in če svoje naloge opravljajo v skladu s predpisi.

(2) Za spremljanje stanja na področju izdajanja licenc imenuje minister komisijo, ki jo sestavljajo predstavniki ministrstva in združenj prevoznikov. Komisija obravnava probleme izvajanja javnih pooblastil izdajatelja licenc in nadzora nad njim ter daje v zvezi s tem ministru pobude in predloge. Sestavo, podrobnejše naloge in način dela komisije predpiše minister.

14. člen

(cena za izdajo licence in dovolilnice)

(1) Izvajanje upravnih nalog na podlagi podeljenega javnega pooblastila izdajatelj licenc zagotavlja s ceno, ki mu jo stranke plačujejo za izdajo licence, dovolilnice, določitev letnega načrta dodelitve dovolilnic, izdajo dovoljenja, izdajo potrdila in ceno za druge naloge in storitve.

(2) Cene iz prejšnjega odstavka predpiše minister tako, da izdajatelju licenc omogoča pokritje stroškov v zvezi z izvajanjem javnega pooblastila.

(3) Vloga za izdajo licence, izdajo potrdila o priglasitvi mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe in za dodelitev dovolilnic za mednarodni prevoz blaga ter za izdajo drugih posamičnih aktov ali potrdil, ki se izvajajo na podlagi podeljenega javnega pooblastila, je popolna, ko izpolnjuje splošne zahteve upravnega postopka in ko stranka plača ceno za izdajo tega akta.

(4) Za vloge iz prejšnjega odstavka in za akte izdajatelja licenc se upravna taksa ne plača.

15. člen

(evidence in registri)

(1) Ministrstvo na podlagi tega zakona vodi naslednje evidence in register:

1. evidenco izdanih licenc, licenc Skupnosti in njihovih izdanih izvodov;
2. evidenco voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu;
3. evidenco vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu;
4. evidenco izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe;
5. evidenco izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu;
6. evidenco izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, in delajo pri domačem prevozniku;
7. evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
8. evidenco izdanih dovolilnic za opravljanje občasnih in izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
9. nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza, ki jim je izdano dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v skladu s 16. členom [Uredbe 1071/2009/ES](#), in opravlja vnose, določene v Uredbah 1072/2009/ES in 1073/2009/ES.

(2) Ministrstvo za JPP na podlagi tega zakona vodi v zbirki integriranega javnega potniškega prometa (v nadaljnjem besedilu: IJPP) naslednje registre in evidence, ki se vodijo kot centralna informatizirana zbirka:

1. register linij in voznih redov v notranjem linijskem prometu;
2. register posebnih linijskih prevozov;
3. evidenco subvencij prevoza;
4. evidenco enotne vozovnice;
5. evidenco strokovnih oseb izvajalcev IJPP;
6. register prevozov na klic.

16. člen

(podatki v evidencah)

(1) V evidenci izdanih licenc, licenc Skupnosti in dovoljenj Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov se vodijo naslednji podatki:

- številka, veljavnost in status izdane licence, licence Skupnosti in dovoljenja Skupnosti ter njihovih izvodov;
- za katero vrsto prevozov je bila licenca, licenca Skupnosti in dovoljenje Skupnosti izdana;
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika ali samostojne podjetnice posameznice (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik), davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče osebe, ki je pri prevozniku odgovorna za prevoze in je za to ustrezno usposobljena oziroma ima pridobljeno ustrezno kvalifikacijo, podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil upravljavec prevozov, in datum izdaje potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;
- podatki o kaznovanosti imetnika licence za kazniva dejanja in prekrške, ki so podlaga za odvzem licence;
- podatki o kapitalu, rezervah in drugih finančnih sredstvih, ki jih ima na razpolago prevoznik in s katerimi dokazuje ustrezno finančno sposobnost v skladu s tem zakonom.

(2) V evidenci voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:

- ime in priimek, EMŠO ali za tuje državljane, ki nimajo določene EMŠO v Republiki Sloveniji, datum rojstva, davčna številka, fotografija voznika ter stalno inčasno prebivališče voznika;
- številka, kraj in datum izdaje ter veljavnost voziškega dovoljenja;
- kategorije vozila, za katero velja voziško dovoljenje, morebitne opombe, uradni zaznamki in izrečeni ukrepi;
- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;
- številka, datum izdaje in izdajatelj potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;
- številka, datum izdaje in veljavnost izkaznice o usposobljenosti voznika.

(3) V evidenci vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:

- registrska označba, vrsta, znamka in tip vozila ter številka šasije;
- leto izdelave, moč motorja v KW, delovna prostornina motorja;
- masa vozila, največja dovoljena masa, za vozila za prevoz potnikov število sedežev in stojišč;
- datum, kraj in registrska označba prve registracije;
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma osebno ime in stalno prebivališče oziroma sedež lastnika vozila;
- ekološka kakovost vozil (euro 1, 2 ...);
- številka in veljavnost prometnega dovoljenja.

(4) V evidenci izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- številka, veljavnost in status izdanega potrdila;
- registrska označba, vrsta, znamka, tip in številka šasije vozila, za katero je izdano potrdilo.

(5) V evidenci izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- znamka, tip, registrska označba, številka šasije in ekološka kakovost vozil, s katerimi opravlja prevoze blaga;
- osebna imena in EMŠO voznikov, ki delajo pri prevozniku;
- podatki o številu dovolilnic, ki jih prevoznik želi prejeti oziroma o njegovih vlogah za dodelitev dovolilnic po vrsti dovolilnice in po želeni količini;
- podatki o dovolilnicah, ki jih je prevoznik prejel, pravilno ali nepravilno uporabil, in o neuporabljenih dovolilnicah po vrsti, številu, številki dovolilnice in registrski označbi vozila, s katerim je bila dovolilnica uporabljena.

(6) V evidenci izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku, se vodijo naslednji podatki:

- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče voznika;
- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;
- vrsta razmerja in akta, na podlagi katerega voznik dela pri prevozniku.

(7) V registru voznih redov v notranjem linijskem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki iz voznih redov, ki jih izvaja posamezni prevoznik.

(8) V registru posebnih linijskih prevozov potnikov se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji, voznem redu, daljinarju in itinerarju linij;
- podatki o številu in vrsti potnikov;
- podatki o izvajanju, financiranju in trajanju sklenjene pogodbe;
- podatki o podizvajalcih;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja.

(9) V evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji in voznem redu;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja;
- podatki o podizvajalcih ali podizvajalkah.

(10) V evidenci izdanih dovolilnic ali dovoljenj za opravljanje občasnih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, ki mu je bila izdana dovolilnica oziroma dovoljenje, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče,
- številka dovolilnice oziroma dovoljenja in datum izdaje.

(11) Osebni podatki se v evidencah in registrih iz tega člena zbirajo in vodijo zaradi nadzora nad izvajanjem tega zakona in zakona, ki ureja varnost cestnega prometa.

(12) V evidenci subvencije prevoza se za uveljavljanje pravic upravičencev in izvajalcev ter nadzora nad izvajalci subvencioniranega prevoza vodijo naslednji podatki upravičenca do subvencioniranega prevoza:

1. ime in priimek, stalno in začasno prebivališče (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti), fotografija in EMŠO;
2. status upravičenca v obdobju koriščenja subvencije;
3. bivališče med izobraževanjem (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti);
4. ime in priimek, naslov (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti) in EMŠO (oziroma druga matična oznaka za osebe iz druge države) zakonitega zastopnika;
5. ime, naslov in matična številka vzgojno-izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda;
6. ime, evidenčna številka, naslov lokacije izvajanja vzgojno-izobraževalnega ali študijskega programa in letnik vpisa, podatki o praktičnem izobraževanju: naziv in naslov organizacije, kjer se izvaja praktično izobraževanje, obdobje in število dni opravljanja praktičnega izobraževanja v tednu;
7. vrsta subvencionirane vozovnice (mesečna vozovnica, vozovnica za deset voženj na mesec);
8. razdalja od kraja bivanja do kraja izobraževanja ali razdalja od kraja bivanja do kraja vadbe;
9. seznam relacij od kraja bivanja do kraja izobraževanja (izvajalec prevoza, ime vstopne in izstopne postaje oziroma postajališča, smer vožnje, vrsta prometa, kilometrska razdalja za posamezno relacijo in seznam območij (območje Slovenije, območje mestnega prometa);
10. edinstvena številka kartice;
11. status registriranega športnika, veljavnost tekmovalne licence (če uveljavlja pravico do subvencioniranega oziroma brezplačnega prevoza za registriranega športnika);
12. status študenta s posebnimi potrebami (v primeru, ko oseba uveljavlja pravico do brezplačnega prevoza oziroma brezplačnega prilagojenega prevoza za težje in težko gibalno ovirane študente);
13. telefonska številka oziroma elektronski naslov vlagatelja;
14. seznam izdanih vozovnic: izdajatelj vozovnice (naziv izdajatelja, davčna številka, matična številka, šifra in sedež izdajatelja), relacija (vstopna in izstopna postaja, smer potovanja), vrsta in številka izdane vozovnice, datum izdaje vozovnice, obdobje njene veljavnosti, njena polna cena, cena vozovnice, ki jo plača upravičenec, višina subvencije;
15. evidenca validacij (izvajalec prevoza, oznaka registrirane linije, oznaka vožnje, enolična oznaka kartice, vstopna postaja, datum in ura validacije).

(13) V evidenci enotne vozovnice se za uveljavljanje pravic uporabnikov in izvajalcev, nadzor nad izvajalci ter upravljanje odnosov z uporabniki vodijo naslednji podatki:

1. ime in priimek, stalno in začasno prebivališče (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti), fotografija in EMŠO;
2. telefonska številka oziroma elektronski naslov uporabnika;
3. enolična oznaka kartice;
4. seznam relacij (ime vstopne in izstopne postaje oziroma postajališča, smer vožnje, vrsta prometa, kilometrska razdalja za posamezno relacijo);
5. seznam izdanih vozovnic (enolična oznaka validacije, izvajalec prevoza, vrsta vozovnice);
6. evidenca validacij (izvajalec oznaka registrirane linije, oznaka vožnje, enolična oznaka kartice, vstopna postaja, datum in ura validacije);
7. status uporabnika, na podlagi katerega v skladu s 114.b členom tega zakona uveljavlja pravico do brezplačne vozovnice, in območje veljavnosti vozovnice.

(14) V evidenci strokovnih oseb izvajalcev IJPP se za uveljavljanje pravic in nadzora nad izvajalci vodijo naslednji podatki:

1. ime in priimek, stalno in začasno prebivališče (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti), EMŠO;

2. enolična oznaka službene kartice izvajalca;
3. podatki o prijavi in odjavi v aplikacijo zbirke IJPP (dan, ura, lokacija);
4. vloga strokovne osebe izvajalca (npr. voznik, prodajalec, kontrolor, prometnik, upravnik informacijskega sistema pri izvajalcu);
5. evidenca nalog, izvedenih v vlogi izvajalca.

(15) V evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje prevoza na klic se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja;
- podatki o podizvajalcih ali podizvajalkah.

17. člen

(pridobivanje podatkov in vodenje zbirke)

(1) Evidenca in registri iz 15. člena tega zakona se vodijo kot centralna informatizirana zbirka. Ministrstvo in ministrstvo za JPP pridobita podatke, navedene v prejšnjem členu, na podlagi elektronske povezave iz evidenc in registrov, ki jih vodijo ministrstvo, organ JPP, Finančna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: finančna uprava), ministrstvo, pristojno za javno upravo, ministrstvo, pristojno za zagotavljanje elektronskih storitev javne uprave, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, sodni register, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, izdajatelj licenc, Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, organi, pristojni za inšpekcijski nadzor nad cestnim prometom, in pravni subjekti, ki so vključeni v sistem financiranja integriranih linij.

(2) Organi in organizacije, navedeni v prejšnjem odstavku, zagotovijo ministrstvu in ministrstvu za JPP in izdajatelju licenc ustrezen neposreden elektronski dostop do evidenc in registrov, ki jih vodijo in v katerih so podatki, navedeni v prejšnjem členu, ter ustrezen elektronski prenos teh podatkov v evidenco in registre iz prejšnjega člena. Ministrstvo in ministrstvo za JPP, izdajatelj licenc in organ JPP te podatke zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo za izvajanje nalog po tem zakonu. Za potrebe izvajanja pridobivanja temeljnih kvalifikacij voznikov in rednega usposabljanja izpitni centri iz 41. člena tega zakona podatke iz prve in druge alineje drugega odstavka prejšnjega člena obdelujejo, posredujejo in uporabljajo, podatke iz četrte, pete in šeste alineje pa zbirajo, obdelujejo, posredujejo in uporabljajo.

(3) Ministrstvo za JPP za namene odločanja o pravici vlagatelja do subvencioniranega prevoza poveže evidenco subvencij prevoza s centralno evidenco udeležencev vzgoje in izobraževanja, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za vzgojo in izobraževanje, ter evidenčnim in informacijskim sistemom visokega šolstva v Republiki Sloveniji, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, tako da na podlagi podatka o EMŠO vlagatelja pridobi naslednje njegove osebne podatke:

- ime in priimek,
- status v obdobju koriščenja subvencije prevoza,
- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču),
- ime, naslov in matična številka vzgojno-izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda,
- ime, naslov in evidenčna številka vzgojno-izobraževalnega ali študijskega programa;
- podatek o tem, ali upravičenec biva v dijaškem oziroma študentskem domu, ter podatek o koriščenju subvencioniranega bivanja študentov;
- podatek o starosti upravičenca ob prvem vpisu v javno veljavni izobraževalni ali študijski program,
- letnik vpisa.

(4) Ministrstvo za JPP za odločanje o pravici mladoletnega vlagatelja do subvencioniranega prevoza poveže evidenco subvencij prevoza s Centralnim registrom prebivalstva, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, tako da na podlagi podatka o EMŠO mladoletnega vlagatelja pridobi naslednje osebne podatke zakonitega zastopnika:

- ime in priimek,
- stalno prebivališče (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču).

(5) Vloga za subvencionirano vozovnico se vnese v evidenco ministrstva za JPP. Spletno vlogo vloži upravičenec oziroma njegov zakoniti zastopnik v sistem e-uprave. Pisno vlogo sprejme izvajalec ali pooblaščen prodajalec in jo vnese v evidenco ministrstva za JPP. Na podlagi odločitve o upravičenosti vlagatelja do subvencije za prevoz se izda enotna subvencionirana vozovnica. Izvajalec ali pooblaščen prodajalec pridobi iz evidence subvencij prevoza za izdajo enotne vozovnice in izvajanje nadzora nad uporabo subvencioniranih vozovnic na podlagi podatka o EMŠO upravičenca do subvencije, podatke o:

- številki potrjene vloge oziroma odločbe o upravičenosti do subvencije;
- višini subvencije;
- obdobju upravičenosti do subvencije.

(6) Podatki v evidencah iz prvega odstavka 15. člena tega zakona se hranijo:

1. v evidenci iz 1. točke deset let po roku, do katerega velja licenca Skupnosti ali izvod licence;
2. v evidenci iz 2. in 3. točke šest let po koncu aktivnosti voznika oziroma po poteku veljavnosti zadnje registracije vozila;
3. v evidenci iz 4. točke pet let po koncu opravljanja prevozov za lastne potrebe;
4. v evidenci iz 5. točke za zadnjih pet let;
5. v evidenci iz 6. in 7. točke dve leti po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja;
6. v evidenci iz 8. točke za zadnji dve leti;
7. v evidenci iz 9. točke deset let po roku do katerega velja licenca Skupnosti.

(7) Podatki v evidencah iz drugega odstavka 15. člena tega zakona se hranijo:

1. v registrih iz 1. in 2. točke deset let po vpisu;
2. v evidenci iz 3. točke dve leti po vpisu v evidenco, potem se brišejo;
3. v evidenci iz 4. točke dve leti po vpisu v evidenco, potem se brišejo;
4. v evidenci iz 5. točke dve leti po vpisu v evidence, potem se brišejo;
5. v registru iz 6. točke deset let po vpisu;
6. podatki o validacijah iz 15. točke dvanajstega odstavka 16. člena tega zakona se brišejo po dveh mesecih od vpisa v evidence;
7. podatki o validacijah iz 6. točke trinajstega odstavka 16. člena tega zakona se brišejo po dveh mesecih od vpisa v evidence.

(8) Po poteku rokov iz prejšnjega odstavka se podatki hranijo trajno v zbirki dokumentarnega gradiva.

(9) Podatki iz prejšnjega člena se lahko posredujejo tudi drugim državnim organom, če ti to zahtevajo in podatke potrebujejo pri svojem delu. Podatki iz prejšnjih odstavkov, ki se nanašajo na določenega prevoznika, se lahko posredujejo prevozniku, če to zahteva.

(10) Ministrstvo za JPP, izdajatelj licenc in organ JPP zagotovijo inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa, in inšpektoratu, pristojnemu za področje javnega potniškega prometa v notranjem cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: inšpektorat, pristojen za področje JPP), dostop do podatkov iz evidenc iz 15. in 16. člena tega zakona z neposredno računalniško povezavo in z možnostjo dostopanja do teh podatkov z uporabo GPRS ali druge ustrezne tehnologije v skladu s pristojnostmi za nadzor posameznega inšpektorata.

(11) Evidenca iz drugega odstavka prejšnjega člena se za namen preverjanja podatkov iz prve alineje drugega odstavka prejšnjega člena poveže s Centralnim registrom prebivalstva, določenim v zakonu, ki ureja centralni register prebivalstva, za podatke iz druge in tretje alineje pa z evidenco o voznških dovoljenjih, določeno z zakonom, ki ureja voznike. Kot povezovalni znak se uporabljajo ime, priimek in EMŠO.

(12) Evidenca iz dvanajstega odstavka prejšnjega člena se za namen odločanja o pravici do brezplačnega oziroma subvencioniranega prevoza za registrirane športnike poveže z evidenco registriranih in kategoriziranih športnikov, ki se vodi na podlagi zakona, ki ureja področje športa. Kot povezovalni znak se uporabljajo ime, priimek in EMŠO upravičenca. Iz evidence registriranih in kategoriziranih športnikov se pridobijo podatki o statusu registriranega športnika in veljavnosti tekmovalne licence.

(13) Evidenca iz trinajstega odstavka prejšnjega člena se za namen odločanja o pravici do prevoza oziroma brezplačnega prevoza poveže s Centralnim registrom prebivalstva, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, evidenco upokojencev, ki jo na podlagi zakona, ki ureja pokojninsko zavarovanje, vodi Zavod za pokojninsko zavarovanje Slovenije, evidenco poklicnih upokojencev, ki jo na podlagi zakona, ki ureja pokojninsko zavarovanje, vodi Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, evidenco o imetnikih EU kartice ugodnosti za invalide, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, in evidenco vojnih veteranov, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za vojne veterane. Ministrstvo za JPP na podlagi EMŠO vlagatelja pridobi naslednje osebne podatke upravičenca:

- osebno ime;
- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču);
- datum rojstva;
- podatek o statusu upokojenca;
- podatek o statusu vojnega veterana.

18. člen

(javnost podatkov)

(1) Podatki v naslednjih evidencah iz 15. člena tega zakona so javni v celoti v:

- evidenci izdanih licenc, licenc Skupnosti dovoljenj Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov, razen podatka o EMŠO in podatkov o kaznivih dejanjih in prekrških imetnika licence;
- evidenci izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu, razen podatka o EMŠO;
- evidenci izdanih potrdil za opravljanje prevozov potnikov za lastne potrebe, razen podatka o EMŠO;
- registru voznih redov v notranjem linijskem prometu, razen podatka o EMŠO;
- registru posebnih linijskih prevozov, razen podatka o EMŠO;
- evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu, razen podatka o EMŠO;
- evidenci izdanih dovolilnic za opravljanje občasnih in izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu, razen podatka o EMŠO;
- evidenci izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku, razen podatkov o EMŠO in stalnem prebivališču.

(2) V evidenci voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, niso javni podatki o osebnem imenu, EMŠO oziroma datum rojstva za tuje državljane, ki nimajo EMŠO, in podatki o usposobljenosti oziroma pridobljeni poklicni kvalifikaciji.

(3) V evidenci vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu, nista javna podatka o registrski označbi in ekološki kakovosti vozil.

III. LICENCA ZA OPRAVLJANJE DEJAVNOSTI PREVOZA

1. Licenca za izvajanje prevozov potnikov in blaga v notranjem cestnem prometu

19. člen

(vrste licenc in izjeme)

(1) Pravica za opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov ali blaga v notranjem cestnem prometu se pridobi z licenco.

(2) Licenca se pridobi za izvajanje naslednjih prevozov v notranjem cestnem prometu:

- prevoz blaga,
- prevoz potnikov,
- avtotaksi prevoze.

(3) Licence iz prejšnjega odstavka ni treba pridobiti za naslednje vrste prevozov:

1. prevoz pošte kot javne storitve;
2. prevoz poškodovanih oziroma pokvarjenih vozil;
3. prevoz blaga za lastne potrebe pod pogoji iz 85. člena tega zakona;
4. prevoz oseb za lastne potrebe pod pogoji iz 82. člena tega zakona;
5. prevoz z vozili, ki so namenjena potrebam javne varnosti, obrambe, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami in potrebam državnih organov, medicinskim in humanitarnim prevozom;

6. prevoz blaga z vozili ali s skupino vozil, katerih največja dovoljena masa ne presega 3500 kg;
7. prevoz s posebnimi vozili, ki so bila izdelana ali predelana za poseben namen in se z njimi ne morejo opravljati prevozi potnikov ali blaga na enak način kot z nepredelanimi vozili (npr. avtodvigala, črpalke za beton, vozila za prevoz čebel, potujoče knjižnice, avtobus, predelan v avtodom), kar mora biti razvidno iz prometnega dovoljenja;
8. prevoz za osebne potrebe.

20. člen

(pogoji za pridobitev licence)

(1) Podjetje, ki želi opravljati dejavnost cestnega prevoza, mora izpolnjevati naslednje pogoje za pridobitev licence:

- a) imeti dober ugled,
- b) imeti ustrezen finančni položaj,
- c) izpolnjevati pogoj glede strokovne usposobljenosti,
- d) biti lastnik vsaj enega v Republiki Sloveniji registriranega motornega vozila za posamezne vrste prevozov ali imeti pravico uporabe tega vozila na podlagi sklenjene najemne oziroma zakupne pogodbe ali lizing pogodbe,
- e) nima neporavnanih obveznosti iz naslova obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ki jih izterjuje finančna uprava, v višini več kot 50 eurov. Šteje se, da podjetje, ki želi opravljati dejavnost cestnega prevoza, nima poravnanih zapadlih obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti, če na dan oddaje vloge za pridobitev in podaljšanje licence ni imelo predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za zadnjih pet let do dne oddaje vloge. Ta pogoj se ugotavlja ob pridobitvi in obnovi licence,
- f) izpolnjevati pogoje v zvezi z zahtevo glede sedeža, kot to določa 5. člen [Uredbe 1071/2009/EU](#).

(2) Če je prosilec ali prosilka (v nadaljnjem besedilu: prosilec) fizična oseba in ne izpolnjuje pogoja iz c) točke prejšnjega odstavka, mora imenovati drugo osebo, ki izpolnjuje pogoja iz a) in c) točk iz prejšnjega odstavka in bo nepretrgano in dejansko upravljala prevoze za podjetje.

(3) Če prosilec ni fizična oseba, mora pogoja iz a) in c) točk prvega odstavka izpolnjevati oseba ali osebe, ki bodo nepretrgano in dejansko upravljale prevoze za podjetje (upravljavec prevozov).

(4) Za pridobitev licence za izvajanje prevozov z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev, ni treba izpolnjevati pogojev iz točk b) in c) prvega odstavka tega člena.

21. člen

(dober ugled)

(1) Dobrega ugleda po tem zakonu nima oseba:

- ki je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper premoženje, gospodarstvo, varnost cestnega prometa, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, splošno varnost ljudi in premoženja, okolje, prostor in naravne dobrine;
- ki je bila pravnomočno obsojena za druga kazniva dejanja na zaporno kazen, daljšo od enega leta.

(2) Dobrega ugleda po tem zakonu tudi nima oseba, ki je bila v zadnjih dveh letih več kot dvakrat pravnomočno kaznovana za hujši prekršek iste vrste, ki je posledica kršitve predpisov s področja:

- opravljanja prevozov potnikov ali blaga,
- varnosti cestnega prometa,
- časov voženj in obveznih počitkov voznikov,
- prevoza nevarnega blaga,
- preprečevanja dela in zaposlovanja na črno,
- varstva konkurence,
- plačilnega prometa,
- največjih dovoljenih mas ali dimenzij vozil v cestnem prometu ali
- varovanja okolja.

(3) Za hujši prekršek iz prejšnjega odstavka se šteje prekršek, za katerega je bila izrečena kot glavna sankcija globa, višja od 3.000 eurov oziroma za posameznika višja od 800 eurov.

(4) Dober ugled znova pridobi oseba, ko prenehajo pravne posledice obsodbe ali če v dveh letih pred vložitvijo vloge za izdajo licence ni bila pravnomočno obsojena za prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

22. člen

(ustrezen finančni položaj)

(1) Za opravljanje dejavnosti prevozov v cestnem prometu pomeni ustrezen finančni položaj po tem zakonu, da ima oseba, ki želi opravljati to dejavnost, na voljo kapital in rezerve v višini vsaj 9000 eurov za prvo motorno vozilo in 5.000 eurov za vsako naslednje vozilo. Za pridobitev licence za opravljanje prevozov potnikov z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev, mora imeti oseba kapital in rezerve v višini vsaj 3.000 eurov za prvo motorno vozilo in 1500 eurov za vsako naslednje vozilo.

(2) Za dokaz finančne sposobnosti šteje vsaj eno od naslednjih dokazil:

- izpisek iz sodnega registra, iz katerega je razvidna višina ustanovitvenega kapitala;
- kopija bilance stanja, ki jo je prevoznik za preteklo leto predložil davčnemu organu;
- seznam posameznih opredmetenih osnovnih sredstev;
- dokazilo o lastništvu neobremenjenih nepremičnin, če z njimi odgovarja za svojo dejavnost;
- pogodba o namensko vezanem depozitu v banki;
- garancija banke ali druge finančne institucije, s katero se daje garancija za dobro poslovanje prevoznika v času, za katerega velja garancija v višini iz prvega odstavka tega člena. Za banko in druge finančne institucije po tem zakonu se štejejo banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za izdajanje garancij ali so upravičene opravljati storitve izdajanja garancij na območju Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma zavarovalnice, ki so pridobile dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje kavcijskega zavarovanja, med katerega se uvršča izdajanje garantnih pisem v skladu z veljavno zakonodajo, ali je upravičena opravljati kavcijsko zavarovanje na območju Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo.

23. člen

(strokovna usposobljenost upravljavca prevoza)

(1) Strokovno usposobljenost upravljavca prevoza izkazuje fizična oseba, ki je uspešno opravila preizkuse znanja, ki obsegajo najmanj potrebno znanje iz civilnega, gospodarskega, delovnega in socialnega prava, davčnih predpisov, poslovnega in finančnega vodenja podjetja, dostopa do trga prevozov v cestnem prometu, tehničnih standardov in vidikov poslovanja ter varnosti v cestnem prometu. Za pridobitev licence za prevoze v notranjem cestnem prometu je predpisano znanje omejeno na predmete, ki se nanašajo na take prevoze, kar mora biti razvidno iz spričevala o preizkusu znanja. Osebe z določeno višješolsko, visokošolsko ali univerzitetno izobrazbo so lahko oproščene usposabljanja in preizkusa znanja iz tistih predmetov, ki so jih uspešno opravile v okviru svojega izobraževanja.

(2) Preizkuse znanja iz prejšnjega odstavka izvaja komisija, ki jo imenuje minister. Člani komisije za preizkus znanja morajo imeti izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje, oziroma raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki ustreza izobrazbi druge stopnje, in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju cestnega prometa. Stroške opravljanja preizkusa znanja poravnava kandidat ali kandidatka za upravljavca prevoza (v nadaljnjem besedilu: kandidat za upravljavca prevoza).

(3) Kandidatu za upravljavca prevoza, ki je opravil preizkus znanja v drugi državi članici Skupnosti, se v postopku izdaje licence prizna potrdilo o strokovni usposobljenosti, če dokaže, da je v državi članici Skupnosti, ki je izdala navedeno potrdilo, izpolnil pogoj običajnega prebivališča ali je v tej državi v času opravljanja preizkusa znanja delal najmanj šest mesecev. Izpolnjevanje navedenih pogojev preveri izdajatelj licenc v postopku izdaje licence.

(4) Organizacijska, strokovna in tehnična opravila za komisijo za preizkus znanja opravlja en ali več izvajalcev, ki jih na podlagi javnega razpisa izbere ministrstvo.

(5) Merila za izbiro na javnem razpisu so:

- ustrezen prostor, ki je na lokaciji naslova izvajalca oziroma drugi lokaciji, ki izpolnjuje enake pogoje kot lokacija na naslovu sedeža podjetja izvajalca in omogoča izvedbo preizkusa znanja in hrambo arhiva preizkusov znanja;
- programska in računalniška oprema, ki omogoča elektronsko prijavo na preizkus znanja, evidentiranje podatkov o kandidatih za upravljavca prevoza in opravljenih preizkusih znanja, izdajanje ustreznih spričeval ter naključno izbiranje izpitnih vprašanj;
- ponudbena cena;
- ustrezno usposobljeni kadri za organizacijo izvedbe preizkusa znanja.

(6) Minister izda pooblastilo izbranemu izvajalcu oziroma izvajalcem za deset let. Izbrani izvajalec oziroma izvajalci morajo celotno obdobje izpolnjevati naslednje pogoje:

- imeti ustrezen prostor, ki je na lokaciji naslova izvajalca oziroma drugi lokaciji, ki izpolnjuje enake pogoje kot lokacija na naslovu sedeža podjetja izvajalca in omogoča izvedbo preizkusa znanja in hrambo arhiva izvedenih preizkusov znanja;
- imeti programsko in računalniško opremo, ki omogoča elektronsko prijavo na preizkus znanja, evidentiranje podatkov o kandidatih za upravljavca prevoza in opravljenih preizkusih znanja, izdajanje ustreznih spričeval in naključno izbiranje izpitnih vprašanj;
- imeti ustrezno usposobljene kadre za izvedbo preizkusa znanja.

(7) Inšpekcijski nadzor nad izpolnjevanjem pogojev iz prejšnjega odstavka in izvajanjem preizkusa znanja iz prvega odstavka tega člena izvaja inšpektorat, pristojen za področje prometa.

(8) Minister odvzame pooblastilo izvajalcu, če ne izpolnjuje pogojev iz šestega odstavka tega člena ali na podlagi predloga inšpektorata.

(9) Minister podrobneje predpiše vsebino znanja iz prvega odstavka tega člena, stroške dela komisije iz drugega odstavka tega člena, obliko in način opravljanja preizkusa znanja, obliko in vsebino spričevala o opravljenem preizkusu znanja, izobrazbo, na podlagi katere je oseba lahko oproščena opravljanja preizkusa znanja iz tistih predmetov, ki jih je uspešno opravila v okviru izobraževanja, sestavo in način imenovanja komisije ter podrobnejše pogoje iz šestega odstavka tega člena glede prostorov, opreme in ustreznosti kadrov.

24. člen

(upravljavac prevozov)

(1) Podjetje in upravljavac prevoza, ki ima sedež ali običajno prebivališče v Republiki Sloveniji, izkazuje dober ugled z izpiskom iz kazenske evidence in evidence prekrškov. Izpisek iz kazenske evidence in evidence prekrškov pridobi organ, ki odloča o zahtevku, po uradni dolžnosti.

(2) Za priznavanje dokazil o dobrem ugledu osebe, ki je rezident ali rezidentka druge države članice Skupnosti se upoštevajo potrdila iz 19. člena [Uredbe 1071/2009/ES](#).

(3) Dobrega ugleda po prvem odstavku 6. člena [Uredbe 1071/2009/ES](#) nima podjetje, pri katerem se ugotovi, da osebe, pooblaščenice za zastopanje podjetja v pravnem prometu, ne izpolnjujejo pogojev po dobrem ugledu, predpisanih za upravljavca prevozov.

25. člen

(črtan)

26. člen

(priznavanje dokazil o strokovni usposobljenosti)

(1) Kot dokazila o strokovni usposobljenosti se priznajo dokazila v skladu z 21. členom [Uredbe 1071/2009/ES](#).

(2) Za gospodarske družbe, ki so bile pooblaščenice v Grčiji pred 1. januarjem 1981 ali v drugih državah članicah Skupnosti pred 1. januarjem 1975, se po državnih pravilih za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v domačem in/ali mednarodnem tovornem ali potniškem prometu kot zadostni dokaz o strokovni usposobljenosti sprejmejo potrdila, v katerih je navedeno, da se je zadevna dejavnost v državi članici dejansko izvajala tri leta, pod pogojem, da se dejavnost ni prenehala izvajati več kot pet let pred datumom predložitve potrdila.

(3) Kadar gre za pravno osebo, se potrdilo, v katerem je navedeno, da je ta oseba dejavnost dejansko izvajala, izda za eno od fizičnih oseb, ki je dejansko pristojna za prevozne dejavnosti podjetja.

27. člen

(postopek za pridobitev licence)

(1) Pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik vloži pri izdajatelju licence zahtevo za izdajo licence s točno navedbo vrste prevozov, za katere želi pridobiti licenco, in predloži dokazila o izpolnjevanju s tem zakonom predpisanih pogojev, razen tistih, ki jih v skladu s pravili splošnega upravnega postopka pridobi izdajatelj licenc sam.

(2) Izdajatelj licence mora največ štiri in vsaj dva meseca pred potekom veljavnosti licence imetniku licence poslati pisno obvestilo, s katerim ga opozori na potek veljavnosti licence in povabi, da vloži zahtevo za izdajo nove licence.

(3) Izdajatelj licence odloči o izdaji licence najpozneje v 15 dneh po prejemu popolne vloge za izdajo licence. Kadar je število vlog za izdajo novih licenc (obnovitve licenc na vsakih pet let) večje, velja 30-dnevni rok od prejema popolne vloge, o čemer mora izdajatelj licenc takoj obvestiti stranko.

(4) Zoper odločbo izdajatelja licence je dovoljena pritožba na ministrstvo v 15 dneh od prejema odločbe.

28. člen

(licenca in izvodi licence)

- (1) Licenca se izda za dobo petih let, izvod licence za posamezno vozilo pa za čas veljavnosti licence.
- (2) Izvod licence vsebuje podatke o izdajatelju licenc, firmi in sedežu oziroma naslovu prevoznika, številki licence in datumu veljavnosti licence, vrsti prevozov, ki se z vozilom lahko opravljajo iz naslova izdane licence, morebitne opombe, datum izdaje izvoda, zaporedno številko izvoda, žig in podpis.
- (3) Izdajatelj licenc izda prevozniku izvod licence za toliko vozil, kolikor jih uporablja za izvajanje prevozov v cestnem prometu in za kolikor vozil izpolnjuje pogoj primerne finančnega položaja.
- (4) Licence in izvodi licence za posamezna vozila niso prenosljivi na drugega prevoznika.
- (5) Izvirnik licence se hrani na sedežu prevoznika. Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu oziroma med vožnjo pa mora imeti voznik v vozilu izvod licence.
- (6) Minister predpiše obliko in vsebino zahteve za izdajo licence, obliko in vsebino licence in njenih izvodov, lahko pa tudi podrobneje uredi druga vprašanja pridobitve in odvzema licence.

29. člen

(pogoji za začetek izvajanja prevozov)

Domači prevoznik lahko začne izvajati tiste vrste prevozov potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu, ki so navedeni v licenci, z dnem vročitve licence. S posameznim vozilom se lahko opravlja prevoz, če ima voznik v vozilu izvod licence prevoznika, ki ima v lasti ali najemu oziroma lizingu to vozilo.

30. člen

(spremembe podatkov)

- (1) Imetnik licence mora ob spremembi podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence, v 30 dneh po spremembi o tem obvestiti izdajatelja licence.
- (2) Če je sprememba podatkov iz prejšnjega odstavka taka, da zahteva izdajo nove licence s pripadajočimi novimi izvodi, se obvestilo iz prejšnjega odstavka šteje za vlogo za izdajo take nove licence in izvodov licence.
- (3) Imetnik licence prejme novo licenco s pripadajočimi novimi izvodi ob izročitvi licence, katere veljavnost z izročitvijo preneha.
- (4) Ob izgubi, kraji ali uničenju licence ali izvoda licence mora imetnik licence to v osmih dneh preklicati v Uradnem listu Republike Slovenije. Ob predložitvi potrdila o preklicu se imetniku izda dvojniki licence ali izvoda licence.

31. člen

(začasni odvzem licence ali izvodov licence)

- (1) Če izdajatelj licence sam ali na podlagi poročil pristojnih inšpekcijskih služb, policije, občinskega redarstva ali finančne uprave ugotovi, da je prevoznik v zadnjih dveh letih ponavljajoče več kot dvakrat kršil predpise iz drugega odstavka 21. člena tega zakona, mu glede na resnost kršitve in ob upoštevanju skupnega števila izvodov licenc začasno odvzame licenco oziroma začasno odvzame posamezen izvod licence. Pri tem se upoštevajo kršitve, za katere je bil prevoznik pravnomočno kaznovan.
- (2) Poročilo iz prejšnjega odstavka morajo nadzorni organi predložiti izdajatelju licence in navesti firmo ali osebno ime, sedež ali stalno prebivališče prevoznika, osebno ime, rojstne podatke in prebivališče voznika, znamko in registrsko označbo vozila, podatke o kršitvi ter opis kršitve. Izdajatelj licence za vsakega prevoznika vodi seznam storjenih kršitev, če pa za prevoznika ugotovi, da gre pri njem za ponavljajoče kršitve iz prejšnjega odstavka, mora začeti postopek v skladu s tem členom.
- (3) Izdajatelj presoja resnost kršitve iz prvega odstavka tega člena glede na število storjenih kršitev v zadnjih dveh letih. Če je prevoznik storil tri kršitve, lahko izdajatelj izreče prevozniku samo začasni odvzem posameznih izvodov licence, pri čemer število odvzetih izvodov ne sme preseči 50 odstotkov vseh izdanih izvodov. Če ima prevoznik izdan samo en izvod licence, se mu lahko izreče začasni odvzem posameznega izvoda licence ne glede na prej navedene odstotke. Če je prevoznik storil štiri kršitve ali več, mu izdajatelj izreče začasni odvzem licence.
- (4) Začasni odvzem licence ali začasni odvzem posameznih izvodov licence se lahko izreče v trajanju od enega do dvanajst mesecev. Pri določitvi trajanja ukrepa mora izdajatelj upoštevati tudi število predhodno izrečenih ukrepov v skladu s tem členom. Če se prevozniku izreče ukrep prvič, lahko ta ukrep traja največ tri mesece, drugič največ šest mesecev, tretjič in več pa do dvanajst mesecev.

(5) V odločbi o začasnem odvzemu licence ali začasnem odvzemu posameznih izvodov licence izdajatelj hkrati naloži domačemu prevozniku, da mu v osmih dneh po prejemu dokončne odločbe izroči licenco oziroma izvode licence za čas trajanja ukrepa. O ukrepu iz prvega odstavka tega člena izdajatelj takoj obvesti inšpektorat, pristojen za področje prometa in ministrstvo.

(6) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasnega odvzema posameznih izvodov licenc, teh ne izroči v predpisanem roku izdajatelju, se mu izreče začasni odvzem licence.

(7) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasnega odvzema licence, te izdajatelju ne izroči v predpisanem roku, se mu licenca trajno odvzame po postopku, določenem v 32. členu tega zakona.

(8) Zoper odločbo iz tega člena je v 15 dneh dovoljena pritožba na ministrstvo.

32. člen

(preklic in odvzem licence)

(1) Izdajatelj licence z odločbo prekliče veljavnost licence in jo imetniku licence odvzame, če ugotovi katerega od naslednjih razlogov:

- da ni več izpolnjen kateri koli od predpisanih pogojev za pridobitev licence, razen če je izpolnjen kateri od pogojev za začasni odvzem licence oziroma njenih izvodov po prejšnjem členu;
- da imetnik licence preneha ali je izbrisan iz registra samostojnih podjetnikov posameznikov;
- da je namerno predložil netočne podatke, ki so potrebni za izdajo licence;
- da je bil prevozniku izrečen začasni odvzem licence v skladu s prejšnjim členom in te v predpisanem roku ne izroči izdajatelju;
- da mu je bil izrečen ukrep iz prejšnjega člena več kot dvakrat v obdobju trajanja licence.

(2) Če nastane razlog iz prve alineje prejšnjega odstavka zaradi smrti ali opravilne nesposobnosti samostojnega podjetnika posameznika ali osebe, ki v podjetju nepretrgano in dejansko opravlja prevoze, lahko izdajatelj licenc za največ šest mesecev ohrani v veljavi licenco in z odločbo naloži imetniku licence, da izpolni pogoje za pridobitev licence, če bi bila zaradi preklica in odvzema licence povzročena nesorazmerna škoda in je pričakovati, da bo v tem času podjetje ustrezno vodeno. Rok iz prejšnjega stavka se lahko podaljša za tri mesece, če imetnik licence izkaže, da po svoji najboljših sposobnosti dela vse, da izpolni pogoje za pridobitev licence in je mogoče pričakovati, da bo v tem dodatnem roku te pogoje izpolnil.

(3) Če nastane razlog iz prve alineje prvega odstavka tega člena zaradi tega, ker imetnik licence ne izpolnjuje pogoja iz točke b) prvega odstavka 20. člena tega zakona, lahko izdajatelj licenc takrat, kadar na podlagi ekonomskih okoliščin podjetja predvideva, da bodo v skladu s finančnim načrtom pogoji o finančnem položaju ponovno trajno izpolnjeni v bližnji prihodnosti, za izpolnitev pogoja z odločbo določi največ šestmesečni rok.

(4) Imetnik licence mora v osmih dneh po prejemu dokončne odločbe o preklicu veljavnosti in odvzemu licence to vrniti izdajatelju licence skupaj z izvodi licenc. O preklicu in odvzemu licence izdajatelj licence takoj obvesti ministrstvo in inšpektorat, pristojen za področje prometa.

(5) Pristojni inšpektor ali inšpektorica (v nadaljnjem besedilu: inšpektor) predloži izdajatelju licence predlog za preklic veljavnosti in odvzem licence, če v okviru inšpekcijskega postopka ugotovi obstoj katerega od razlogov iz prvega odstavka tega člena.

2. Licenca za izvajanje prevozov potnikov in blaga v mednarodnem cestnem prometu

32.a člen

(licenca Skupnosti)

(1) Pravica za opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov ali blaga v mednarodnem cestnem prometu se pridobi z licenco Skupnosti, ki jo izdajatelj licence izda v skladu z določbami [Uredbe 1071/2009/ES](#), [Uredbe 1072/2009/ES](#) ter [Uredbe 1073/2009/ES](#) in tega zakona.

(2) Licenca Skupnosti velja tudi za izvajanje prevozov v notranjem cestnem prometu.

(3) Licence Skupnosti ni treba pridobiti za prevoze iz petega odstavka 1. člena [Uredbe 1072/2009/ES](#) in iz četrtega odstavka 1. člena [Uredbe 1071/2009/ES](#).

(4) Za postopek pridobitve licence Skupnosti, izvodov licence Skupnosti, pogojev za začetek opravljanja prevozov, spremembe podatkov, začasnega odvzema licence oziroma odvzema licence se poleg [Uredbe 1071/2009/ES](#) smiselno uporabljajo tudi določbe 27, 28, 29, 30, 31 in 32. člena tega zakona. Za pridobitev strokovne usposobljenosti podjetja oziroma upravljavca prevozov se smiselno uporabljajo določbe 23. člena tega zakona.

32.b člen

(pridobivanje podatkov za potrebe nacionalnega elektronskega registra)

(1) Za potrebe vodenja nacionalnega elektronskega registra se od inšpekcijskih služb, policije ali finančne uprave pridobijo podatki o podjetjih in upravljavcih prevoza s sedežem v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah ter kršitvah predpisov s področij navedenih v točki b) prvega odstavka 6. člena [Uredbe 1071/2009/ES](#). Pri tem se upoštevajo kršitve, za katere je postopek pravnomočno končan.

(2) Za potrebe vodenja nacionalnega elektronskega registra izdajatelj licenc od organov iz prvega odstavka pridobi podatke, določene v Sklepu Komisije z dne 17. decembra 2009 o minimalnih zahtevah glede podatkov, ki morajo biti vneseni v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza (UL L št. 339 z dne 22. 12. 2009, str. 36; v nadaljnjem besedilu: [Sklep 2009/992/EU](#)) po sistemu elektronske izmenjave na podlagi protokola ali z neposrednim vnosom v nacionalni elektronski register.

(3) Organi iz prvega odstavka tega člena lahko za potrebe odločanja v postopkih o izreku sankcij za kršitve dostopajo do podatkov iz elektronskega registra iz točk e), f), g), h) in i) drugega odstavka 16. člena [Uredbe 1071/2009/ES](#).

(4) Nacionalni elektronski register vsebuje poleg podatkov iz [Sklepa 2009/992/EU](#), še podatke o enotni matični ter davčni številki upravljavca prevoza, ki se za potrebe navedenega registra pridobijo po uradni dolžnosti, ter s tem, da so vsi navedeni podatki varovani v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

(5) Ministrstvo opravlja naloge nacionalne kontaktne točke kot pristojni organ, določen za izmenjavo informacij z drugimi državami članicami Skupnosti, ki so vnesene v nacionalni elektronski register iz 16. člena [Uredbe 1071/2009/ES](#) in se izmenjujejo v evropskem registru podjetij cestnega prevoza (ERRU), kot je določeno z [Izvedbeno uredbo Komisije \(EU\) 2016/480](#) z dne 1. aprila 2016 o vzpostavitvi skupnih pravil o medsebojnem povezovanju nacionalnih elektronskih registrov podjetij cestnega prevoza in razveljavitvi [Uredbe \(EU\) št. 1213/2010](#) (UL L št. 87 z dne 2. 4. 2016, str. 4), zadnjič spremenjeno z [Izvedbeno uredbo Komisije \(EU\) 2023/2381](#) z dne 29. septembra 2023 (UL L št. 2023/2381 z dne 5. 10. 2023).

(6) Informacije iz prejšnjega odstavka se uporabljajo le za namen, za katerega so bile zahtevane. Medsebojno upravno sodelovanje in pomoč za namen tega člena se izvaja brezplačno.

32.c člen

(posebne določbe za licenco Skupnosti)

(1) Za pridobitev licence Skupnosti je oseba lahko upravljavec prevozov samo v enem podjetju in mora biti zaposlena za poln delovni čas. To ne velja za osebe, ki so v podjetju več kot 50-odstotni lastniki. Če ima podjetje namesto upravljavca prevozov imenovano fizično osebo, ki opravlja naloge upravljavca prevozov v skladu z drugim odstavkom 4. člena [Uredbe 1071/2009/ES](#) (pogodbeni upravljavec), je ta oseba lahko namesto upravljavca prevozov upravljavec samo v enem podjetju, ki ne sme imeti skupno več kot pet vozil, pod pogojem, da ni že upravljavec prevozov v drugem podjetju.

(2) Za pridobitev licence Skupnosti mora imeti podjetje za poln delovni čas zaposleno določeno število voznikov in drugih zaposlenih (npr. administracija, mehaniki, disponenti) v sorazmerju s številom vozil, za katera je izdan izvod licence. V času uradnih ur, ki jih določi prevoznik in pripravi pri izdajatelju licence, mora biti določeno število zaposlenih prisotnih na sedežu podjetja ali v drugih prostorih, iz katerih se vodi dejavnost podjetja v Republiki Sloveniji. Minimalno število zaposlenih glede na število vozil in njihovo prisotnost v podjetju, predpiše minister, glede na velikost podjetja.

(3) Za pridobitev licence Skupnosti mora imeti podjetje na razpolago ustrezne prostore v skladu s 5. členom [Uredbe 1071/2009/ES](#). Minimalno velikost, opremo in namen prostorov predpiše minister.

33. člen

(obveznost dokumentov, oznak in opreme v vozilu)

(1) Voznik domačega prevoznika ali prevoznika Skupnosti mora imeti med vožnjo v vozilu:

- veljaven izvod licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti prevoznika, za katerega opravlja prevoz;
- veljavno vozniško dovoljenje z vpisano kodo Skupnosti, ki izkazuje pridobljeno temeljno kvalifikacijo voznika ali veljavno izkaznico o voznških kvalifikacijah ali spričevalo o strokovni usposobljenosti, izdano v skladu z oddelkom 1 dela B priloge ROAD-1 sporazuma o trgovini in sodelovanju;
- potrdilo iz 34. člena tega zakona, če opravlja mednarodni prevoz oseb za lastne potrebe z vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža več kot osem sedežev;
- pisno pogodbo o najemu oziroma zakupu ali lizingu ali drugo pogodbo, na podlagi katere ima pravico uporabljati vozilo (npr. pogodba o lizingu ...), če prevoznik ni lastnik vozila;
- če vozilo vozi voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, mora imeti v vozilu potrdilo v skladu z [Uredbo 1072/2009/ES](#), s katerim pristojni organ države članice, v kateri ima prevoznik sedež, potrjuje, da ta voznik dela pri prevozniku skladno z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov;

- pri opravljanju mednarodnih prevozov vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali zakoni, veljavnimi v Republiki Sloveniji;
- pri opravljanju linijskih prevozov potnikov v notranjem cestnem prometu kopijo veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz, oziroma možnost njegovega izpisa;
- pri opravljanju stalnih izvenlinijskih prevozov dovoljenje lokalne skupnosti, potrjen cenik in obrazec za izvajanje stalnega izvenlinijskega prevoza;
- pri opravljanju občasnega prevoza potnikov pisno ali elektronsko dokazilo o občasnem prevozu potnikov, iz katerega so razvidni podatki iz drugega odstavka 55. člena tega zakona, oziroma možnost njegovega izpisa;
- pri opravljanju posebnega linijskega prevoza potnikov v primeru prevoza drugih vrst potnikov, ki niso določeni v prvem odstavku 54. člena zakona, in v primeru prevozov, namenjenih isti skupini javnosti, kot linijski prevoz, dovoljenje organa JPP;
- pri opravljanju prevoza na klic v primeru izvajanja in financiranja prevoza na klic s strani lokalne skupnosti ali več lokalnih skupnosti, kopijo dovoljenja organa JPP.

(2) Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu mora imeti voznik tujega prevoznika v vozilu vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali predpisi, veljavnimi v Republiki Sloveniji.

(3) Voznik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja, pooblaščenih uradnih oseb finančne uprave ali policista oziroma policistke (v nadaljnjem besedilu: policist) izročiti dokumente iz tega člena na vpogled.

(4) Vozila domačih prevoznikov, s katerimi ti izvajajo prevoze v cestnem prometu, morajo biti označena in opremljena skladno s predpisom, ki ga izda minister, tako da je zagotovljena varnost voznika in potnikov, drugih udeležencev ali udeleženk (v nadaljnjem besedilu: udeleženec) v prevozih v cestnem prometu in varnost tovora ter vozil.

(5) Vozila za opravljanje avtotaksi prevozov morajo imeti poleg opreme iz prejšnjega odstavka na vozilu na vidnem mestu pritrjeno oznako s podatki o prevozniku in številko licence. Vsebinsko, obliko in način pritrditve oznake podrobneje predpiše minister v predpisu iz prejšnjega odstavka.

33.a člen

(črtan)

34. člen

(potrdilo o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe)

(1) Osebe, ki želijo opravljati prevoze oseb za lastne potrebe z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža več kot osem sedežev, morajo pred začetkom opravljanja prevozov pri izdajatelju licenc za ta vozila pridobiti potrdilo, da opravljajo prevoze za lastne potrebe.

(2) Prevozi iz prejšnjega odstavka se lahko opravljajo samo na podlagi potrdila, ki ga izda izdajatelj licence v skladu z [Uredbo 1073/2009/ES](#) in [Uredbo 361/2014/EU](#). Izdajatelj licence izda potrdilo, če oseba izkaže, da bo opravljala samo prevoze za lastne potrebe. Potrdilo se izda za vsako vozilo, s katerim bo ta oseba opravljala prevoze za lastne potrebe. Na potrdilu s podpisom in žigom tudi izvajalec prevoza potrdi, da bo prevoz opravljal za lastne potrebe.

(3) Za postopek pridobitve, preklica in odvzema potrdila ter spremembe podatkov se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo pridobitev, preklic in odvzem ter spremembo podatkov licence.

IV. USPOSOBLJENOST VOZNIKOV

35. člen

(strokovna usposobljenost voznikov)

Vozniki, ki so državljani držav članic Skupnosti, in vozniki, ki so državljani tretjih držav in so zaposleni pri podjetju s sedežem v državi članici ali zanj delajo (v besedilu 35. do 43. člena in 139. člena tega zakona: vozniki) in ki opravljajo cestne prevoze v Republiki Sloveniji po javnih cestah in pri tem uporabljajo:

- vozila, za katera se zahteva vozniško dovoljenje kategorije C1, C1E, C ali CE, kakor so opredeljene v [Direktivi 2006/126/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih (UL L št. 403 z dne 30. 12. 2006, str. 18), ali vozniško dovoljenje, priznано kot enakovredno;
- vozila, za katera se zahteva vozniško dovoljenje kategorije D1, D1E, D ali DE, kakor so opredeljene v [Direktivi 2006/126/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih (UL L št. 403 z dne 30. 12. 2006, str. 18), ali vozniško dovoljenje, priznано kot enakovredno;

morajo pridobiti temeljne kvalifikacije in se redno usposabljalati v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

36. člen

(izjeme)

Obveznosti iz prejšnjega člena so oproščeni vozniki:

1. vozil, pri katerih največja dovoljena hitrost ne presega 45 km/h;
2. vozil, ki jih uporabljajo ali nadzorujejo slovenska vojska, policija, civilna zaščita, gasilci in vozil, ki opravljajo nujne reševalne prevoze, kadar se prevoz opravlja zaradi nalog, dodeljenih tem službam;
3. vozil, na katerih se opravljajo preizkusne (testne) vožnje za tehnične izboljšave, popravila ali vzdrževanje novih ali obnovljenih vozil, ki še niso bila dana v uporabo;
4. vozil brez potnikov, za katere je potrebno voziško dovoljenje kategorije D ali D1 in ki jih vozijo vzdrževalci v vzdrževalni center ali iz njega, ki je blizu najbližje vzdrževalne baze, ki jo uporablja cestni prevoznik, pod pogojem, da vožnja ni glavna delovna obveznost voznika tega vozila;
5. vozil, ki se uporabljajo v nujnih primerih ali so namenjena za reševalne akcije, vključno z vozili, uporabljenimi pri nekomercialnem prevozu humanitarne pomoči in vozil za prevoz poškodovanih in pokvarjenih vozil;
6. vozil, ki se uporabljajo za učne ure vožnje za osebe, ki želijo pridobiti voziško dovoljenje ali spričevalo o pridobitvi temeljnih kvalifikacij in rednem usposabljanju, če se ne uporabljajo za komercialni prevoz blaga in potnikov; enako velja, če te osebe opravljajo dodatno voziško usposabljanje med učenjem na delovnem mestu in te osebe spremlja druga oseba, ki ima spričevalo o pridobljeni temeljni kvalifikaciji, ali učitelj vožnje za kategorijo vozila, ki se uporablja v ta namen;
7. vozil, ki prevažajo material, opremo ali stroje, ki ju voznik uporablja pri svojem delu, če vožnja tega vozila ni voznikova glavna delovna obveznost;
8. vozil, ki se uporabljajo za nekomercialne prevoze (prevoz za lastne ali osebne potrebe);
9. vozil, ki so v okviru izvajanja servisa ali popravila v mehanični delavnici na poskusni vožnji.

37. člen

(temeljne kvalifikacije)

(1) Za pridobitev temeljnih kvalifikacij ni potrebna predhodna pridobitev voziškega dovoljenja.

(2) Kandidat pridobi temeljne kvalifikacije s preizkusom znanja.

(3) Način pridobitve temeljne kvalifikacije, ki vključuje samo preizkus znanja, obsega samo praktični in teoretični preizkus. Po uspešno opravljenem preizkusu se kvalifikacije potrdijo s spričevalom iz šestega odstavka tega člena.

(4) Vozniki, ki so pridobili spričevalo o strokovni usposobljenosti, kakor je določeno v 23. členu tega zakona, so oproščeni preizkusov iz drugega in tretjega odstavka tega člena v zvezi z vsebinami iz teh preizkusov, ki jih določa prvi odstavek 23. člena.

(5) Temeljne kvalifikacije se pridobijo v sistemu pridobitve temeljne kvalifikacije v skladu s tem zakonom ali v okviru srednjega poklicnega izobraževanja za voznike. Program srednjega poklicnega izobraževanja za voznike mora obsegati vsebino znanj, določenih s predpisom ministra iz 43. člena tega zakona, katalog znanj ali program izobraževanja oziroma usposabljanja pa mora pred začetkom njegovega izvajanja odobriti minister. Po uspešno končanem poklicnem izobraževanju za voznike se pridobljene temeljne kvalifikacije potrdijo z ustreznim spričevalom iz šestega odstavka tega člena. To spričevalo se izroči udeležencu poleg listin, ki jih predvideva program poklicne šole ali drugega izobraževanja oziroma usposabljanja.

(6) Na podlagi preizkusa iz tretjega odstavka tega člena se kandidatu izda spričevalo, ki potrjuje pridobljeno temeljno kvalifikacijo.

37.a člen

(preizkus znanja)

(1) Preizkus znanja iz prejšnjega člena se opravlja pred komisijo, ki jo imenuje minister.

(2) Člani komisije za teoretični preizkus znanja morajo imeti najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje, oziroma raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki ustreza izobrazbi druge stopnje, in najmanj pet let delovnih izkušenj na področju cestnega prometa.

(3) Člani komisije za praktični preizkus znanja morajo imeti:

- najmanj višjo strokovno izobrazbo;
- veljavno dovoljenje za učitelja vožnje najmanj za kategorijo B;

- preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na vozniskem izpitu najmanj kategorije, ki jo ima kandidat, ki se preverja;
- najmanj tri leta delovnih izkušenj s področja usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil ustrezne kategorije ali ocenjevanja na vozniskem izpitu ustrezne kategorije;
- strokovno usposobljenost za opravljanje dela v zvezi s postopki in nalogami glede tahografov, ki se dokazuje z opravljenim strokovnim usposabljanjem pri enem od proizvajalcev tahografov, ki imajo priznano odobritev tipa za analogne tahografe ali interoperabilni test za digitalne tahografe ali homologacijo za pametne tahografe iz III. poglavja [Uredbe \(EU\) št. 165/2014](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o tahografih v cestnem prometu, razveljavitvi [Uredbe Sveta \(EGS\) št. 3821/85](#) o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu in spremembi [Uredbe \(ES\) št. 561/2006](#) Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom (UL L št. 60 z dne 28. 2. 2014, str. 1); zadnjič spremenjene z [Uredbo \(EU\) 2020/1054](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2020 o spremembi [Uredbe \(ES\) št. 561/2006](#) glede minimalnih zahtev za najdaljši dnevni in tedenski čas vožnje, najkrajše odmore ter dnevni in tedenski čas počitka ter [Uredbe \(EU\) št. 165/2014](#) glede določanja položaja s tahografi (UL L št. 249 z dne 31. 7. 2020, str. 1), oziroma pri pravni ali fizični osebi, ki ima zaposleno osebo, ki je pri enem od proizvajalcev opravila šolanje za inštruktorja strokovnega izobraževanja, in sicer glede na naloge in postopke, ki jih izvaja v delavnici. Strokovno usposabljanje se izvaja v skladu s programom iz zakona, ki ureja delovne čase in obvezne počitke mobilnih delavcev. Potrdilo o izobraževanju za digitalne tahografe ne sme biti starejše od treh let.

38. člen

(pravica vožnje)

- (1) Vozniki vozil, namenjenih za prevoz blaga, smejo voziti od 18. leta vozilo vozniskih kategorij C1, C1E, C in CE, če imajo spričevalo iz šestega odstavka 37. člena tega zakona za ustrezno kategorijo oziroma vrsto prevoza.
- (2) Vozniki vozil, namenjenih za prevoz potnikov, smejo voziti od 21. leta vozilo vozniskih kategorij D1, D1E, D in DE za prevoz potnikov, če imajo spričevalo iz šestega odstavka 37. člena tega zakona za ustrezno kategorijo oziroma vrsto prevoza.
- (3) Vozniki iz prvega odstavka tega člena, ki prevažajo blago in imajo spričevalo iz šestega odstavka 37. člena tega zakona za eno od kategorij iz prvega odstavka tega člena, so oproščeni pridobivanja takšnega spričevala za vse druge kategorije vozil iz prvega odstavka tega člena.
- (4) Vozniki iz drugega odstavka tega člena, ki prevažajo potnike in imajo spričevalo iz šestega odstavka 37. člena tega zakona za eno od kategorij iz drugega odstavka tega člena, so oproščeni pridobivanja takšnega spričevala za vse druge kategorije vozil iz drugega odstavka tega člena.
- (5) Od voznikov, ki prevažajo blago in razširijo ali spremenijo svoje dejavnosti tako, da prevažajo potnike, ali obratno, ter imajo spričevalo iz šestega odstavka 37. člena tega zakona, se ne zahteva, da ponavljajo skupni del temeljnih kvalifikacij, ampak le dele, ki so specifični za nove kvalifikacije.
- (6) Domači prevoznik ali prevoznik Skupnosti ne sme dati v upravljanje svojega vozila iz 35. člena tega zakona, če voznik ni upravičen voziti takega vozila skladno s prvim in drugim odstavkom tega člena.

39. člen

(redno usposabljanje)

- (1) Redno usposabljanje obsega usposabljanje, ki imetnikom spričevala iz šestega odstavka 37. člena tega zakona omogoča, da posodobijo znanje, ki je nujno za njihovo delo, s posebnim poudarkom na varnosti v cestnem prometu, zdravju in varnosti pri delu ter zmanjšanju vpliva vožnje na okolje. To usposabljanje organizira pooblaščen center za usposabljanje iz 41. člena tega zakona v skladu s predpisom ministra iz 43. člena tega zakona. Usposabljanje je sestavljeno iz predavanj v učilnici in praktičnega usposabljanja. Usposabljanja se lahko izvajajo tudi s pomočjo orodij informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) ali na najnaprednejših simulatorjih. Zaposlitev voznika v drugem podjetju v času usposabljanja ne vpliva na že opravljeno redno usposabljanje.
- (2) Vozniku, ki opravi redno usposabljanje, se izda spričevalo, ki potrjuje tako usposabljanje.
- (3) Prvi tečaj rednega usposabljanja opravijo vozniki, ki so imetniki spričeval iz šestega odstavka 37. člena tega zakona, v petih letih od izdaje navedenega spričevala.
- (4) Voznik, ki je opravil prvi tečaj rednega usposabljanja, opravlja redno usposabljanje vsakih pet let pred iztekom veljavnosti spričevala, ki potrjuje redno usposabljanje.
- (5) Imetniki spričevala iz šestega odstavka 37. člena tega zakona ali imetniki spričevala iz drugega odstavka tega člena, ki ne opravljajo več poklica in se niso redno usposabljali, opravijo redno usposabljanje, preden spet začnejo opravljati poklic.
- (6) Vozniki, ki opravljajo cestni prevoz blaga ali potnikov in so opravili tečaje rednega usposabljanja za eno od vozniskih kategorij iz prvega ali drugega odstavka prejšnjega člena, so oproščeni obveznosti rednega usposabljanja za preostale kategorije, določene v navedenih odstavkih.

40. člen

(pristojnost)

(1) V Republiki Sloveniji pridobijo temeljne kvalifikacije vozniki, ki so državljani ene od držav članic Skupnosti in imajo v Republiki Sloveniji običajno prebivališče.

(2) V Republiki Sloveniji pridobijo temeljne kvalifikacije tudi vozniki, ki so državljani tretjih držav, če so zaposleni pri podjetju s sedežem v Republiki Sloveniji ali pa zanj delajo. To velja tudi za voznike državljanov tretjih držav, ki se želijo zaposliti pri podjetju s sedežem v Republiki Sloveniji in temeljne kvalifikacije potrebujejo za pridobitev delovnega dovoljenja.

(3) Vozniki opravijo redno usposabljanje v Republiki Sloveniji, če imajo v njej običajno prebivališče ali v njej delajo.

40.a člen

(mednarodna izmenjava podatkov o kvalifikacijah)

(1) Za izvrševanje določb tega zakona upravljavec evidence voznikov iz druge alineje prvega odstavka 15. člena tega zakona na podlagi neposredne elektronske izmenjave podatkov ali na drug način, ki ga določi Komisija Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Komisija EU), s pristojnimi organi drugih držav članic izmenjuje podatke o izdanih in preklicanih spričevalih o pridobitvi temeljne kvalifikacije voznika in o rednih usposabljanjih voznikov.

(2) Izmenjava in obdelava osebnih podatkov, pridobljenih v skladu s prejšnjim odstavkom, se izvaja samo za namene preverjanja voznikove kvalifikacije in usposabljanja v skladu s tem zakonom in [Uredbo \(EU\) 2016/679](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi [Direktive 95/46/ES](#) (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1). Dostop do teh podatkov je dovoljen samo organom oziroma nosilcem javnih pooblastil, pristojnim za izvrševanje in nadzor tega zakona.

41. člen

(pooblaščen centri za usposabljanje)

(1) Izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja v skladu s 37. in 39. členom tega zakona opravljajo organizacije, ki jih na podlagi javnega razpisa pooblasti minister (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen centri za usposabljanje). Te organizacije so poklicne šole za voznike, organizacije, ki izvajajo nacionalne poklicne kvalifikacije ali vsake druge organizacije, ki izvajajo drug program izobraževanja oziroma usposabljanja. Pooblastilo se izda za deset let.

(2) Pooblastilo organizaciji iz prejšnjega odstavka izda minister z odločbo v upravnem postopku na zahtevo stranke organizaciji, ki izkaže, da:

- razpolaga z ustreznim prostorom za izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja;
- izpolnjuje kadrovske pogoje;
- razpolaga z učnimi pripomočki, gradivom, informacijsko podporo za izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja;
- razpolaga z voznim parkom za praktično delo;
- njen zakoniti zastopnik v zadnjih petih letih ni bil pravnomočno obsojen ali ni bil v kazenskem postopku za kazniva dejanja zoper uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva.

(3) Inšpekcijski nadzor nad izpolnjevanjem pogojev iz prejšnjega odstavka in pridobivanjem temeljnih kvalifikacij ter izvajanjem rednih usposabljanj voznikov opravlja inšpektorat, pristojen za področje prometa. V primeru ugotovljenih nepravilnosti pri izvajanju pridobivanja temeljnih kvalifikacij, rednega usposabljanja ali neizpolnjevanja pogojev iz prejšnjega odstavka z odločbo naloži odpravo nepravilnosti in jo v vednost pošlje tudi ministrstvu, da preveri, ali so izpolnjeni pogoji za odvzem pooblastila. Inšpektor takoj prepove izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja, če ugotovi kakšno od naslednjih nepravilnosti:

- če usposabljanje izvaja oseba, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev glede izobrazbe in izkušenj s področja, za katero se usposabljanje izvaja;
- če se usposabljanje ne izvaja po programu, ki ga določi ministrstvo;
- če se usposabljanje izvaja v prostorih, ki ne izpolnjujejo minimalnih pogojev, določenih s tem zakonom ali podzakonskim predpisom;
- če usposabljanje izvaja pravna ali fizična oseba, ki nima pooblastila ministra za izvajanje rednih usposabljanj.

(4) Minister odvzame pooblastilo pooblaščenemu centru za usposabljanje, če pogoji iz drugega odstavka tega člena niso več izpolnjeni ali se izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja ne izvaja v skladu s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi ali v zadnjih dveh letih ni izvajal pridobivanja temeljnih kvalifikacij oziroma rednega usposabljanja.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko minister pooblastilo začasno odvzame za čas od treh do dvanajst mesecev, če je mogoče pričakovati, da bo v tem času pooblaščen center za usposabljanje izpolnil pogoje iz drugega odstavka tega člena.

42. člen

(vpis voziške kvalifikacije)

(1) Kot dokaz o pridobljeni voziški kvalifikaciji oziroma podaljšanju veljavnosti kvalifikacije upravni organ, pristojen za izdajo izkaznic o voziških kvalifikacijah (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj), na podlagi spričevala o pridobljeni temeljni kvalifikaciji ali spričevala o končanem rednem usposabljanju (podaljšanje pridobljene kvalifikacije) vpiše v voziško dovoljenje ali v izkaznico o voziških kvalifikacijah kodo Unije »95« v skladu z [Direktivo 2006/126/ES](#).

(2) Voziška kvalifikacija voznika se vpiše v veljavno voziško dovoljenje, če je bilo to izdano v Republiki Sloveniji. Če voznik nima veljavnega voziškega dovoljenja, izdanega v Republiki Sloveniji, se mu izda izkaznica o voziških kvalifikacijah, pri čemer izdajatelj preveri veljavnost voziškega dovoljenja za kategorije, pri katerih se vpiše koda. Vpis kode v voziško dovoljenje ali izdajo izkaznice o voziških kvalifikacijah opravi izdajatelj.

(3) Označba kode Unije »95« na izkaznici o voziških kvalifikacijah ali na voziškem dovoljenju, ki ju je izdal pristojni organ druge države članice v skladu z [Direktivo 2022/2561/EU](#), izkazuje pridobljene voziške kvalifikacije in se priznava na območju Republike Slovenije.

(4) Vozniki, državljani tretjih držav, ki vozijo vozila za cestni prevoz blaga, lahko tudi s potrdilom za voznike, določenim z [Uredbo 1072/2009/ES](#), dokažejo, da imajo temeljno kvalifikacijo voznika in opravljeno redno usposabljanje, če je v potrdilu v polju za opombe navedena koda Unije »95«. Kodo na vlogo voznika v potrdilo vnese izdajatelj tega potrdila, če mu voznik predloži ustrezno spričevalo ali drugo ustrezno dokazilo, da izpolnjuje zahteve glede kvalifikacij in zahteve glede usposabljanja iz tega zakona. Potrdila za voznike, ki nimajo kode Unije »95« in so bila izdana pred 23. majem 2020 v skladu s 5. členom [Uredbe 1072/2009/ES](#), se sprejmejo kot dokaz o kvalifikacijah do izteka njihove veljavnosti.

(5) Voznikom, ki pridobijo temeljno kvalifikacijo za prevoz oseb in prevoz blaga in imajo različno veljavnost voziške kvalifikacije oziroma kode Unije za te vrste prevozov, se ob končanem rednem usposabljanju veljavnost kode oziroma kvalifikacije za obe vrsti prevozov izenači tako, da se veljavnost manj časa veljavne kvalifikacije oziroma kode izenači z veljavnostjo kode oziroma kategorije, ki velja dalj časa.

42.a člen

(vloga za izdajo izkaznice o voziških kvalifikacijah)

(1) Vloga za izdajo izkaznice o voziških kvalifikacijah se vloži osebno pri izdajatelju.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime;
2. EMŠO, razen za tuje državljane, ki nimajo določene EMŠO v Republiki Sloveniji, zanje rojstni datum in spol;
3. kraj rojstva;
4. državo rojstva;
5. državljanstvo;
6. naslov stalnega prebivališča;
7. naslov začasnega prebivališča, če ta ni enak naslovu stalnega prebivališča, oziroma naslov, na katerega se pošlje izkaznica;
8. številko voziškega dovoljenja;
9. datum izdaje voziškega dovoljenja;
10. državo izdajateljico voziškega dovoljenja;
11. ime organa, ki je izdal voziško dovoljenje;
12. datum in kraj vložitve vloge;
13. osebno ime, stalno prebivališče pooblaščenca za vročanje, ime in naslov podjetja pooblaščenca;
14. podpis voznika oziroma voznice;
15. kategorijo, za katero naj se izda izkaznica, z datumom veljavnosti.

(3) Če podatki niso razvidni iz drugih uradnih evidenc, je treba vlogi za izdajo izkaznice priložiti:

- spričevalo o pridobljenih temeljnih kvalifikacijah ali spričevalo o rednem usposabljanju;

- tuje vozniško dovoljenje in potni list na vpogled;
- ustrezno fotografijo v fizični obliki, ki izpolnjuje zahteve iz zakona, ki ureja izdajo osebne izkaznice. Fotografija se lahko predloži tudi v digitalni obliki tako, da se prevzame v evidenco iz drugega odstavka 16. člena tega zakona iz elektronskega odložišča fotografij za osebne dokumente na podlagi referenčne številke fotografije, kot to določa zakon, ki ureja izdajo osebne izkaznice. Za izdajo izkaznice se lahko uporabi tudi fotografija v digitalni obliki, ki se hrani v evidenci izdanega drugega uradnega identifikacijskega dokumenta in kaže pravo podobo osebe.

(4) Fotografija v digitalni obliki, ki se hrani v evidenci drugega uradnega identifikacijskega dokumenta na podlagi tretje alineje prejšnjega odstavka, se v evidenco iz drugega odstavka 16. člena tega zakona prevzema s samodejnim povezovanjem z evidenco potnih listin, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja izdajo potnih listin, evidenco izdanih osebnih izkaznic, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja izdajo osebnih izkaznic, evidenco o vozniških dovoljenjih, ki se vodi v skladu z zakonom, ki ureja izdajo vozniških dovoljenj, in evidencami identifikacijskih dokumentov tujcev, ki se vodijo v skladu z zakonom, ki ureja področje tujcev. Prevzemanje teh podatkov poteka na podlagi privolitve posameznika z uporabo EMŠO.

(5) Podatke o dejstvih iz tega člena, o katerih vodi uradno evidenco organ ali nosilec javnega pooblastila, si izdajatelj priskrbi po uradni dolžnosti. Drugi organi in nosilci javnih pooblastil imajo dolžnost izdajatelju izkaznic te podatke zagotoviti in v sodelovanju z njim zagotoviti izmenjavo oziroma vpogled v te evidence in podatke. Če gre za pridobitev osebnih podatkov, mora izdajatelj izkaznic stranki navesti, katere osebne podatke bo pridobil iz posameznih uradnih evidenc.

(6) Vloga za izdajo izkaznice se hrani deset let od dneva vložitve pri izdajatelju.

42.b člen

(obrazec izkaznice)

(1) Izkaznica mora vsebovati naslednje podatke:

- osebno ime imetnika izkaznice,
- datum in kraj rojstva imetnika izkaznice,
- datum izdaje izkaznice,
- datum izteka veljavnosti izkaznice,
- naziv izdajatelja izkaznice,
- številko vozniškega dovoljenja,
- fotografijo imetnika izkaznice,
- serijsko številko vozniškega dovoljenja,
- podpis voznika,
- stalno prebivališče (neobvezno),
- (pod)kategorijo vozil, za katere voznik izpolnjuje zahteve glede temeljnih kvalifikacij oziroma rednega usposabljanja,
- ustrezno kodo Skupnosti in
- prostor, predviden za morebiten vpis nujnih administrativnih podatkov v zvezi z varnostjo v cestnem prometu (neobvezno).

(2) Obrazec izkaznice o vozniških kvalifikacijah predpiše minister.

42.c člen

(izdelava in personalizacija izkaznic)

(1) Izdelavo obrazcev izkaznic in personalizacijo izkaznic izvaja pravna oseba, izbrana v skladu s predpisi, ki urejajo javna naročila. Osebe, ki te naloge izvajajo morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- da so polnoletne;
- da niso bile pravnomočno obsojene zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot tri mesece;
- da niso v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja iz prejšnje alineje.

(2) Osebne podatke iz 42.a člena sme uporabljati pravna oseba iz prejšnjega odstavka samo za potrebe vpisa podatkov na obrazec izkaznice ter vročitve izkaznice in jih mora takoj, najpozneje pa v 30 dneh po uporabi uničiti.

(3) Minister določi ceno izkaznice o voznških kvalifikacijah.

(4) Nadzor nad izdelavo obrazcev in personalizacijo izkaznic izvaja ministrstvo. Uradne osebe ministrstva imajo pri nadzoru pravne osebe iz prvega odstavka tega člena pravico pregledati vso dokumentacijo, ki se nanaša na postopke izdelave, personalizacije in skladiščenja obrazcev izkaznic, pregledati prostore, v katerih poteka njihova izdelava, personalizacija in skladiščenje ter opraviti nadzor izpolnjevanja pogojev za osebe, ki opravljajo naloge izdelave, personalizacije in skladiščenja teh obrazcev.

(5) Pravna oseba iz prvega odstavka tega člena mora uradnim osebam ministrstva omogočiti izvedbo nadzora iz prejšnjega odstavka ter jim dati na vpogled vso potrebno dokumentacijo, ki se nanaša na naloge izdelave obrazcev in personalizacije izkaznic, skladiščenje ter izpolnjevanje pogojev oseb, ki te naloge opravljajo.

(6) Uradna oseba iz četrtega odstavka tega člena ima pri opravljanju nadzora pravico in dolžnost:

- odrediti, da se ugotovljene nepravilnosti ali pomanjkljivosti pri izdelavi, personalizaciji in skladiščenju obrazcev izkaznic odpravijo v roku, ki ga določi;
- zagotoviti, da oseba, ki ne izpolnjuje pogojev za opravljanje nalog izdelave, personalizacije in skladiščenja obrazcev izkaznic, preneha opravljati te naloge in zahtevati, da se jo nadomesti z osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje;
- začasno zaustaviti izdelavo in personalizacijo obrazcev izkaznic in predlagati uvedbo postopka za odvzem pooblastila za izdelavo in personalizacijo obrazcev izkaznic, če ugotovi, da nepravilnosti ali pomanjkljivosti iz prve alineje niso bile odpravljene v določenem roku, ali da pravna oseba ni sposobna opravljati poverjenih nalog.

42.č člen

(vročitev izkaznice)

(1) Izkaznica se vroči po pošti z obvezno osebno vročitvijo. Pisemska pošiljka z izkaznico je naslovljena na osebo, ki se ji vroči izkaznica.

(2) Izkaznica se lahko ob predložitvi pooblastila ali izjave pooblaščenca o obstoju pooblastila v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, vroči tudi pooblaščenca.

(3) Vročitev po pošti je opravljena, ko stranka prevzame osebno izkaznico. Če izkaznice ne prevzame v osmih dneh, se osebna izkaznica vrne izdajatelju, ki jo za čas njene veljavnosti hrani v arhivu.

42.d člen

(pogrešitev izkaznice)

(1) Pogrešitev, izgubo ali tatvino izkaznice (v nadaljnjem besedilu: pogrešitev) mora imetnik izkaznice v osmih dneh naznaniti izdajatelju izkaznic.

(2) Pogrešitev izkaznice v tujini mora imetnik v osmih dneh po prihodu v Republiko Slovenijo naznaniti izdajatelju izkaznic.

(3) Za prijavo pogrešitve izkaznice se smiselno uporabljajo določbe 42.a člena tega zakona.

(4) V naznanitvi pogrešitve je treba navesti resnične podatke o okoliščinah pogrešitve izkaznice.

42.e člen

(elektronska evidenca izkaznic)

(1) Evidenca izdanih izkaznic vsebuje naslednje podatke:

- podatke iz drugega odstavka 42.a člena tega zakona,
- organ, ki je izdal izkaznico,
- datum izdaje izkaznice in datum veljavnosti izkaznice,
- serijsko številko izdane izkaznice in registrsko številko voznika,
- kategorijo vozil in podkategorije vozil, za katere velja vozniška kvalifikacija, in datum veljavnosti vozniške kvalifikacije za posamezno kategorijo,
- datum vročitve izkaznice vozniku/voznici,
- revizijsko sled dostopov, popravkov in sprememb vseh uporabnikov evidence,
- podatke o zamenjavi izkaznice zaradi pogrešitve, izgube, tatvine in obrabljenosti.

(2) Evidenco izkaznic vodi ministrstvo, upravne enote in izpitni centri iz 41. člena tega zakona pa vanjo vnašajo podatke. Evidenca se poveže z evidenco izdanih voznških dovoljenj. Podatki iz evidence se vodijo pet let po prenehanju veljavnosti izkaznice.

(3) Podatke iz evidence o izdanih izkaznicah o voznških kvalifikacijah lahko uporabljajo delavci upravnih enot v postopkih izdaje izkaznic o voznških kvalifikacijah in drugih dokumentov, ki jih izdaja upravna enota ter delavci izpitnih centrov iz 41. člena tega zakona v postopkih pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednih usposabljanj voznikov. Te podatke uporabljajo tudi policisti, pooblaščen uradne osebe finančne uprave, prometni inšpektorji in delavci ministrstva za namen izvrševanja njihovih z zakonom določenih nalog na področju nadzora temeljnih kvalifikacij voznikov.

(4) Minister podrobneje predpiše način, postopek in čas vodenja evidence izkaznic.

42.f člen

(razveljavitev izkaznice)

Izdajatelj izkaznic ima pravico razveljaviti izkaznico v naslednjih primerih:

- če oseba ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev izkaznice,
- če so bili podatki, navedeni v vlogi za izdajo izkaznice, neresnični.

43. člen

(pooblastilo)

Minister podrobneje predpiše načine pridobitve temeljnih kvalifikacij, vsebino znanj, ki jih vključuje posamezni način pridobitve temeljnih kvalifikacij, način izvedbe usposabljanja in preizkusa znanja ter vsebino in obliko spričevala, vsebino rednega usposabljanja, način izvedbe usposabljanja ter vsebino in obliko spričevala o rednem usposabljanju, pogoje za izdajo pooblastila pooblaščenim centrom za usposabljanje, vsebino vloge za pridobitev pooblastila in obrazec izkaznice o voznških kvalifikacijah ter kodo Skupnosti, ki izkazuje voznške kvalifikacije.

V. PREVOZ POTNIKOV

1. Prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu

44. člen

(vrste prevoza potnikov)

Prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu se opravlja kot javni linijski prevoz, posebni linijski prevoz, stalni izvenlinijski prevoz, prevoz na klic, občasni prevoz, avtotaksi prevoz in kot posebna oblika prevoza.

1.1

1.1.1 Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu

45. člen

(opredelitev)

(1) Javni linijski prevoz je prevoz potnikov v cestnem prometu med avtobusnimi postajami in avtobusnimi postajališči na določeni liniji, po vnaprej določenem voznem redu, splošnih prevoznih pogojih in ceniku. Opravlja se lahko kot potniški, hitri ali direktni linijski prevoz.

(2) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se lahko opravlja samo z avtobusi in mora biti dostopen vsem potnikom ne glede na to, da je lahko predmet posebne rezervacije.

(3) Vozni red mora prevoznik pred začetkom uveljavitve objaviti na avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih, na katerih so po voznem redu predvideni postanki. Splošne prevozne pogoje mora prevoznik objaviti na krajevno običajen način. Splošni prevozni pogoji morajo biti prilagojeni invalidom in njihovi uporabi.

(4) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se na posamezni liniji lahko opravlja po istem voznem redu tudi z dodatnimi vozili za prevoz potnikov.

(5) Izvajalec javnega linijskega prevoza lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža najmanj osem sedežev.

(6) Prevoznik mora opravljati prevoze v skladu z registriranim voznim redom, cenikom, splošnimi prevoznimi pogoji in koncesijsko pogodbo.

(7) Voznik prevoznika mora v mejah razpoložljivih mest v vozilu skladno s predpisi o prevoznih pogodbah v cestnem prometu, voznim redom in splošnimi prevoznimi pogoji sprejeti v prevoz vsako osebo in njeno osebno prtljago ter voziti po voznem redu in ustavljati izključno na avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih, ki so določena z voznim redom.

(8) Za uporabo pripomočkov za premagovanje gibalne in senzorne oviranosti (psi vodniki, drugi psi pomočniki in invalidski vozički) izvajalec javne službe linijskega prevoza potnikov ne sme zaračunavati dodatnih stroškov.

46. člen

(vozovnice)

(1) Potniki, ki uporabljajo linijski prevoz, razen posebnega linijskega prevoza, morajo imeti ves čas prevoza vozovnico.

(2) Vozovnica je listna ali elektronska. Elektronske vozovnice so zapisane na elektronski kartici ali pametni napravi. Imenska vozovnica vsebuje ime in priimek uporabnika, EMŠO in podatke o veljavnosti. Elektronska kartica vsebuje edinstveno številko kartice, ime in priimek uporabnika ter logotip integriranega javnega potniškega prometa. Minister, pristojen za javni potniški promet v notranjem in čezmejnem prometu (v nadaljnjem besedilu: minister za JPP), predpiše obliko elektronske kartice.

(3) Potnik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja vozovnico predložiti v pregled.

(4) Če potnik uporablja ponarejeno vozovnico ali vozovnico, izdano na drugo ime, se vozovnica ali elektronska kartica, na kateri je zapisana vozovnica, odvzame in prekliče. Vozovnica, zapisana na pametni napravi, se prekliče. Preklicana vozovnica se ne more izdati na isto ime eno leto po datumu zlorabe.

47. člen

(obveščanje o zamudi avtobusov)

Voznik prevoznika mora pri opravljanju prevozov na liniji takoj obvestiti najbližjo avtobusno postajo, če med vožnjo nastanejo okoliščine, zaradi katerih bi imel predvidoma več kot 30 minut zamude.

48. člen

(prenehal veljati)

49. člen

(prekinitev in opustitev prevoza na liniji)

(1) Voznik mora pri opravljanju linijskih prevozov imeti v vozilu kopijo veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz, oziroma možnost njegovega izpisa.

(2) Prevoznik ne sme prekiniti ali opustiti nobenega prevoza, določenega z voznim redom.

(3) Izjemoma sme biti na posamezni liniji ali delu linije prevoz začasno prekinjen ali opuščen zaradi nepredvidenih ali predvidenih dogodkov, če nastanejo in dokler trajajo okoliščine, ki jih ni mogoče predvideti ali se jim izogniti in katerih posledic ni mogoče odvrniti.

(4) O prekinitvi ali opustitvi prevoza iz prejšnjega odstavka mora prevoznik obvestiti javnost po sredstvih javnega obveščanja takoj, ko nastopijo okoliščine, ki so povzročile prekinitev oziroma opustitev, hkrati pa tudi pripadajoče avtobusne postaje, avtobusna postajališča in organ JPP.

(5) Če je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji ali delu linije, katerega izvajanje je pridobil s koncesijo, se mu koncesija za to linijo odvzame in podeli drugemu prevozniku. Šteje se, da je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji ali delu linije, če najmanj dvakrat v koledarskem letu o tem ni obvestil koncedenta ali pa je brez razlogov po nepredvidenih ali predvidenih dogodkih opustil prevoz na posamezni registrirani liniji ali delu linije. Za enkratno opustitev opravljanja prevoza šteje prva opustitev prevoza na registrirani liniji ali delu linije.

50. člen

(gospodarska javna služba)

(1) Država zagotavlja javni linijski prevoz potnikov, razen javnega linijskega prevoza v mestnem prometu in posebnega linijskega prevoza, kot javno dobro z gospodarsko javno službo in na podlagi javnega razpisa podeli koncesije najugodnejšim ponudnikom prevoza oziroma sklence prevozne pogodbe. Za posamezne linije ali več linij se lahko v skladu z [Uredbo 1370/2007/ES](#) koncesija podeli neposredno s sklenitvijo pogodbe na podlagi izvedenega postopka za izbiro najugodnejšega ponudnika. Javna služba se izvaja na ozemlju Republike Slovenije, zaradi lokalnih in regionalnih potreb po prevozu pa tudi na čezmejni ravni, s soglasjem pristojnih organov držav članic, na ozemlju katerih se opravljajo takšni prevozi. Organ JPP določi prestopne točke, do katerih se v čezmejnem javnem linijskem potniškem prometu izvaja javna služba.

(2) Vlada Republike Slovenije s koncesijskim aktom določi snope linij, standard dostopnosti, standard kakovosti, delež čistih vozil v cestnem prometu v skladu z [Direktivo 2009/33/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju čistih in energetsko učinkovitih vozil za cestni prevoz (UL L št. 120 z dne 15. 5. 2009, str. 5), zadnjič spremenjeno z [Direktivo \(EU\) 2019/1161](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spremembi [Direktive 2009/33/ES](#) o spodbujanju čistih in energetsko učinkovitih vozil za cestni prevoz (UL L št. 188 z dne 12. 7. 2019, str. 116), tarifo in način financiranja.

(3) Organ JPP pred podelitvijo koncesij oziroma sklenitvijo pogodb o prevozih določi potrebe po prevozih. V času trajanja pogodb organ JPP usklajuje daljinar in vozne rede z dejanskimi potrebami po prevozih.

(4) Za zagotavljanje javnega linijskega prevoza potnikov se uvede sistem enotne vozovnice. Prevozniki, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov, se vključijo v izvajanje sistema enotne vozovnice.

(5) Uvedbo in izvajanje sistema enotne vozovnice uredi Vlada Republike Slovenije.

(6) V primeru, ko veljavnost koncesije poteče pred podelitvijo nove koncesije na podlagi javnega razpisa ali v primeru odvzema koncesije, se ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena izjemoma začasno podeli koncesija za opravljanje gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov brez javnega razpisa, vendar največ za dve leti. V tem času se mora izvesti javni razpis za podelitev koncesije.

(7) V primeru, ko veljavnost koncesije poteče pred podelitvijo nove koncesije na podlagi javnega razpisa, se sklene nova pogodba s prevoznikom, ki je do tedaj izvajal gospodarsko javno službo. Če ta prevoznik ne sklene nove pogodbe, se lahko koncesija podeli drugemu prevozniku, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V primeru, da se koncesija pred potekom koncesijske pogodbe odvzame, se sklene pogodba z drugim prevoznikom, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V navedenih primerih se pogodba sklene za izvajanje storitev pod enakimi pogoji, kot so bili določeni v prejšnji koncesijski pogodbi.

(8) Če v primerih iz prejšnjega odstavka ne pride do sklenitve nove koncesijske pogodbe, se z odločbo naloži prevozniku, ki je do tedaj izvajal prevoze na podlagi koncesijske pogodbe, da te prevoze izvaja še naprej pod istimi pogoji. Ukrep se sme naložiti le za nujno potrebni čas do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa, vendar največ za dve leti.

51. člen

(zagotavljanje podatkov)

(1) Prevozniki, ki izvajajo javni linijski prevoz potnikov, morajo organu JPP predložiti podatke o številu prepeljanih potnikov oziroma prodanih vozovnic na posamezni liniji, podatke o stroških na prevoženi kilometer na tej liniji in druge podatke, ki jih določi minister za JPP, potrebne za ugotavljanje obsega te vrste prevoza potnikov in upravičenosti dodelitve finančnih nadomestil za opravljanje gospodarske javne službe. V ta namen organ JPP zagotovi in vzpostavi centralno informatizirano bazo navedenih podatkov.

(2) Podatke je treba poslati v obliki, na način in v rokih, ki jih predpiše minister za JPP.

(3) Organ JPP zagotavlja, da so registrirani vozni redi javno objavljeni na spletu.

52. člen

(prenehal veljati)

53. člen

(mestni linijski prevoz potnikov)

(1) Organizacijo in način izvajanja mestnega linijskega prevoza potnikov lahko občina določi kot gospodarsko javno službo.

(2) Mestni linijski prevoz potnikov se opravlja znotraj naselja občine oziroma meja občine, le izjemoma in v manjšem obsegu pa lahko tudi s sosednjimi naselji oziroma občinami, če je to potrebno zaradi dnevne migracije ljudi v večje mesto in če občina za to pridobi dovoljenje organa JPP.

(3) Pri izdaji dovoljenja mora ministrstvo za JPP upoštevati naslednji merili:

- časovno in krajevno dostopnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov;
- vpliv na gospodarnost poslovanja obstoječih linij prevoznika, ki izvaja medkrajevni linijski prevoz potnikov na tem območju.

(4) Pri urejanju mestnih linijskih prevozov potnikov in določanju gospodarske javne službe občina upošteva zlasti:

- obseg dnevne migracije in velikost gravitacijskega območja;
- soodvisnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in mestnega linijskega prevoza potnikov;
- povezanost mestnega linijskega prevoza potnikov z drugimi vrstami prometa;
- zagotovitev dostopa in prostora za invalidske vozičke na avtobusih mestnega linijskega prevoza potnikov.

(5) Sredstva za opravljanje mestnega linijskega prevoza potnikov se zagotavljajo s prodajo prevoznih storitev in iz proračuna občine.

(6) Mestni linijski prevoz potnikov v mestnih občinah, ki imajo več kot 100.000 prebivalcev, se obvezno opravlja kot lokalna gospodarska javna služba.

(7) Izvajalec mestnega linijskega prevoza potnikov lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev, lahko tudi na podlagi organiziranja prevozov na klic ali na podlagi pogodbenega razmerja z avtotaksi prevozniki.

(8) Minister za JPP predpiše metodologijo za uporabo meril iz tretjega odstavka tega člena.

1.1.2 Posebni linijski prevoz

54. člen

(opredelitev)

(1) Posebni linijski prevoz potnikov je prevoz določene kategorije potnikov, ki se zaradi časovne in prostorske posebnosti prevoza izvaja ločeno od sistema javnega potniškega prevoza potnikov. S posebnim linijskim prevozom potnikov se opravlja prevoz delavcev med domom in službo, prevoz šoloobveznih otrok, dijakov in študentov do izobraževalne ustanove in nazaj, prevoz oseb s posebnimi potrebami do zavodov in nazaj ter prevoz vojakov in vojakinj ter njihovih družin med domom in vojašnico.

(2) Storitve posebnega linijskega prevoza potnikov lahko izjemoma poleg potnikov iz prejšnjega odstavka, pod pogojem zadostne zmožljivosti vozila, uporabljajo tudi drugi potniki, če se tako s pogodbo dogovorita naročnik in izvajalec prevoza.

(3) Za opravljanje prevozov iz prejšnjega odstavka in organizacijo prevozov, namenjenih isti skupini javnosti kot linijski prevoz, mora prevoznik pridobiti dovoljenje organa JPP. Pri izdaji dovoljenja mora organ JPP upoštevati naslednja merila:

- časovno in krajevno dostopnost javnega linijskega prevoza;
- posebne pogoje potovanja za posamezno kategorijo uporabnikov prevoza;
- vpliv na gospodarnost poslovanja prevoznika, ki izvaja javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu na tem območju.

(4) Posebni linijski prevoz potnikov se izvaja na podlagi sklenjene pisne pogodbe med organizatorjem in prevoznikom, pri čemer je organizator prevoza lokalna skupnost ali pravna oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost, ali fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost. Seznam potnikov je obvezni sestavni del pogodbe.

(5) Prevoznik mora v osmih dneh od sklenitve pogodbe iz prejšnjega odstavka o sklenitvi pogodbe obvestiti ministrstvo, ki vodi register posebnih linijskih prevozov.

(6) Minister za JPP predpiše način, postopek in vrsto podatkov za prigrasitev posebnih linijskih prevozov potnikov.

1.1.3 Občasni prevozi potnikov

55. člen

(opredelitev)

(1) Občasni prevoz potnikov v cestnem prometu je prevoz vnaprej določene skupine potnikov, sestavljene na pobudo stranke ali samega prevoznika, ki se prevaža v skladu z dokazilom o občasnem prevozu potnikov. Občasni prevoz ne sme vsebovati ponavljajočih se elementov linijskega oziroma posebnega linijskega prevoza, kot so relacija, čas odhoda in prihoda ter mesto vstopanja in izstopanja potnikov. Prevozi niso namenjeni vsakodnevnim, ponavljajočim se migracijam iste javnosti kot linijski prevozi.

(2) Dokazilo o občasnem prevozu potnikov vsebuje vsaj naslednje podatke:

- vrsto prevoza;
- glavni opis prevoza (pobudnik prevoza, namen prevoza, predvidena relacija prevoza, predvideno trajanje prevoza, predvideni datum ter ura odhoda in prihoda, predvideno število potnikov ter predvideno število prevoženih kilometrov);
- zadevnega prevoznika ali zadevne prevoznike.

(3) Dokazilo o občasnem prevozu potnikov se mora na sedežu prevoznika hraniti dve leti od opravljenega občasnega prevoza.

1.1.4 Avtotaksi prevoz

56. člen

(avtotaksi)

(1) Avtotaksi prevozi se opravljajo na podlagi dovoljenja, ki ga izda občina ali več občin skupaj, če je taka obveznost uvedena s predpisom take občine oziroma občin. Avtotaksi prevoznik ne sme prevzemati potnikov v občini, v kateri nima veljavnega dovoljenja, če je občina uvedla dovoljenja za avtotaksi prevoze, lahko pa jih vanjo prepelje.

(2) Dovoljenje izda pristojni organ občine podjetju, ki ima veljavno licenco za avtotaksi prevoze.

(3) Občine ne smejo omejevati števila izdanih dovoljenj za avtotaksi prevoze, jih vezati na pogoj, da avtotaksi prevoznik ne opravlja teh prevozov v drugi samoupravni lokalni skupnosti ali na pogoj sedeža oziroma stalnega prebivališča v samoupravni lokalni skupnosti ali na katere koli druge diskriminacijske oziroma omejevalne pogoje.

(4) V občinah, ki niso uvedle dovoljenja za avtotaksi prevoze, se ti prevozi opravljajo na podlagi licence za avtotaksi prevoze.

(5) Občine lahko predpišejo standarde kakovosti izvajanja storitev avtotaksi prevozov (npr. videz, vrsta pogona, stopnja izpusta po EURO, izpust CO₂, starost in oprema vozila), pri čemer ne smejo določati takih standardov glede videza in opreme vozila, ki bi onemogočali, da avtotaksi prevoznik pridobi dovoljenje tudi v drugi občini. Občine lahko določijo tudi avtotaksi postajališča in skladno z zakonom tudi način njihove uporabe.

57. člen

(določitev cene avtotaksi prevoza)

(1) Cena za avtotaksi prevoz se določi s taksimetrom.

(2) Taksimeter mora biti pregledan v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje. Taksimeter ter obvestilo o tarifi prevoznika morata biti nameščena tako, da sta vidna uporabnikom prevoza.

(3) Taksimeter se mora uporabljati v skladu z njegovim namenom, in sicer tako, da je za posameznega potnika ali skupino potnikov, ki potuje na isti relaciji, vključen od začetka do konca vožnje in se cena prevoza izračuna na osnovi prevožene razdalje in pretečenega časa v skladu z izbrano tarifo.

a57.a člen

(črtan)

1.1.5. Stalni izvenlinijski prevozi (shuttle prevozi)

57.a člen

(stalni izvenlinijski prevoz – shuttle prevoz)

(1) Prevozi potnikov v obliki stalnega izvenlinijskega prevoza potnikov se lahko izvajajo samo z letališč oziroma na letališča. Izvaja jih prevoznik, ki ima licenco ali licenco Skupnosti za prevoz oseb in dovoljenje lokalne skupnosti, na območju katere je letališče.

(2) Prevozi se izvajajo z osebnimi vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev in morajo imeti na vidnem mestu oznako vrste prevoza in cenik prevoza.

(3) Voznik prevoznika mora imeti v vozilu obrazec za izvajanje stalnega izvenlinijskega prevoza. Vsebinsko obrazca predpiše minister za JPP.

(4) Obrazec za izvajanje stalnega izvenlinijskega prevoza se mora na sedežu prevoznika hraniti dve leti od opravljenega stalnega izvenlinijskega prevoza.

(5) Izvajalci stalnega izvenlinijskega prevoza obvestijo potnike o vrsti prevoza s svetlobno tablo na strehi vozila, natančneje s črnim napisom na roza svetlobni tabli z oznako »SHUTTLE«.

1.1.6. Prevoz na klic

57.b člen

(prevoz na klic)

(1) Prevoz na klic se izvaja v okviru gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko na podlagi dovoljenja organa JPP, izdanega na predlog samoupravne lokalne skupnosti ali več lokalnih skupnosti, prevoz na klic izvaja in financira lokalna skupnost ali več lokalnih skupnosti, ki na svojem območju podeli koncesijo za izvajanje prevoza na klic, ali ga izvaja v okviru lokalne gospodarske javne službe.

(3) Pri izdaji dovoljenja mora organ JPP upoštevati naslednja merila:

- časovno in krajevno dostopnost ter povezljivost prevoza na klic in javnega linijskega prevoza potnikov;
- posebne pogoje potovanja za posamezno kategorijo uporabnikov prevoza;

- vpliv na gospodarnost poslovanja prevoznika, ki izvaja javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu na tem območju;
- obseg dnevne migracije in velikost gravitacijskega območja.

(4) Prevoz na klic se lahko izvaja po vnaprej določenem voznem redu, za katerega velja režim »prevoz na klic«, in se izvede izključno ob izpolnjenem pogoju predhodne najave prevoza s strani potencialnega potnika ali pa po prilagodljivem voznem redu, kjer se čas in relacija vožnje oblikujeta glede na prevozno potrebo potnika.

1.1.7. Najem vozila z voznikom

(črtan)

57.c člen

(črtan)

1.2

58. člen

(cestni turistični vlak)

Organizacijo, način in pogoje opravljanja posebne oblike prevozov potnikov z vlečnim vozilom, ki vleče dve ali več priklopnih vozil za prevoz potnikov (cestni turistični vlak), določa samoupravna lokalna skupnost.

59. člen

(prevozi invalidov ali bolnikov, ki potrebujejo redno oskrbo)

Prevozi invalidov ali bolnikov, ki potrebujejo redno oskrbo v zdravstvenih ustanovah (dializni bolniki ipd.), se kot posebna oblika prevozov opravljajo brez licence, če se s temi vozili prevažajo samo take osebe.

59.a člen

(prevozi za potrebe razvojnih in raziskovalnih projektov)

(1) Minister za JPP lahko za določen čas, vendar največ za dve leti, imetniku licence za prevoz potnikov ali drugi pravni osebi odobri organiziranje ali izvajanje javnega prevoza potnikov v obliki, ki je namenjena razvojnim in raziskovalnim projektom, s katerimi se preizkušajo nove oblike javnih prevozov potnikov z namenom krepitev trajnostne mobilnosti ali prilagajanja javnega prevoza potrebam različnih skupin potnikov.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda na podlagi vloge, ki mora vsebovati:

1. firmo in sedež podjetja;
2. številko licence za prevoz potnikov, če je vlagatelj imetnik licence, oziroma firmo in sedež ter številko licence podjetij, ki bodo za potrebe projekta dejansko izvajala javne prevoze potnikov;
3. opis in bistvene sestavine projekta, zlasti pa opis razvojne ali raziskovalne vsebine, nove oblike prevoza in njenega prispevka k ciljem trajnostne mobilnosti ali prilagajanju javnega prevoza potrebam potnikov;
4. cilje in kazalnike projekta ter način njihovega spremljanja;
5. ocenjeno vrednost in način financiranja projekta;
6. pričakovane rezultate projekta.

(3) Ministrstvo za JPP in izvajalec projekta se dogovorita o načinu spremljanja izvajanja projekta. Po končanem projektu mora izvajalec predložiti pisno poročilo ministrstvu za JPP o doseženih ciljih in rezultatih projekta.

(4) Veljavnost dovoljenja se lahko izjemoma podaljša, vendar največ za dve leti, če prispeva k potrebam trajnostne mobilnosti ali prilagajanja javnega prevoza različnim skupinam potnikov.

2. Prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu

60. člen

(delitev prevoza potnikov v mednarodnem cestnem prometu)

Prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu se opravlja kot prevoz v mednarodnem javnem linijskem prometu, posebnem linijskem prometu, kot občasni prevoz potnikov in kot prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami.

2.1

2.1.1 Javni linijski prevoz potnikov

61. člen

(pogoji za vzpostavitev mednarodnega linijskega prevoza potnikov)

(1) Javni prevoz potnikov v mednarodnem linijskem cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: mednarodni linijski prevoz potnikov) na območju Skupnosti se vzpostavlja in opravlja v skladu z [Uredbo 1073/2009/ES](#) in [Uredbo 361/2014/EU](#).

(2) Mednarodni linijski prevoz potnikov med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice Skupnosti, tranzitni prevoz čez Republiko Slovenijo, povezan s temi prevozi, in mednarodni linijski prevoz potnikov, ki ga opravlja prevoznik iz države članice Skupnosti v drugo državo nečlanico Skupnosti, se vzpostavlja in opravlja v skladu z mednarodnimi pogodbami, ob upoštevanju načela vzajemnosti, ter na podlagi dovoljenja za izvajanje prevozov, ki ga izdajo ministrstvo in pristojni organi drugih držav, opravlja pa se v skladu s pogoji, ki jih določata ta zakon in mednarodna pogodba.

62. člen

(dovoljenje Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov)

(1) Dovoljenja Skupnosti izdaja v Republiki Sloveniji ministrstvo na zahtevo prosilca. Dovoljenje se izda v skladu z določbami [Uredbe 1073/2009/ES](#).

(2) Če na liniji, za katero je vložena nova vloga za izdajo dovoljenja, prevoze že opravljata dva ali več prevoznikov, ministrstvo pred izdajo dovoljenja pozove te prevoznike, naj ocenijo, ali jih bo novi prevoz ekonomsko ogrožal in naj o tem predložijo ustrezne dokaze. Če prevoznik ne predloži ustreznih dokazov (analiz ipd.), da ga bo uvedba novega prevoznika na liniji ekonomsko ogrozila, se šteje, da ta pogoj za zavrnitev izdaje dovoljenja ni podan.

63. člen

(dovoljenje za prevoze v države nečlanice Skupnosti)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov iz drugega odstavka 61. člena tega zakona se na ozemlju Republike Slovenije lahko opravlja le na podlagi dovoljenja, ki ga izda ministrstvo. Dovoljenja, ki se izdajo v imenu prevoznika, niso prenosljiva.

(2) Za izdajo dovoljenja morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- vozni red mora biti usklajen med vsemi izvajalci prevozov na celotni liniji tako, da potnik pri trajanju potovanja lahko samo vstopi ali samo izstopi na avtobusnih postajah oziroma avtobusnih postajališčih znotraj Republike Slovenije;
- pri izvajanju linij, ki imajo določene avtobusne postaje na ozemlju Republike Slovenije, morajo biti v enakem deležu udeleženi tudi domači prevozniki v skladu s tedenskim voznim redom za čas trajanja dovoljenja. Pri izvajanju linij lahko namesto prevoznika, določenega z režimom vožnje iz izdanega dovoljenja, posamezen prevoz izjemoma izvede eden izmed preostalih prevoznikov, imetnikov dovoljenja za to linijo. Če se ta linija ne izvede v skladu z voznim redom, je za to odgovoren prevoznik, ki bi moral to linijo izvesti skladno z režimom vožnje, določenim z izdanim dovoljenjem;
- da vse države, čez katere poteka linija, za del linije, ki poteka čez njihovo ozemlje, izdajo dovoljenja za opravljanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, razen za tranzitni prevoz čez ozemlje Republike Slovenije;
- domači prevoznik mora imeti licenco za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov, kar organ preveri v zbirki izdanih licenc.

(3) Dovoljenje se izda na zahtevo domačega ali tujega prevoznika, priložiti pa mu je treba priloge, navedene v 64. členu tega zakona. Dovoljenje se izda največ za pet let.

(4) Tuji prevoznik pošlje zahtevo za izdajo dovoljenja ministrstvu po pristojnem organu države, kjer je vozilo registrirano.

(5) Ministrstvo izda dovoljenje za del linije, ki poteka čez ozemlje Republike Slovenije. Linija se vpiše v register mednarodnih voznih redov, ko organ pridobi dovoljenja vseh držav, po katerih poteka linija. Podjetjem, ki so se povezovala, da bi opravljala linijski prevoz, se dovoljenje izda na ime vseh podjetij, ki v prevozu sodelujejo.

(6) Z dovoljenjem ministrstvo potrdi vozni red in itinerar, v primeru dvostranskega prevoza pa tudi cenik.

(7) Dovoljenje se ne izda, če prevoznik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev dovoljenja, ki so določeni z mednarodno pogodbo, tem zakonom in podzakonskimi predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(8) Register mednarodnih linij in voznih redov za vse prevoze iz 61. člena vodi ministrstvo.

(9) Pri pripravi predloga voznega reda mora prevoznik uporabiti daljinar in elektronsko aplikacijo, ki jo določi ministrstvo.

64. člen

(vloga za izdajo dovoljenja)

(1) Vloga za izdajo dovoljenja iz prejšnjega člena mora vsebovati naslednje podatke in priloge:

- podatke o firmi ali osebno ime in sedež ali stalno prebivališče prevoznika, ki vlaga vlogo za izdajo dovoljenja;
- vozni red, iz katerega mora biti razvidno, kateri prevoznik izvaja linijo ob določenem odhodu na določen dan;
- itinerar in cenik vozovnic;
- število zahtevanih dovoljenj;
- pogodbo v slovenskem jeziku o soizvajanju linije;
- druge priloge, ki jih zahtevajo mednarodne pogodbe;
- urnik časa vožnje in počitka voznikov;
- identifikacijsko številko za namene DDV;
- naslov varnega elektronskega predala ali naslov drugega elektronskega predala, ki ni varen elektronski predal prevoznika, ki vlaga vlogo za izdajo dovoljenja;
- spisek vozil, s katerimi se bo prevoz opravljal, in podatke o registrskih označbah vozil, pri čemer mora prevoznik z izjavo zagotoviti, da se isto vozilo sočasno ne uporablja za izvajanje dveh linij.

(2) Vloga za izdajo tranzitnega dovoljenja mora vsebovati:

- podatke o firmi ali osebnem imenu in sedež ali stalno prebivališče prevoznika, ki vlaga vlogo za izdajo dovoljenja;
- vozni red, iz katerega mora biti razvidno, kateri prevoznik izvaja linijo ob določenem odhodu na določen dan;
- itinerar;
- število zahtevanih dovoljenj;
- identifikacijsko številko za namene DDV;
- naslov varnega elektronskega predala ali naslov drugega elektronskega predala, ki ni varen elektronski predal prevoznika, ki vlaga vlogo za izdajo dovoljenja;
- druge priloge, ki jih zahtevajo mednarodne pogodbe.

65. člen

(sprememba ali obnova dovoljenja)

(1) Za spremembo ali obnovo dovoljenja iz 63. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe o njegovi izdaji.

(2) Vlogi za spremembo dovoljenja prevoznik priloži dokumente iz prejšnjega člena, ki so se v času od izdaje prvotnega dovoljenja do oddaje vloge za spremembo dovoljenja spremenili.

(3) Vlogi za obnovo dovoljenja prevoznik priloži dokumente iz prejšnjega člena.

66. člen

(obveznost dovoljenja v vozilu)

Pri opravljanju mednarodnega linijskega prevoza potnikov na ozemlju Republike Slovenije mora biti v vozilu izvirnik dovoljenja iz 62. in 63. člena tega zakona.

67. člen

(splošni pogoji)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se mora opravljati v skladu s cenikom, voznim redom in itinerarjem, ki jih uskladi in določita domači in tuji prevoznik.

(2) Cenik, vozni red in itinerar mora potrditi ministrstvo.

68. člen

(način izvajanja)

Za stalnost in rednost prevozov na liniji v skladu z izdanim dovoljenjem je odgovoren prevoznik, ki mu je bilo izdano dovoljenje.

69. člen

(vzporedni prevoz z več vozili)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se lahko opravlja na isti liniji tudi z dodatnimi avtobusi ob tem, da so pogoji za izvajanje in organizacijo prevozov enaki.

(2) Pri opravljanju dodatnih voženj z vzporednim prevozom (bis vožnje) je dovoljeno izpuščanje določenih postajališč, in avtobusnih postaj.

(3) Z načinom opravljanja prevozov, določenim v prvem in drugem odstavku tega člena, prevoz ne izgubi statusa mednarodnega linijskega prevoza.

70. člen

(tranzitni linijski prevoz potnikov)

(1) Poleg pogojev, ki jih določata ta zakon ali mednarodna pogodba, se lahko v dovoljenju za opravljanje mednarodnega tranzitnega linijskega prevoza potnikov določi tudi, da:

- sme prevoznik na ozemlju Republike Slovenije sprejemati potnike za prevoz v državo, kjer ima prevoznik sedež, ali v tretjo državo,
- smejo potniki, pripeljani iz države tujega prevoznika ali prevoznika Skupnosti, če ta opravlja prevoz v državo nečlanico Skupnosti ali iz nje, izstopati na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Dovoljenje se lahko izda pod pogoji iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka, če je v izvajanje takih prevozov z ustreznim deležem vključen tudi domači prevoznik.

71. člen

(uporaba določb o notranjem javnem linijskem cestnem prometu)

Objavljanje voznega reda, način in pogoji uporabe avtobusnih postaj in postajališč ter drugi pogoji in zahteve glede izvajanja prevozov v mednarodnem linijskem prevozu potnikov se izvajajo po določbah tega zakona o notranjem cestnem prevozu, tuji prevozniki pa morajo pri tem upoštevati tudi obveznosti, dogovorjene z mednarodno pogodbo.

72. člen

(začasna prekinitvev ali trajna ustavitvev prevoza)

(1) Če prevoznik zaradi višje sile začasno ne more opravljati mednarodnega linijskega prevoza potnikov, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje, mora pri ministrstvu vložiti zahtevo s podrobno utemeljitvijo razlogov za začasno prekinitvev.

(2) Začasna prekinitvev se lahko odobri največ enkrat v času veljavnosti dovoljenja in lahko traja največ šest mesecev. V primeru začasne prekinitvev domačemu prevozniku se po uradni dolžnosti dovoljenje za izvajane mednarodne linije za enako obdobje začasno prekine tudi tujim prevoznikom, ki jim je bilo izdano dovoljenje za izvajanje te linije.

(3) Če prevoznik ne želi opravljati mednarodnega linijskega prevoza potnikov, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje, mora pri ministrstvu vložiti zahtevo za trajno ustavitvev prevoza.

(4) Prevoz se sme začasno prekiniti ali trajno ustaviti, potem ko ministrstvo izda ustrezno dovoljenje.

2.1.2 Posebni linijski prevoz

73. člen

(opredelitev)

(1) Mednarodni posebni linijski prevoz v mednarodnem cestnem prometu se lahko opravlja samo med državami članicami Skupnosti in se opravlja v skladu z [Uredbo 1073/2009/ES](#) in [Uredbo Komisije \(EU\) št. 361/2014](#).

(2) Če domači prevoznik opravlja prevoze iz prejšnjega odstavka v obliki kabotaže, mora voditi potniško spremnico iz 1. in 4. člena [Uredbe Komisije \(EU\) št. 361/2014](#) v obliki mesečnega poročila o opravljenih prevozih in ga predložiti ministrstvu na njegovo zahtevo.

2.1.3 Občasni prevoz potnikov in prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu

74. člen

(občasni prevoz potnikov)

(1) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu v Republiko Slovenijo ali iz Republike Slovenije se opravlja v skladu z [Uredbo 1073/2009/ES](#) in [Uredbo Komisije \(EU\) št. 361/2014](#). Prevozi z območja Republike Slovenije v države podpisnice sporazuma Interbus in obratno se opravljajo v skladu z določbami tega sporazuma, prevozi z območja Republike Slovenije v države, ki niso podpisnice sporazuma Interbus, pa se opravljajo v skladu z drugimi mednarodnimi sporazumi in tem zakonom.

(2) Če domači prevoznik opravlja občasne prevoze na območju Skupnosti v obliki kabotaže, mora za te prevoze voditi potniško spremnico iz 1. in 4. člena [Uredbe Komisije \(EU\) št. 361/2014](#) v obliki mesečnega poročila o opravljenih prevozih in ga predložiti ministrstvu na njegovo zahtevo.

(3) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice Skupnosti, se opravlja brez dovolilnice pri naslednjih vrstah prevozov:

1. krožni vožnji "zaprtih vrat"; to so prevozi, pri katerih se na celotnem potovanju z istim vozilom prevaža ista skupina potnikov, ki se pripelje nazaj na mesto odhoda. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež;
2. prevozih, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo polno, na poti nazaj pa prazno. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež;
3. prevozih, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo prazno in prevzame vse potnike na istem mestu, ob tem pa je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
  - potniki sestavljajo skupino v skladu s pogodbo o prevozu, ki je bila sklenjena pred njihovim prihodom v Republiko Slovenijo. Potniki so prepeljani nazaj v državo, kjer ima prevoznik sedež;
  - potnike je isti prevoznik predhodno pripeljal na ozemlje Republike Slovenije, kjer jih spet prevzame in jih pripelje nazaj na ozemlje države, kjer ima prevoznik sedež;
  - potniki so bili povabljeni na pot na ozemlje Republike Slovenije, pri čemer stroške prevoza nosi fizična ali pravna oseba, ki jih je povabila. Potniki morajo tvoriti enovito skupino, ki ni nastala samo zaradi tega potovanja. Prevoznik prepelje potnike na ozemlje države, kjer ima sedež;
4. tranzitnih prevozih čez ozemlje Republike Slovenije, ki so povezani z občasnim prevozom;
5. prevozih praznih avtobusov, ki se uporabljajo izključno za zamenjavo pokvarjenega ali poškodovanega avtobusa.

(4) Dovolilnica je v primeru iz prejšnjega odstavka potrebna za:

1. prevoz, pri katerem vstopa vozilo v Republiko Slovenijo prazno zaradi prevzema skupine potnikov in prevoz te skupine na ozemlje države, v kateri ima prevoznik sedež,
2. druge občasne prevoze potnikov.

(5) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnico za občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu iz tretjega odstavka tega člena, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi. Dovolilnico za posamezno državo prevozniku na njegovo vlogo dodeli ministrstvo.

75. člen

(prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu z izmeničnimi vožnjami)

(1) Za prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu z izmeničnimi vožnjami potrebuje tuji prevoznik dovoljenje. Izvirnik tega dovoljenja mora imeti voznik med opravljanjem prevoza v vozilu.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se ne izda, če je iz prevoznikove vloge za izdajo dovoljenja razvidno, da so nameravani prevozi v nasprotju z določili tega člena.

(3) Prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami je storitev, ki obsega prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov v določenih časovnih presledkih v obe smeri z enega samega mesta odhoda v državi, kjer ima prevoznik sedež, na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje nazaj na mesto odhoda v poznejši vožnji isti prevoznik. Mesto odhoda in mesto prihoda sta mesti, kjer se potovanje začne in konča, pri čemer lokaciji vključujeta tudi okolico v krogu s polmerom 50 km.

(4) Med prevozom z izmeničnimi vožnjami potniki ne smejo vstopati ali izstopati.

(5) V nizu prevozov mora biti vozilo pri prvi povratni vožnji in zadnji vožnji prazno.

(6) Določbe tega člena veljajo tudi za izmenične vožnje v tranzitu čez Republiko Slovenijo.

76. člen

(potniška spremnica)

(1) Za opravljanje občasnih prevozov in posebnih linijskih prevozov v obliki kabotaže morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico Skupnosti v skladu z [Uredbo Komisije \(EU\) št. 361/2014](#).

(2) Pri opravljanju občasnih prevozov zunaj območja Skupnosti morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico v skladu s sporazumom Interbus in predpisi, izdanimi za njegovo izvajanje.

(3) Prevoznik, ki opravlja prevoze iz tega člena, mora pred vsako vožnjo pravilno izpolniti potniško spremnico. Šteje se, da je spremnica pravilno izpolnjena, če so izpolnjene vse rubrike, določene s predpisi iz prvega in drugega odstavka tega člena. Izpolnjena potniška spremnica za prevoz, ki se izvaja, mora biti ves čas opravljanja prevoza v vozilu.

(4) Potniške spremnice za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji izdaja ministrstvo.

(5) Minister določi ceno potniških spremnic za avtobusne prevoznike. Cena vključuje stroške tiska, izdaje in postopka v zvezi z izdajo potniških spremnic.

2.2

77. člen

(preklic in odvzem dovoljenja)

(1) Ministrstvo prekliče veljavnost in odvzame dovoljenje za mednarodni linijski prevoz ali izmenične vožnje, če:

- prevoznik prevoza ne opravlja v skladu z določbami tega zakona, določbami drugih predpisov s področja cestnega prometa, ki veljajo v Republiki Sloveniji, in določbami mednarodnih pogodb;
- pristojni organ države, v kateri je tuji prevoznik registriran, ne izda ustreznega dovoljenja za domačega prevoznika, ki je soizvajalec te linije;
- prevoznik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev dovoljenja za mednarodni linijski prevoz, določenih v 63. členu tega zakona. Če je domačemu prevozniku odvzeta licenca za opravljanje prevoza potnikov v mednarodnem cestnem prometu, se dovoljenje prekliče in odvzame tudi tujemu prevozniku, ki je soizvajalec te linije.

(2) Prevoznik mora v osmih dneh po prejemu dokončne odločbe o preklicu in odvzemu dovoljenja tega vrniti ministrstvu. Ministrstvo o preklicu veljavnosti in odvzemu dovoljenja obvesti nadzorne organe iz prve, druge in pete alineje prvega odstavka 117. člena tega zakona in pristojna tuja ministrstva. Če prevoznik preklicanega in odvzetega dovoljenja ne vrne, ministrstvo ne soglaša s vzpostavitvijo novih mednarodnih linij za tega prevoznika. V primeru izgube dovoljenja prevoznik po pristojnem organu države, kjer ima vozilo registrirano, predloži ministrstvu pisno izjavo o izgubi dovoljenja.

78. člen

(začasna prepoved opravljanja prevozov v Republiki Sloveniji)

(1) Tujemu prevozniku inšpektorat, pristojen za področje prometa ob hujših ali ponavljajočih se kršitvah tega zakona oziroma drugih predpisov v Republiki Sloveniji in mednarodnih pogodb začasno prepove opravljanje prevozov v Republiki Sloveniji. Teža ali ponavljanje kršitev se ugotavlja v skladu z 21. členom tega zakona. Za hujšo kršitev se šteje tudi, če prevoznik ne opravlja prevozov v skladu z izdanim dovoljenjem. Če pride do odstopanja od voznega reda zaradi formalnih postopkov pri prehajanju meja, se to ne šteje za hujšo kršitev, vendar mora biti tak razlog odstopanja izkazan z dokazili.

(2) Začasna prepoved opravljanja prevozov se lahko izreče za čas od treh do dvanajst mesecev. Če se ta ukrep izreče prevozniku prvič, se mu lahko izreče največ v trajanju šest mesecev.

(3) Če nadzorni organi na mejnem prehodu ugotovijo, da voznik opravlja prevoz brez ustrezne in pravilno izpolnjene dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ne dovolijo vstopa v Republiko Slovenijo, dokler ne predloži ustrezne listine.

(4) Če nadzornim organom v notranosti Republike Slovenije voznik ne predloži ustrezne dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ga napotijo iz države. V tem primeru nadzorni organ izda posebno dovoljenje za izstop iz države in o tem obvesti ministrstvo.

(5) Stroške izdaje in vsebino posebnega dovoljenja iz prejšnjega odstavka določi minister.

79. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja za linijski prevoz potnikov)

Dovoljenje za linijski prevoz med Republiko Slovenijo in državo, ki ni članica Skupnosti, preneha veljati po preteku roka, za katerega je bilo izdano, ali tri mesece po tem, ko dobi ministrstvo od imetnika obvestilo, da namerava opustiti dejavnost z navedbo razlogov. Imetnik dovoljenja mora en mesec prej z javno objavo obvestiti uporabnike o opustitvi dejavnosti.

80. člen

(obveznost prevoznika)

(1) Prevoznik v mednarodnem linijskem prometu mora, razen v primeru višje sile, opravljati prevoze na liniji tako, da zagotavlja stalnost, rednost, varnost in druge pogoje, določene ob izdaji dovoljenja, dokler mu dovoljenje ne poteče.

(2) Prevoznik mora objaviti itinerar, postajališča, vozni red, cene in splošne prevozne pogoje tako, da zagotovi dostopnost informacij vsem uporabnikom.

81. člen

(medsebojno sodelovanje)

Republika Slovenija sodeluje z drugimi državami članicami Skupnosti glede obveščanja in zagotavljanja informacij, povezanih s:

- kršitvami predpisov Skupnosti s področja mednarodnega prevoza potnikov, ki jih povzroči prevoznik iz druge države, in o predloženih ukrepih ter kaznih,
- kaznimi zoper domače prevoznike za dejanja, storjena v drugi državi članici.

3. Prevoz oseb za lastne potrebe

82. člen

(opredelitev prevozov za lastne potrebe)

(1) Prevoz oseb za lastne potrebe je prevoz, ki ga izvajajo v nekomercialne in neprofitne namene fizične ali pravne osebe ter državni organi in je tak prevoz v zvezi z opravljanjem njihove dejavnosti ali nalog z njihovega delovnega področja. Vozila, ki se v ta namen uporabljajo, morajo biti v lasti te fizične ali pravne osebe oziroma organa ali ima ta pravico uporabe teh vozil na podlagi sklenjene najemne oziroma zakupne ali lizing pogodbe. Vozilo mora upravljati oseba, zaposlena pri fizični ali pravni osebi oziroma državnem organu, ali fizična oseba sama.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja za prevoze, za katere velja [Uredba 1073/2009/ES](#).

(3) Oseba, ki opravlja prevoz iz prvega odstavka tega člena, mora imeti v vozilu dokazila, da opravlja prevoz za lastne potrebe (na primer dokazilo, da so potniki člani društva, da so zaposleni pri osebi, ki opravlja prevoz, da so plačali turistični aranžma, ki vključuje tudi prevoz; najemno, zakupno ali lizing pogodbo, če vozilo ni v lasti osebe, ki opravlja prevoz; dokazilo, da je voznik zaposlen pri osebi, ki opravlja prevoz, oziroma da je član društva).

VI. PREVOZ BLAGA

1. Vrste prevoza blaga

83. člen

(vrste prevoza blaga)

Prevoz blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu se opravlja kot prevoz v komercialne namene in kot prevoz za lastne potrebe.

84. člen

(javni prevoz blaga v komercialne namene)

Prevoz blaga v komercialne namene je prevoz, za katerega se relacija, cena prevoza in drugi prevozni pogoji določijo s pogodbo, sklenjeno pisno, ustno ali s sklepnimi dejanji med prevoznikom in naročnikom prevoza.

85. člen

(prevoz blaga za lastne potrebe)

(1) Šteje se, da gre za prevoz blaga za lastne potrebe, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- blago, ki se prevažna, mora biti v lasti izvajalca prevoza ali biti prodano, kupljeno, dano v najem, najeto, izdelano, dopolnjeno ali popravljeno s strani izvajalca prevoza;
- namen poti mora biti prevoz blaga do ali od izvajalca prevoza ali za njegov premik bodisi znotraj podjetja ali zunaj, vendar le za potrebe izvajalca prevoza;
- motorna vozila, uporabljena za tak prevoz, morajo voziti zaposleni pri izvajalcu prevoza;
- vozila morajo biti v lasti izvajalca prevoza ali najeta. V primeru najema vozila morajo biti izpolnjeni tudi pogoji iz prvega in drugega odstavka 107. člena tega zakona.

(2) Oseba, ki opravlja prevoz iz prejšnjega odstavka, mora imeti v vozilu dokazila, da opravlja prevoz za lastne potrebe (na primer račun, dobavnico, odpremnico, tovorni list).

2. Delitev dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu

86. člen

(dovolilnice za domačega prevoznika)

(1) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi.

(2) Dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu se delijo na kritične in nekritične. Kritične dovolilnice so tiste dovolilnice, katerih pridobljene količine ne zadoščajo za potrebe domačih prevoznikov. Ministrstvo, pristojno za promet, na podlagi podatkov o porabi dovolilnic in drugih okoliščin, ki vplivajo na količino razpoložljivih dovolilnic, določi seznam kritičnih dovolilnic in ga objavi na svoji spletni strani.

(3) Ministrstvo pridobi za opravljanje mednarodnih prevozov dovolilnice iz prejšnjega odstavka od pristojnega organa druge države na podlagi mednarodne pogodbe, sklenjene s posamezno državo.

87. člen

(delitev dovolilnic)

(1) Delitev dovolilnic in dovolilnic CEMT (v nadaljnjem besedilu: dovolilnice) opravlja izdajatelj licenc (v nadaljnjem besedilu: delivec) v upravnem postopku. Delivec upošteva pri delitvi dovolilnic pogoje, merila in postopke, določene s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, sprejetimi za njegovo izvajanje.

(2) Stroški v zvezi z izdajanjem dovolilnic bremenijo domačega prevoznika. Te stroške predstavljajo cena obrazca dovolilnice, ki je prihodek proračuna Republike Slovenije, in stroški delitve dovolilnic. Višino cene obrazca dovolilnice določi minister, višina cene delitve dovolilnic pa se določi v skladu s 14. členom tega zakona.

(3) Ministrstvo glede na dogovore, ki jih je sklenilo ministrstvo s pristojnimi organi drugih držav na podlagi drugega odstavka prejšnjega člena, izmenja medsebojno dogovorjene količine dovolilnic in jih nato prenese delivcu.

88. člen

(pogoji za delitev dovolilnic)

Dovolilnice lahko pridobi domači prevoznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima licenco oziroma dovoljenje Skupnosti, ki mu dovoljuje mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu, in razpolaga z vsaj enim tovornim vozilom, za katerega ima izdan veljaven izvod licence,
- je pri delivcu pravočasno vložil vlogo za dodelitev dovolilnic.

89. člen

(merila za delitev dovolilnic)

(1) Pri delitvi dovolilnic glede na število posameznih vrst dovolilnic, pridobljenih od drugih držav ali mednarodnih organizacij, delivec upošteva naslednja merila, navedena po vrstnem redu vpliva na odločitev:

1. število pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic v določenem opazovanem obdobju;
2. število motornih vozil, registriranih za opravljanje prevozov blaga v mednarodnem cestnem prometu, za katere ima prevoznik veljavne izvode licence;
3. število in ekološka kakovost voznega parka na podlagi certifikata o skladnosti s tehničnimi predpisi za emisije izpušnih plinov in hrupa ter varnostnimi predpisi za motorno vozilo, ki se glede na kakovost ustrezno točkuje.

(2) Vpliv meril iz prejšnjega odstavka se v predpisu iz 101. člena tega zakona določi v smislu prizadevanja doseči naslednje cilje:

- enake možnosti vseh domačih prevoznikov za pridobitev dovolilnic;
- ustrezne možnosti novih domačih prevoznikov, ki želijo prvič pridobiti dovolilnice;
- učinkovita uporaba dovolilnic.

90. člen

(postopek določitve letnega načrta)

(1) Domači prevoznik, ki želi, da mu delivec določi letni načrt dodelitve dovolilnic za naslednje leto, mora v tekočem letu med 1. in 15. septembrom pri delivcu vložiti vlogo za določitev letnega načrta. Prevozniku, ki v navedenem roku ne vложи vloge, delivec letnega načrta za naslednje leto ne določi.

(2) V vlogi za določitev letnega načrta prevoznik navede vrste in število dovolilnic, ki jih želi pridobiti. V izračunu načrta so navedene vse vrste in število dodeljenih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga. Načrti dodelitve dovolilnic prevoznikom so javni ter jih mora delivec objaviti na svoji spletni strani, dostopni vsem prevoznikom.

(3) Prevoznik jamči za pravilnost podatkov, ki jih navede v vlogi za pridobitev dovolilnic, delivcu pa mora takoj sporočiti spremembo teh podatkov. Če se ugotovi, da je prevoznik namenoma predložil nepravilne podatke, se mu v letni načrt določi 50% dovolilnic, ki bi mu drugače pripadale.

(4) Delivec vodi seznam prevoznikov, ki želijo pridobiti dovolilnice, in seznam prevoznikov, ki prejemajo dovolilnice. Prevozniku, ki je vpisan v seznam, se z odločbo določi letni načrt dodelitve dovolilnic za mednarodni cestni prevoz blaga. Pri določitvi letnega načrta delivec upošteva merila in postopek, določen s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, ter število dovolilnic, ki jih ima na razpolago. Delivec mora letni načrt dodelitve dovolilnic in dovolilnic CEMT prevoznikom določiti najpozneje do 15. novembra tekočega leta.

(5) Pri prevozniku, ki že prejema dovolilnice ali ima že določen letni načrt, delivec pri določitvi načrta dodelitve dovolilnic upošteva merila, ki so določena s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, predvsem pa število pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic v obdobju od 1. oktobra preteklega leta do 30. septembra tekočega leta.

(6) Za določitev letnega načrta dodelitve kritičnih dovolilnic je prevoznikom, ki še ne prejemajo kritičnih dovolilnic, na razpolago kvota kritičnih dovolilnic v višini 40% količine neporabljenih kritičnih dovolilnic v obdobju od 1. oktobra preteklega leta do 30. septembra tekočega leta.

91. člen

(postopek redne delitve dovolilnic)

(1) Na osnovi določenega letnega načrta delivec opravlja redno delitev dovolilnic v rednih delilnih obdobjih, ki so določena v predpisu, ki ga izda minister. O vsaki dodelitvi dovolilnic delivec odloči z odločbo. Rezultati vsake delitve dovolilnic so javni in jih delivec objavi na svoji spletni strani.

(2) Če prevoznik ne porabi in ne vrne vseh dovolilnic posamezne vrste, ki jih je prejel v preteklih delilnih obdobjih, mu delivec sorazmerno zmanjša dodelitev te vrste dovolilnic za naslednja delilna obdobja.

92. člen

(postopek delitve nerazdeljenih dovolilnic)

(1) Po opravljeni redni delitvi delivec oblikuje kvoto nerazdeljenih dovolilnic za delilno obdobje.

(2) Nekritične dovolilnice iz kvote nerazdeljenih dovolilnic se delijo vsem prevoznikom glede na njihove vloge vsak delovni dan ob upoštevanju pogoje in merila, ki so določeni v tem zakonu in podzakonskih predpisih.

(3) Kritične dovolilnice iz kvote nerazdeljenih dovolilnic se delijo samo prevoznikom, ki imajo določen plan dodelitve dovolilnic za mednarodni prevoz blaga za določeno obdobje. Delitev teh dovolilnic se izvaja tedensko na osnovi vlog, ki so prispele v preteklem tednu, upoštevaje pogoje in merila, ki so določeni v tem zakonu in podzakonskih predpisih.

(4) Rezultati delitve nerazdeljenih dovolilnic so javni in jih delivec objavi na svoji spletni strani.

93. člen

(predujem dovolilnic)

V posameznem delilnem obdobju lahko prevoznik z vlogo zaprosi za predujem dovolilnic iz naslednjih delilnih obdobj, če dodeljeno število dovolilnic v posameznem delilnem obdobju prevozniku ne zadošča za izvedbo vseh načrtovanih prevozov. Predujem dovolilnic iz naslednjega delilnega obdobja dobijo prevozniki, ki imajo v podzakonskem predpisu določen odstotek pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic iz preteklih obdobj. Delitev se opravlja vsak delovni dan glede na pogoje in merila, ki so določeni s tem zakonom in podzakonskimi predpisi.

94. člen

(prenosi letnega načrta in prenosi dovolilnic)

(1) Prenos dovolilnic med prevozniki je dovoljen. O prenosu dovolilnic med prevoznikoma odloči delivec na podlagi vloge prevoznika, ki dovolilnico prenaša, in prevoznika, ki bo dovolilnico prejel. Odobritev prenosa označi v svojem informacijskem sistemu in na vlogi za prenos v obliki zaznamka. Če prenos dovolilnic delivec zavrne, o tem izda odločbo. Prevoznik, ki bo dovolilnico prejel, mora izpolnjevati

pogoje iz 88. člena tega zakona. Dovolilnico mora uporabiti prevoznik, ki je kot uporabnik naveden na dovolilnici. Uporabljena dovolilnica se šteje v naslednji letni načrt tistemu prevozniku, ki je dovolilnico pravilno uporabil in vrnil, ne glede na to, komu je bila dodeljena.

(2) Prenos celotnega ali delnega načrta dodelitve dovolilnic na drugega domačega prevoznika je dovoljen. Delivec o tem odloči z odločbo. Prenos je dovoljen pri delnem ali celotnem prenosu voznega parka na novega uporabnika.

(3) Dovoljen je tudi prenos ali zamenjava vrste dovolilnic CEMT med prevoznikoma.

(4) Prevoznik, ki prenaša letni načrt ali dovolilnico CEMT, in prevoznik, ki bo načrt ali dovolilnico CEMT pridobil, morata skleniti pisno pogodbo, v kateri mora biti obvezno navedeno, da se prevoznik, ki načrt ali dovolilnico CEMT prenaša v celoti, odpoveduje vsem pravicam, ki jih je do tedaj imel na račun določenega letnega načrta delitve dovolilnic in uporabe dovolilnice CEMT. Pogodbo predložita skupaj z vlogo za prenos načrta ali dovolilnice CEMT delivcu.

(5) Delivec odloči o prenosu načrta ali dovolilnice CEMT z odločbo. Prenosi načrtov so dovoljeni samo na domače prevoznike, ki izpolnjujejo pogoje za dodelitev dovolilnic iz 88. člena tega zakona. Dovolilnica CEMT, ki jo je prevoznik prenesel na drugega prevoznika ali zamenjal z drugim prevoznikom v tekočem letu, se pri točkovanju upošteva tako, da se šteje skupno število opravljenih prevozov, ki sta jih opravila oba prevoznika, iz 95. člena tega zakona.

95. člen

(dodelitev dovolilnic CEMT in njihova uporaba)

(1) Uporaba dodeljenih dovolilnic CEMT se spremlja in vrednoti po sistemu točkovanja opravljenih prevozov blaga iz območja Skupnosti v države nečlanice, v določenem obdobju. Točkujejo se samo prevozi, opravljeni s pravilno uporabo dovolilnice v skladu s tem zakonom.

(2) Prevoznik pridobiva točke glede na posamezno vrsto dovolilnice CEMT. Delivec iz mesečnega poročila o uporabi dovolilnice CEMT za vsakega prevoznika, ki ima dodeljeno dovolilnico CEMT, izračuna, koliko točk je pridobil glede na opravljene vožnje v določenem obdobju. Na podlagi takega izračuna delivec prevoznike razvrsti po številu zbranih točk in naredi seznam. Dovolilnice se odvzamejo tistim prevoznikom, ki opravijo v opazovanem obdobju manjše število voženj za tretje države, kot je predpisano v podzakonskem predpisu, ki ureja delitev dovolilnic. Delivec vodi na podlagi vlog prevoznikov za pridobitev dovolilnic CEMT letni seznam prosilcev, ki je urejen glede na pogoje in merila, določena v tem zakonu in podzakonskih predpisih, ter iz tega izdela seznam tistih prevoznikov, ki so prejeli dovolilnico CEMT, in seznam tistih, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev dovolilnic CEMT, jih pa niso prejeli (seznam prosilcev za dodelitev dovolilnic CEMT).

(3) Uporabnik dovolilnice mora za vsako vožnjo voditi dnevnik vožnje v skladu s pravili ITF. Prevoznik mora izpolnjene dnevniške liste skupaj s poročilom o opravljenih prevozih ob koncu obdobja, določenega v podzakonskem aktu, vrniti delivcu. Prevoznika, ki ne odda pravočasno izpolnjenih dnevniških listov, delivec ne točkuje za tisti mesec, za katerega ni oddal dnevniških listov.

(4) Prevoznik mora vožnje, ki v dnevniku niso potrjene s pečatom nadzornih organov, dokazati s prevozno listino (CMR).

(5) Dovolilnica CEMT se lahko uporablja za prevoze med državami članicami organizacije ITF in v tranzitu čez njena ozemlja. Uporabnik mora pri tem upoštevati morebitne prepovedi glede uporabe njihovega ozemlja, ki jih določajo posamezne države.

(6) Z dovolilnico CEMT ni dovoljeno opravljati kabotaže znotraj posamezne države članice organizacije ITF ali voženj med državami članicami in državami, ki niso članice te organizacije.

(7) Dovolilnica CEMT se lahko uporablja le za eno vozilo. Dovolilnica CEMT in dnevnik voženj morata biti v vozilu ves čas potovanja, to je od nakladanja do razkladanja.

(8) Ime prevoznika, ki je vpisan na dovolilnico CEMT, mora biti isto kakor ime, ki je vpisano v prometnem dovoljenju vozila, pri najemu oziroma zakupu pa v najemni oziroma zakupni pogodbi za vozilo in na prevoznem dokumentu, ki spremlja tovor.

(9) Dovolilnico CEMT lahko podjetje, ki mu je bila izdana, uporablja tudi za najeta oziroma zakupljena vozila brez voznikov pod pogojem, da ima za ta vozila sklenjeno najemno oziroma zakupno pogodbo. Vozilo mora uporabljati izključno podjetje, ki ga je najelo oziroma zakupilo, upravljati pa ga sme voznik, ki je v tem podjetju zaposlen. V vozilu morajo biti ti dokumenti:

- pogodba o najemu oziroma zakupu, iz katere morajo biti jasno razvidni ime najemnika, ime najemodajalca, datum in trajanje pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;
- kadar voznik ni oseba, ki je vozilo najela, mora biti v vozilu tudi pogodba o delovnem razmerju med najemnikom vozila in voznikom, iz katere je razvidno ime delodajalca, ime voznika in trajanje dela za najemnika.

96. člen

(odvzem dovolilnic CEMT)

(1) Delivec odvzame dovolilnico CEMT:

- prevozniku, ki mu je prenehala veljavnost dovoljenja Skupnosti ali licence za opravljanje mednarodnega prevoza blaga, in sicer z dnem prenehanja veljavnosti dovoljenja oziroma licence;
- če prevoznik krši določbe mednarodnih pogodb, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami na področju mednarodnih prevozov stvari;
- če prevoznik krši določbe navodil o uporabi večstranskega kontingenta CEMT;
- če prevoznik dvakrat zapored ne vrne delivcu izpolnjenih dnevniških listov ali poročila za mesece, ko voženj ni opravljal;
- če ne dosega predpisanega števila voženj v opazovanem obdobju v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena.

(2) Prevoznik mora dovolilnico CEMT, ki mu je odvzeta, vrniti delivcu v osmih dneh od prejema dokončne odločbe o odvzemu dovolilnice CEMT. Če dovolilnice CEMT v predpisanem roku ne vrne, mu mora delivec ustaviti dodelitev vseh drugih dovolilnic, in sicer do vrnitve dovolilnice CEMT.

(3) Prevozniku, ki mu je bila odvzeta dovolilnica CEMT, lahko delivec dodeli novo dovolilnico v odločbi za določitev letnega načrta delitve dovolilnic za naslednje leto. Ta odstavek ne velja za prevoznika, ki sam vrne dovolilnico CEMT.

(4) Prevoznik, ki je izgubil dovolilnico CEMT, jo uničil ali mu je bila ukradena, mora preklicati njeno veljavnost v Uradnem listu Republike Slovenije. Po prejemu potrdila o objavi v Uradnem listu Republike Slovenije mu delivec izda nadomestno dovolilnico CEMT in o tem obvesti ministrstvo, ki prekliče veljavnost dovolilnice pri sekretariatu ITF.

(5) Odvzete dovolilnice CEMT se dodelijo drugim prevoznikom, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev dovolilnic CEMT glede na vrstni red v seznamu prosilcev za dodelitev dovolilnic iz drugega odstavka prejšnjega člena.

97. člen

(uporaba dovolilnic)

(1) Dovolilnica mora biti ves čas izvajanja mednarodnega prevoza v vozilu in jo mora voznik pokazati in izročiti na vpogled na zahtevo pristojnih nadzornih organov.

(2) Uporabljene dovolilnice mora prevoznik vrniti delivcu najpozneje v 15 dneh po uporabi. Če prevoznik ne vrne vseh vrst dovolilnic iz predpreteklega delilnega obdobja, mu lahko delivec v celoti ali delno ustavi ali zmanjša naslednjo dodelitev dovolilnic. Neuporabljene dovolilnice mora prevoznik vrniti delivcu najpozneje v osmih dneh po preteku veljavnosti dovolilnice.

(3) Pri vračilu uporabljenih dovolilnic mora prevoznik priložiti seznam porabljenih dovolilnic po postopku in na obrazcu, ki ga predpiše minister. Na obrazcu se navede registrska označba vozila, s katerim je bila uporabljena dovolilnica, številka računa, s katerim je bil zaračunan prevoz, in številka tovarnega lista. Pravilno uporabo dovolilnic delivec presoja na podlagi podatkov iz prevozne listine (CMR).

(4) Če prevoznik dodeljenih dovolilnic ne potrebuje, jih mora vrniti delivcu.

(5) Prevozniku, ki v dveh zaporednih delilnih obdobjih ni prevzel dodeljenih dovolilnic, delivec ustavi nadaljnjo dodelitev dovolilnic. Tak prevoznik se šteje za novega prevoznika.

(6) Porabljene dovolilnice domačega prevoznika hrani delivec v arhivu še tri leta od dneva prenehanja veljavnosti dovolilnice, podatke o prejetih in porabljenih dovolilnicah pa trajno in so arhivsko gradivo.

98. člen

(nepravilna uporaba dovolilnic)

(1) Delitev in pravilno uporabo dovolilnic spremlja delivec glede na vsako delilno obdobje. Če prevoznik uporabi dovolilnico v nasprotju z zakonom in drugimi predpisi, mu lahko delivec brez spremembe načrta število dodeljenih dovolilnic takoj v naslednjem obdobju zmanjša sorazmerno z nepravilno uporabljenimi dovolilnicami v prejšnjih obdobjih. Za nepravilno uporabo šteje tudi opustitev vrnitve neuporabljenih dovolilnic. Če je bilo prevozniku čez celo delilno leto zaradi nepravilne uporabe večkrat zmanjšano število dodeljenih dovolilnic, mu lahko delivec sorazmerno spremeni načrt dodelitve dovolilnic.

(2) Prevozniku, ki je nepravilno uporabil dovolilnico oziroma uporabil ponarejeno dovolilnico ali je opravil prevoz brez ustrezne dovolilnice in mu je bila na podlagi tega izrečena kazen prepovedi opravljanja prevozov v tuji državi, delivec že dodeljene dovolilnice odvzame za enako obdobje, kakor je bila izrečena prepoved. Prevoznik mora delivcu vrniti odvzete dovolilnice v treh dneh po prejemu odločbe o odvzemu.

(3) Nepravilna uporaba dovolilnice pomeni, da so na dovolilnici popravljene podatki o prevozniku ali registrski številki vozila ali se podatki na dovolilnici ne skladajo s podatki iz prevozne listine. Delivec tako dovolilnico evidentira kot nepravilno uporabljeno dovolilnico in prevozniku zmanjša delitev dovolilnic v postopku redne delitve dovolilnic za ustrezno število nepravilno uporabljenih dovolilnic. Prevoznik, ki nepravilno uporabi dovolilnico, ne more pridobiti dovolilnic v postopku delitve nerazdeljenih dovolilnic v delilnih obdobjih, ki jih predpiše minister, pristojen za promet.

99. člen

(pritožba zoper odločbe delivca)

(1) Zoper vse odločbe delivca je dopustna pritožba na ministrstvo v 15 dneh od prejema odločbe. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(2) Če se z odločbo druge stopnje prevozniku dodeli večje število dovolilnic, kot mu je bilo dodeljeno z odločbo prve stopnje, mu delivec premalo dodeljene dovolilnice dodeli iz kvote nerazdeljenih dovolilnic, ki je na razpolago za tekoče leto.

100. člen

(uporaba drugih predpisov)

Pri delitvi dovolilnic in dovolilnic CEMT delivec poleg določb tega zakona in drugih predpisov upošteva tudi določbe mednarodnih pogodb in določbe resolucij organizacije ITF glede uporabe dovolilnic, ki jih izdaja ta organizacija.

101. člen

(izdaja podzakonskega akta)

Minister izda predpis, v katerem natančneje uredi in predpiše način in merila za delitev dovolilnic in dovolilnic CEMT, določitev letnega načrta delitve dovolilnic, delitev dovolilnic, predujem, prenos načrta in dovolilnic ter uporabo dovolilnic.

3. Dovolilnice in dovoljenja za tujega prevoznika in prevoznika Skupnosti

102. člen

(pogoji za opravljanje prevozov)

(1) Tuji prevoznik sme opravljati mednarodni prevoz blaga v Republiki Sloveniji, če ima voznik vozila ustrezno in pravilno izpolnjeno dovolilnico ali dovoljenje za prevoz blaga, ki ga izda ministrstvo, razen če ni drugače določeno v mednarodni pogodbi.

(2) Določbe tega člena veljajo tudi za prevoznika Skupnosti, če opravlja prevoz iz tretjih držav v Republiko Slovenijo ali obratno, razen če z mednarodnim sporazumom ni dogovorjeno, da se tudi ti prevozi opravljajo brez dovolilnic.

(3) Mednarodni prevoz s tujim motornim vozilom, ki ima priklopno vozilo, se opravlja na podlagi ene dovolilnice.

(4) Če imata tuje motorno vozilo in priklopno vozilo registrski označbi različnih držav, je potrebna dovolilnica le za motorno vozilo, če ni v mednarodni pogodbi določeno drugače.

(5) Dovolilnica ali dovoljenje za prevoz blaga mora biti v tujem vozilu ves čas, ko je ta na ozemlju Republike Slovenije, in morata biti ustrezno in pravilno izpolnjena.

(6) Dovolilnica ni prenosljiva na drugega prevoznika.

(7) Če nadzorni organi na mejnem prehodu ugotovijo, da voznik opravlja prevoz brez ustrezne in pravilno izpolnjene dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ne dovolijo vstopa v Republiko Slovenijo, dokler ne predloži ustrezne listine.

(8) Če nadzornim organom v notranjosti Republike Slovenije voznik ne predloži ustrezne dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ga napotijo iz države. V tem primeru nadzorni organ izda posebno dovoljenje za izstop iz države in o tem obvesti ministrstvo.

(9) Stroške izdaje in vsebino posebnega dovoljenja iz prejšnjega odstavka določi minister.

(10) Nadzorni organ, ki je pristojen za nadzor dovolilnic in dovoljenj za prevoz blaga, izda tujemu prevozniku za bilateralni ali tranzitni prevoz posebno dovoljenje in o tem obvesti ministrstvo:

- če Republika Slovenija nima sklenjene pogodbe o mednarodnem cestnem prevozu blaga z državo, v kateri je motorno vozilo registrirano, oziroma nima s to državo izmenjanih dovolilnic,

- če je motorno vozilo označeno z začasnimi registrskimi tablicami.

(11) Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, pri katerih se v mednarodnem cestnem prometu in pri opravljanju kabotaže blago nalaga ali razlaga, so dolžni pred nalaganjem ali razlaganjem blaga preveriti, če izdana bilateralna dovolilnica, ki jo potrebujejo tuji prevozniki, še ni bila uporabljena, oziroma, če se CEMT dovolilnica ustrezno uporablja.

(12) Osebe, navedene v prejšnjem odstavku, morajo preverjeno dovolilnico v skladu z enajstim odstavkom tega člena na zadnji strani dovolilnice označiti kot uporabljeno tako, da navedejo, ali gre za nalaganje ali razlaganje, datum, se podpišejo in odtisnejo žig ter jo fotokopirajo. CEMT dovolilnice se po preverjanju samo fotokopirajo. Kopije dovolilnic oziroma CEMT dovolilnic, ki so jih evidentirale so dolžne hraniti dve leti po preteku leta, v katerem je bilo opravljeno preverjanje in evidentiranje.

(13) Določbe enajstega in dvanajstega odstavka tega člena ne veljajo za območja prostih con iz prvega odstavka 243. člena [Uredbe \(EU\) št. 952/2013](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 269 z dne 10. 10. 2013, str. 1), zadnjič spremenjene z [Uredbo \(EU\) 2019/632](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi [Uredbe \(EU\) št. 952/2013](#) zaradi podaljšanja prehodne uporabe drugih načinov obdelave podatkov poleg tehnik elektronske obdelave podatkov, določenih v carinskem zakoniku Unije (UL L št. 111 z dne 25. 4. 2019, str. 54).

(14) Za spremljanje izvajanja določbe enajstega odstavka tega člena imenuje minister komisijo, ki jo sestavljajo predstavniki ministrstva.

103. člen

(uporaba dovolilnice)

(1) Voznik tujega prevoznika ali prevoznika Skupnosti mora dovolilnico, ki jo v skladu z določbami tega zakona, predpisov Skupnosti ali mednarodnih pogodb potrebuje za prevoz, ki ga opravlja, pravilno izpolniti že pred prestopom državne meje Republike Slovenije.

(2) Šteje se, da je dovolilnica pravilno izpolnjena, če so izpolnjene vse rubrike v dovolilnici.

(3) Če na dovolilnici iz prejšnjega odstavka niso izpolnjeni podatki o prevozniku in vozilu, ki opravlja prevoz, ter podatki o datumu in uri prestopa državne meje Republike Slovenije, se šteje, da je bil prevoz opravljen brez dovolilnice in da dovolilnice ni v vozilu.

(4) Dovolilnica se lahko uporabi samo za tisto vrsto prevoza, ki je naveden na dovolilnici, in pod pogoji, navedenimi na dovolilnici.

(5) Dovolilnica CEMT se mora uporabljati v skladu s pravili organizacije ITF, določbami tega zakona in predpisa, ki ga izda minister.

104. člen

(prevozi v tretjo državo)

(1) Tuji prevoznik ne sme opravljati prevoza blaga iz Republike Slovenije v tretjo državo in obratno, razen če ni to posebej določeno v mednarodni pogodbi.

(2) Prevoznik Skupnosti lahko opravlja prevoz iz tretjih držav v Republiko Slovenijo in obratno le z dovolilnico, če z mednarodnim sporazumom ni določeno drugače.

105. člen

(prevozi brez dovolilnice)

(1) Dovolilnica za tujega prevoznika ali prevoznika Skupnosti ni potrebna:

- za prevoz za lastne potrebe ob pogoju vzajemnosti,
- za prevoz blaga z javnega letališča in na javno letališče, če pride do nesreče letala ali če mora letalo pristati v sili ali če so odpovedane letalske linije,
- za prevoz poškodovanega motornega vozila in njegove prikolice,
- za prevoz posmrtnih ostankov,
- za prevoz blaga pri selitvi v ustreznih posebnih vozilih,
- za prevoz poštnih pošiljk,
- za prevoz eksponatov, namenjenih za sejme in razstave,
- za prevoz pripomočkov in drugih potrebščin za gledališke, glasbene in druge kulturne prireditve, cirkuške predstave ali za filmska, radijska in televizijska snemanja,
- za prevoz mrtvih živali, razen če gre za industrijsko predelavo,
- za prevoz čebel in ribjega podmladka,
- za prevoz medicinskega in drugega materiala kot pomoč ob naravnih nesrečah in za prevoz blaga v humanitarne namene,
- za prazna vozila, s katerimi se zamenjajo pokvarjena vozila in prevzamejo prevoz blaga iz pokvarjenih vozil,
- za vozila tehnične pomoči za popravilo pokvarjenih vozil (servisna remontna vozila),
- za prevoz tovorov izključno v reklamne namene ali za pouk,
- za vozila z nosilnostjo do 3500 kg ali največjo dovoljeno maso do 6000 kg,
- za vozila, ki izvajajo kombinirani prevoz blaga skladno z mednarodnimi pogodbami in predpisi, ki urejajo kombinirani prevoz.

(2) Za prevoz iz prejšnjega odstavka mora imeti voznik v vozilu dokument, iz katerega je razvidno, da gre za enega od navedenih prevozov.

106. člen

(prepoved vožnje tujemu prevozniku)

Inšpektorat, pristojen za področje prometa lahko začasno prepove tujemu prevozniku vožnjo po cestah v Republiki Sloveniji, če prevažata blago v nasprotju z zakonom ali mednarodno pogodbo in se ugotovi, da je to storil dvakrat ali večkrat. Prepoved se izreče za čas od treh do dvanajst mesecev. Ko se prepoved izreče prvič, se lahko izreče največ za šest mesecev. Nadzorni organi morajo obvestiti inšpektorat, pristojen za področje prometa, če ugotovijo, da je tuji prevoznik dvakrat ali večkrat prevažal blago v nasprotju z zakonom ali mednarodno pogodbo.

107. člen

(uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika s strani domačega prevoznika v drugi državi članici Skupnosti)

(1) Domači prevoznik lahko uporablja najeta vozila, če:

- je najeto vozilo registrirano ali dano v promet v skladu s predpisi katere koli države članice Skupnosti;
- se pogodba nanaša samo na najem vozila brez voznika in ji ni priložena pogodba o delu, sklenjena z istim podjetjem, o voznem in spremljevalnem osebju;
- je najeto vozilo na voljo samo podjetju, ki ga uporablja v času veljavnosti najemne pogodbe;
- najeto vozilo vozi osebje podjetja, ki vozilo uporablja.

(2) Izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka se dokazuje s predložitvijo naslednjih dokumentov v tiskani ali elektronski obliki, ki morajo biti v vozilu:

- najemna pogodba ali overjeni izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime najemodajalca, ime najemnika, datum in veljavnost pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;
- če voznik ni oseba, ki je najela vozilo, pogodba o zaposlitvi voznika oziroma pogodba o drugi obliki dela ali overjeni izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime delodajalca, ime delavca ter datum in veljavnost pogodbe o zaposlitvi ali novejši plačilni list.

(3) Dokumenti iz prejšnjega odstavka se lahko nadomestijo z enakovrednim dokumentom, ki ga izdajo pristojni organi države članice Skupnosti.

(4) Če je najeto vozilo registrirano ali dano v promet v skladu s predpisi druge države članice Skupnosti, za domačega prevoznika velja naslednje:

- omeji se čas uporabe najetega vozila za čas trajanja najemne pogodbe pod pogojem, da isto podjetje za cestni prevoz najeto vozilo uporablja najmanj dva zaporedna meseca v posameznem koledarskem letu;
- najemna pogodba traja za čas uporabe najetega vozila iz prejšnje alineje;
- zahteva se, da se najeta vozila v 30 dneh registrirajo v Republiki Sloveniji, pri čemer mora najemna pogodba vsebovati določilo o navedeni zahtevi za registracijo vozil;
- podjetje lahko uporablja največ 25 % flote najetih tovornih vozil, ki mu je na voljo na podlagi točke (g) prvega odstavka 5. člena [Uredbe 1071/2009/ES](#) na dan 31. decembra v letu pred uporabo najetega vozila ali na dan, ko podjetje začne uporabljati najeto vozilo; vendar pa sme podjetje, ki ima v floti več kot eno vozilo in manj kot štiri vozila, uporabljati vsaj eno takšno vozilo; minimalno število v skladu s to alinejo se nanaša na floto tovornih vozil, ki je na voljo podjetju na podlagi vozil, ki so registrirana ali dana v promet.

107.a člen

(uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika, za prevoznika iz druge države članice Skupnosti)

(1) V Republiki Sloveniji je dovoljena uporaba vozil, ki so jih najela podjetja, ki imajo sedež v drugi državi članici Skupnosti, zaradi prevoza med državami članicami Skupnosti, če:

- je vozilo registrirano ali dano v promet v skladu s predpisi katere koli države članice Skupnosti;
- se pogodba nanaša samo na najem vozila brez voznika in ji ni priložena pogodba o delu, sklenjena z istim podjetjem, o voznem in spremljevalnem osebju;
- je najeto vozilo na voljo samo podjetju, ki ga uporablja v času veljavnosti najemne pogodbe;
- najeto vozilo vozi osebje podjetja, ki vozilo uporablja.

(2) Izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka se dokazuje s predložitvijo naslednjih dokumentov v tiskani ali elektronski obliki, ki morajo biti v vozilu:

- najemna pogodba ali overjeni izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime najemodajalca, ime najemnika, datum in veljavnost pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;
- če voznik ni oseba, ki je najela vozilo, pogodba o zaposlitvi voznika oziroma pogodba o drugi obliki dela ali overjeni izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime delodajalca, ime delavca ter datum in veljavnost pogodbe o zaposlitvi ali novejši plačilni list.

(3) Dokumenti iz prejšnjega odstavka se lahko nadomestijo z enakovrednimi dokumenti, ki jih izdajo pristojni organi države članice Skupnosti.

VII. KABOTAŽA

1. Kabotaža pri prevozu potnikov

108. člen

(kabotaža pri mednarodnem prevozu potnikov)

(1) Prevoznik Skupnosti lahko opravlja kabotažo v Republiki Sloveniji v skladu z [Uredbo 1073/2009/ES](#). Kabotaže z vozili, ki imajo poleg voznikovega največ osem sedežev, ni dovoljeno izvajati.

(2) Tuji prevoznik sme opravljati kabotažo v mednarodnem cestnem prevozu potnikov le, če tako določa mednarodna pogodba ali če ministrstvo izda dovoljenje za izvajanje kabotaže.

(3) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se sme izdati, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi tuji prevoznik.

2. Kabotaža pri prevozu blaga

109. člen

(opravljanje kabotaže)

(1) Prevoznik Skupnosti lahko pri prevozu blaga v cestnem prometu opravlja kabotažo na območju Republike Slovenije v skladu z [Uredbo 1072/2009/ES](#) in predpisi, ki jih izda Republika Slovenija za izvajanje te uredbe. Kabotaže z vozili največje dovoljene mase do 3,5 t ni dovoljeno izvajati.

(2) Prevoznik, ki ima svoj sedež v Združenem kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska (v nadaljnjem besedilu: Združeno kraljestvo), lahko kabotažo na območju Republike Slovenije izvaja v skladu s sporazumom o trgovini in sodelovanju.

(3) Prevoznik Skupnosti ali prevoznik, ki ima svoj sedež v Združenem kraljestvu, lahko, če pred izvajanjem kabotaže ne opravi dohodnega mednarodnega prevoza v Republiko Slovenijo, opravi kabotažo na območju Republike Slovenije, če dobi za tak prevoz posebno dovoljenje. Vloga za dovoljenje se vloži pri ministrstvu najpozneje 40 dni pred predvidenim izvajanjem kabotaže. Ministrstvo v desetih delovnih dneh po prejemu popolne vloge izda posebno dovoljenje, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi prevoznik Skupnosti ali prevoznik, ki ima svoj sedež v Združenem kraljestvu.

(4) Tuji prevoznik, razen prevoznika, ki ima svoj sedež v Združenem kraljestvu in za katerega se uporablja prejšnji odstavek, lahko opravi kabotažo na območju Republike Slovenije le, če dobi za tak prevoz posebno dovoljenje. Vloga za dovoljenje se vloži pri pristojnem organu države, v kateri ima tuji prevoznik sedež, najpozneje 40 dni pred predvidenim izvajanjem kabotaže. V desetih delovnih dneh po prejemu popolne vloge od tujega pristojnega organa izda ministrstvo posebno dovoljenje, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi tuji prevoznik.

VIII. UKREPI OB KRIZI NA TRGU

110. člen

(ukrepi ob krizi na trgu prevoznih storitev)

(1) Ukrepe ob krizi in resnih motnjah na trgu storitev prevoza blaga zaradi kabotaže prevoznikov Skupnosti ureja [Uredba Sveta 3916/90/EGS](#).

(2) Ob krizi in resnih motnjah na trgu storitev prevoza potnikov in blaga v Republiki Sloveniji zaradi izvajanja kabotaže tujih prevoznikov lahko Vlada Republike Slovenije sprejme potrebne zaščitne ukrepe za zaščito domačih prevoznikov. Zaščitni ukrepi se sprejmejo za ublažitev krize, in sicer največ za obdobje šestih mesecev, ki se lahko podaljša samo enkrat.

(3) Vlada Republike Slovenije v primeru iz prvega in drugega odstavka ustanovi poseben krizni odbor, sestavljen iz predstavnikov ministrstva, pristojnega za delo, ministrstva, pristojnega za gospodarstvo, in predstavnikov prevoznikov. Krizni odbor, ki ga vodi ministrstvo, predlaga vladi ukrepe za odpravo krize na trgu prevoznih storitev.

(4) Kot kriza na trgu prevoznih storitev iz drugega odstavka tega člena se za uporabo tega zakona šteje, kadar gre za nedvomno preveliko ponudbo prevoznih storitev na trgu cestnega prevoza potnikov in blaga na dolgi rok in je ogrožen obstoj večjega števila domačih prevoznikov na področju cestnih prevozov potnikov ali blaga v Republiki Sloveniji ter je očitno, da v krajšem času ni mogoče pričakovati izboljšanja.

(5) Krizni odbor sodeluje z drugimi državami oziroma organizacijami ali postane del širšega medvladnega sodelovanja.

(6) Na podlagi izvajanja vzajemnosti pri opravljanju mednarodnih prevozov potnikov in blaga med posameznimi državami, ki niso članice Skupnosti, lahko minister predlaga Vladi Republike Slovenije takojšnje sprejetje ukrepov za doseganje vzajemnosti med sodelujočimi državami, ki niso članice Skupnosti.

110.a člen

(tridesetdnevni plačilni rok)

(1) Voznina za prevoz blaga in potnikov se določi s prevozno pogodbo, splošnimi prevoznimi pogoji ali na drug običajen način.

(2) Rok za plačilo voznine je trideset dni od datuma izdaje računa, vendar ne več kot šestdeset dni po opravljeni storitvi.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se s prevozno pogodbo lahko dogovori krajši plačilni rok.

(4) Če s pogodbo ni posebej določen plačilni rok, velja za plačilo rok, ki je določen v drugem odstavku tega člena.

(5) Če naročnik ne plača prevoza v določenem roku, za plačilo voznine skupaj z naročnikom odgovarja pošiljatelj ali prejemnik, ki ni hkrati naročnik prevoza. Pošiljatelj ali prejemnik je dolžan plačati voznino v tridesetih dneh od prejema poziva prevoznika, ki je dejansko opravil prevoz za plačilo voznine, kar ta dokaže z ustrežno listino.

(6) Prejšnji odstavek se ne uporablja za fizične osebe.

(7) Če je izdan enotni račun za storitve opravljene v tekočem mesecu začne teči rok iz drugega odstavka tega člena po zadnji opravljeni storitvi.

110.b člen

(naklad ali razklad blaga, prevozi transportne embalaže)

(1) Pošiljatelj ali prejemnik blaga ne sme zahtevati od voznika, da opravi nakladanje ali razkladanje blaga, razen če je tako dogovorjeno z ločeno pogodbo, kjer je za navedeno storitev posebej opredeljen njen strošek in so za to izpolnjeni tudi pogoji iz zakona, ki ureja varstvo pri delu.

(2) Če vozilo čaka na nakladanje ali razkladanje blaga več kot eno uro po času, ki je bil določen za naklad ali razklad blaga, mora pošiljatelj oziroma prejemnik plačati prevozniku znesek 100 eurov za vsako začeto nadaljnjo uro čakanja, razen če pogodba o prevozu določa drugačne pogoje.

(3) Če naročnik prevoza, prejemnik ali pošiljatelj blaga zahteva od prevoznika vračilo transportne embalaže (na primer zabojnik, paletu, voziček), se transportna embalaža šteje za tovor in je prevoznik upravičen do voznine za prevoz embalaže.

(4) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata za naslednje prevoze blaga s tovornimi vozili, ki zahtevajo posebno prilagoditev nadgradnje oziroma posebno opremo:

1. prevoz vozil;
2. prevoz v cisternah;
3. prevoz živali;
4. mešalniki betona;
5. prevoz prekucnikov;
6. prevoz z vozili z vgrajenimi napravami za naklad ali razklad blaga;
7. prevoz nevarnega blaga;
8. prevoz delovnih vozil, kot so opredeljena v zakonu, ki ureja motorna vozila.

110.c člen

(vpliv cene energenta na ceno prevoznine)

(1) V primeru povišanja ali znižanja cene energenta, ki ga prevoznik uporablja za prevoz, za deset odstotkov se prevoznina poveča ali zniža za tri odstotke od prvotno dogovorjene cene.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja za javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu.

(3) Povišanje oziroma znižanje se prvič upošteva takrat, ko je cena energenta v obdobju od sklenitve pogodbe dosegla ceno, ki je od prvotne višja oziroma nižja za v prvem odstavku tega člena določeni odstotek.

(4) Pogoji za povišanje oziroma znižanje cene prevoznine se ugotavljajo na podlagi referenčnih podatkov o drobnoprodajni ceni energentov, ki jih objavlja ministrstvo, pristojno za okolje, podnebje in energijo, na svoji spletni strani.

IX. AVTOBUSNE POSTAJE IN AVTOBUSNA POSTAJALIŠČA TER POSTAJE IN PARKIRIŠČA ZA TOVORNA VOZILA IN AVTOBUSE

111. člen

(storitve in opremljenost)

(1) Na avtobusnih postajah se opravljajo sprejem in odprava avtobusov ter potnikov, prodaja in predprodaja vozovnic ter rezervacije, prevzem in shranjevanje prtljage, dajanje informacij o prevozi in druge storitve, povezane s prevozi potnikov.

(2) V mestnih občinah morajo biti avtobusne postaje vzpostavljene, v drugih občinah pa jo lahko občina vzpostavi, če to zahtevajo potrebe uporabnikov prevoza.

(3) Avtobusna postaja mora zagotavljati neovirano gibanje funkcionalno oviranih oseb, in nuditi informacije v invalidom primernih tehnikam.

(4) Avtobusne postaje opravljajo sprejem in odpravo avtobusov v javnem linijskem, posebnem linijskem, občasnem in izmeničnem prevozu potnikov v skladu z razpoložljivim številom peronov, ki morajo biti ustrezno opremljeni in označeni tako, da je zagotovljena varnost potnikov in drugih oseb, ki se zadržujejo na območju postaje, nemoten prihod in odhod avtobusov ter izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka. Za zagotavljanje nalog iz tega in prejšnjega odstavka morajo biti organizirane ustrezne službe.

(5) Na avtobusnih postajah se lahko opravlja rezervacija in prodaja vozovnic samo za registrirane javne linijske prevoze.

(6) Minister za JPP v soglasju z ministrom podrobneje predpiše:

- opremljenost avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč,
- pogoje, storitve in način opravljanja storitev,
- dolžnost obveščanja o izvajanju registriranih javnih linijskih prevozov,
- cene glede sprejema in odprave avtobusov ter potnikov, prodaje in predprodaje vozovnic ter rezervacije.

112. člen

(opravljanje dejavnosti)

(1) Dejavnost avtobusnih postaj lahko opravlja pravna ali fizična oseba, ki je registrirana za opravljanje te dejavnosti. Dejavnost se financira iz cene storitev.

(2) Infrastrukturne objekte in prostore ter njihovo vzdrževanje, namenjeno opravljanju dejavnosti avtobusnih postaj, zagotavljajo samoupravne lokalne skupnosti. Infrastrukturne objekte za avtobusna postajališča in njihovo vzdrževanje na državnih cestah zagotavlja upravljavec državnih cest, na lokalnih cestah pa samoupravne lokalne skupnosti.

(3) Infrastrukturne objekte in prostore upravljajo subjekti, ki izvajajo dejavnost avtobusnih postaj. Samoupravne lokalne skupnosti in izvajalci dejavnosti avtobusnih postaj uredijo medsebojne odnose s pogodbo.

112.a člen

(avtobusno postajališče)

(1) Avtobusno postajališče je opremljena in označena prometna površina, določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje in izstopanje potnikov.

(2) Avtobusno postajališče mora zagotavljati neovirano gibanje funkcionalno oviranih oseb.

(3) Avtobusno postajališče mora imeti obvestilno tablo z izvlečki iz vozniških redov, ki so jih dolžni namestiti izvajalci javnega linijskega prevoza.

113. člen

(storitve in opremljenost postaj za tovorna vozila in javnih parkirišč za tovorna vozila in avtobuse)

(1) Postaja za tovorna vozila opravlja sprejem in odpravo, parkiranje in varovanje tovornih vozil ter zagotavlja bivanje in nastanitev voznega osebja v skladu s splošnimi pogoji poslovanja.

(2) Javno parkirišče za tovorna vozila in avtobuse zagotavlja urejeno in varno parkiranje tovornih vozil in avtobusov ter minimalne higienske pogoje za vozno osebje.

(3) Oprema postaj za tovorna vozila in javnih parkirišč iz tega člena mora zagotavljati varno in nemoteno izvajanje nalog, določenih v tem členu. Pri tem morajo biti upoštevani varnost uporabnikov in drugih udeležencev v prometu, minimalni standardi glede higienskih pogojev ter varstvo okolja.

(4) Minister predpiše opremljenost in način opravljanja storitev postaj in javnih parkirišč za tovorna vozila in avtobuse.

114. člen

(obveznost objave pogojev poslovanja)

(1) Storitve avtobusne postaje oziroma parkirišča za tovorna vozila ali za avtobuse so pod enakimi pogoji dostopne vsem uporabnikom.

(2) Delovni čas, cenik za opravljanje storitev in splošni pogoji poslovanja avtobusne postaje oziroma parkirišča za tovorna vozila ali za avtobuse morajo biti objavljeni na vidnem mestu.

IX.A SUBVENCIONIRANA VOZOVNICA

114.a člen

(sredstva iz državnega proračuna)

Sredstva za subvencioniranje prevoza dijakov in študentov se zagotavljajo iz sredstev državnega proračuna.

114.b člen

(upravičenec do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice)

(1) Upravičenec do subvencioniranega prevoza (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) po tem zakonu je vlagatelj, ki ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti ali ni vpisan v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu in se izobražuje po veljavnih izobraževalnih in študijskih programih ter iz evidenc ministrstva, pristojnega za vzgojo in izobraževanje, ali ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo, izhaja, da ima status:

- učenca, vzporedno vpisanega v strokovni del srednješolskega izobraževalnega programa;
- dijaka v skladu s predpisi, ki urejajo srednješolsko izobraževanje;
- osebe, ki se izredno izobražuje po programih poklicnega, strokovnega in splošnega srednješolskega izobraževanja ter višjega strokovnega izobraževanja, do dopolnjenega 26. leta starosti, če se ne izobražuje v skladu s predpisi o urejanju trga dela;
- študenta.

(2) Minister za JPP določi vrste in obdobje veljavnosti subvencioniranih vozovnic, ki jih lahko kupijo upravičenci iz prvega odstavka tega člena, ter pogoje za nakup vozovnic.

(3) Registrirani športnik, ki je upravičenec do nakupa subvencionirane vozovnice iz prvega odstavka tega člena, ima ne glede na razdaljo med krajem bivališča in krajem izobraževanja, pravico do brezplačne vozovnice za območje Slovenije, če že ima subvencionirano vozovnico od kraja bivališča do kraja izobraževanja, oziroma pravico do nakupa subvencionirane vozovnice pod enakimi pogoji, ki veljajo za vse druge upravičence do nakupa subvencionirane vozovnice.

(4) Upravičenec, ki je zlorabil pravico do subvencioniranega prevoza, izgubi to pravico za tekoče šolsko oziroma študijsko leto. Za zlorabo pravice do subvencioniranega prevoza se štejejo:

- nakup dveh ali več vozovnic za isto relacijo oziroma za del relacije;
- ponarejanje dokumentov glede upravičenosti;
- ponarejanje vozovnice;
- uporaba vozovnice z neresničnimi podatki;
- navajanje neresničnih podatkov.

(5) Upravičenec oziroma njegov zakoniti zastopnik mora v primeru kršitve iz tretjega in četrtega odstavka tega člena na podlagi odločbe ministrstva vrniti neupravičeno obogatitev v višini zneska subvencije na mesečni ravni, za vsak posamezni mesec kršitve.

(6) Postopek in način vračila subvencije iz prejšnjega odstavka podrobneje predpiše minister za JPP.

(7) Upravičenec do subvencioniranega prevoza v medkrajevnem linijskem prevozu potnikov v notranjem cestnem in železniškem prometu po tem zakonu je upokojenec oziroma oseba, starejša od 65 let, ki ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne

registrirane dejavnosti in za katero iz evidenc zavoda, pristojnega za vodenje evidence o upokojencih, ali iz evidence družbe, pristojne za vodenje evidence o poklicnih upokojencih, in iz Centralnega registra prebivalcev, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, izhaja, da ima v Republiki Sloveniji status upokojenca ali je starejša od 65 let in ima v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno ali začasno prebivališče.

(8) Ne glede na 114.g člen tega zakona je upravičenec do subvencioniranega prevoza v medkrajevnem linijskem prevozu potnikov v notranjem cestnem in železniškem prometu tudi imetnik EU kartice ugodnosti za invalide, izdane na podlagi zakona, ki ureja izenačevanje možnosti invalidov, ki ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti. Če imetnik EU kartice ugodnosti za invalide potrebuje za prevoz spremljevalca, je tudi spremljevalec upravičen do brezplačnega prevoza, vendar samo takrat, ko spremlja imetnika EU kartice ugodnosti za invalide. Upravičenec na invalidskem vozičku lahko koristi ugodnost subvencioniranega prevoza v skladu z možnostmi izvajalcev.

(9) Upravičenec do subvencioniranega prevoza v medkrajevnem linijskem prevozu potnikov v notranjem cestnem in železniškem prometu po tem zakonu je tudi posameznik, ki ima na podlagi zakona, ki ureja pravice vojnih veteranov, status vojnega veterana, ki ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti.

(10) Minister za JPP predpiše način, višino plačila, določi vrste in obdobje veljavnosti subvencionirane vozovnice, določi vrste in postopek izvajanja subvencioniranega prevoza iz tretjega, sedmega, osmega in devetega odstavka tega člena, postopek za sklenitev pogodbe na podlagi drugega odstavka 114.c člena tega zakona, poročanje ter izvajanje nadzora nad delom izvajalcev.

114.c člen

(predmet subvencioniranega prevoza)

(1) Upravičenec ima pravico do nakupa subvencionirane vozovnice v javnem linijskem prevozu potnikov v cestnem prometu in železniškem prevozu, v mestnem linijskem prevozu potnikov in po žičniških napravah, za katere je bila podeljena koncesija za javni prevoz potnikov.

(2) Pravica do nakupa subvencionirane vozovnice za mestni linijski prevoz potnikov se zagotavlja le, če je mestni linijski prevoz potnikov na podlagi sklenjene pogodbe med upravljavcem mestnega linijskega prevoza potnikov in organom JPP vključen v sistem subvencionirane vozovnice. S pogodbo se podrobno uredijo medsebojne finančne obveznosti med organom JPP in upravljavcem mestnega linijskega prevoza potnikov. Organ JPP na svoji spletni strani objavi seznam sklenjenih pogodb za mestne linijske prevoze potnikov.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, ima upravičenec do subvencionirane vozovnice iz prvega odstavka 114.b člena, ki se izobražuje v zavodu za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter nima pravice do prilagojenega prevoza oseb s posebnimi potrebami, pravico do subvencije prevoza, ki se v obliki prevoza za lastne potrebe ali posebnega linijskega prevoza organizira v zavodu za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami, v katerem se upravičenec izobražuje, kot je to določeno s pogodbo med zavodom in ministrstvom za JPP.

(4) Na izračun subvencije vpliva dolžina relacije, na kateri upravičenec potuje. Za določanje višine subvencije se za dolžino relacije od kraja bivanja do kraja izobraževanja, upošteva razdalja med vstopnim postajališčem, ki je najbližje stalnemu oziroma začasnemu prebivališču upravičenca in izstopnim postajališčem, ki je najbližje izobraževalni ustanovi upravičenca.

(5) Dolžina relacije iz prejšnjega odstavka se razbere iz daljinarja, ki ga vodi ministrstvo za JPP.

114.č člen

(obdobje koriščenja subvencioniranega prevoza)

(1) Za dijake in udeležence izobraževanja odraslih se subvencionirajo prevozi v obdobju od 1. septembra do 31. avgusta tekočega šolskega leta oziroma za študente od 1. oktobra do 30. septembra tekočega študijskega leta.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se za dijake in udeležence izobraževanja odraslih v zaključnih letnikih subvencionirajo prevozi v obdobju od 1. septembra do 30. septembra naslednjega koledarskega leta.

(3) Subvencionirana vozovnica velja za obdobje, za katero je izdana, in velja še do konca prvega delovnega dne v naslednjem mesecu.

114.d člen

(določitev cene)

(1) Upravičenec plača subvencionirano vozovnico po enotni subvencionirani ceni glede na vrsto vozovnice.

(2) Razlika med polno ceno subvencionirane vozovnice in ceno subvencionirane vozovnice, ki jo plača upravičenec, predstavlja subvencijo.

(3) Način in metodologijo izračuna polne cene subvencionirane vozovnice in cene, ki jo plača upravičenec predpiše minister za JPP.

114.e člen

(postopek subvencioniranja)

(1) Minister za JPP predpiše način in postopek izvajanja subvencioniranega prevoza, način obračunavanja in plačevanja subvencije, vodenje evidenc in poročanje ter izvajanje nadzora nad delom izvajalcev.

(2) Pogoj za poravnavo subvencije za izvajanje subvencioniranega prevoza dijakov in študentov, je sklenjena pogodba med ministrstvom za JPP in izvajalci.

114.f člen

(strokovni nadzor)

Nadzor nad izvajalci glede namenske, gospodarne in učinkovite rabe javnih sredstev ter pogodbenih obveznosti opravlja ministrstvo za JPP.

114.g člen

(brezplačni prevozi gibalno oviranih študentov)

(1) Ne glede na 114.c in 114.d člen tega zakona, imajo težje in težko gibalno ovirani študenti, ki so upravičenci do subvencionirane vozovnice v skladu s četrto alinejo prvega odstavka 114.b člena tega zakona, v obdobju koriščenja subvencioniranega prevoza, določenega v tem zakonu, pravico do brezplačnega prevoza oziroma brezplačnega prilagojenega prevoza od kraja bivališča do kraja izobraževanja in nazaj.

(2) Pravico do brezplačnega prevoza uveljavlja upravičenec na podlagi vloge za pridobitev pravice do subvencioniranega prevoza. Upravičenec vlogi priloži obrazložen sklep o ugotovljeni težji ali težki gibalni oviranosti, ki ga skladno s svojimi internimi akti izda pristojna komisija posameznega visokošolskega zavoda, na katerega je upravičenec vpisan, ali zdravniško potrdilo o težji ali težki gibalni oviranosti.

(3) O pravici do brezplačnega prilagojenega prevoza odloča ministrstvo za JPP. Upravičencu se zagotovi brezplačen prevoz z vozili javnega potniškega prometa ali prilagojenimi vozili za prevoz gibalno oviranih oseb. Če si upravičenec zagotovi lasten prevoz, je upravičen do povračila stroškov prevoza (kilometrini v višini 30 odstotkov cene neosvinčenega motornega 95 oktanskega bencina).

X. NOTRANJA KONTROLA

(črtano)

115. člen

(črtan)

X.A NEPOVRATNE FINANČNE SPODBUDE

115.a člen

(namen in cilj)

(1) Namen nepovratnih finančnih spodbud je spodbujati razvojne ukrepe in naložbe, ki prispevajo k doseganju nacionalnih ciljev prometne politike tako, da znižujejo emisije toplogrednih plinov in prašnih delcev, zmanjšujejo porabo energije ali vplivajo na povečanje varnosti v cestnem prometu.

(2) Cilj nepovratnih finančnih spodbud je z javnimi sredstvi podpreti ukrepe, ki prinašajo izboljšave, ki jih trg sam ne more doseči ali ker delovanje trga še ni vzpostavljeno, ter ukrepe za spodbujanje okolju prijaznejšega prevoznitstva v cestnem prometu, ki bo zagotovilo prihranke energije in znižalo emisije toplogrednih plinov in prašnih delcev.

115.b člen

(upravičenci in vrste spodbud)

(1) Upravičenci do nepovratnih finančnih spodbud so imetniki veljavnih licenc za opravljanje prevozov v cestnem prometu.

(2) Upravičenci iz prejšnjega odstavka lahko pridobijo nepovratne finančne spodbude, ki se dodeljujejo kot državne pomoči, namenjene za financiranje naložb in obratnih sredstev.

(3) Nepovratne finančne spodbude so namenjene povečanju varnosti, gospodarnosti ali spodbujanju okolju prijaznejšega prevoznitstva v cestnem prometu.

115.c člen

(merila in pogoji dodeljevanja nepovratnih finančnih spodbud)

(1) Nepovratne finančne spodbude iz prejšnjega člena dodeljuje ministrstvo.

(2) Javni razpis za dodelitev sredstev se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletni strani ministrstva. Z javnim razpisom se določijo podrobnejši pogoji za dodelitev nepovratnih finančnih spodbud za spodbujanje razvojnih ukrepov in naložb, ki bodo prispevali k zniževanju emisij toplogrednih plinov in prašnih delcev, zmanjševanju porabe energije v sektorju cestnega prometa ali povečanju varnosti cestnega prometa.

(3) Pri dodelitvi nepovratnih finančnih spodbud se upoštevajo naslednja merila:

- okoljski učinki, kot so prihranki energije, znižanje izpustov CO₂ in onesnaževal zunanjega zraka;
- povečanje varnosti cestnega prometa;
- učinkovitost in gospodarnost izvajanja cestnih prevozov potnikov in blaga.

(4) Pri dodelitvi nepovratnih finančnih spodbud ministrstvo poleg pogojev, določenih s pravili o državnih pomočeh, upošteva tudi naslednje pogoje:

- prejemnik finančne spodbude (v nadaljnjem besedilu: prejemnik) ima sedež v Republiki Sloveniji ali kateri koli državi članici Skupnosti ali ima najpozneje do dodelitve finančne spodbude registrirano podružnico v Republiki Sloveniji;
- pravnoorganizacijska oblika prejemnika je gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik;
- prejemnik kot glavno dejavnost opravlja dejavnost, ki je v veljavni standardni klasifikaciji dejavnosti razvrščena v »H 49.310 Mestni in primestni kopenski potniški promet«, razen obratovanja žičnic in zobatih železnic, ki so del mestnega ali primestnega prometnega sistema, »H 49.391 Medkrajevni in drug cestni potniški promet« ali »H 49.410 Cestni tovorni promet«;
- prejemnik od dneva oddaje vloge do dneva odobritve prejema finančne spodbude nima nepravilnih obveznosti iz naslova obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti;
- prejemnik nima blokirane transakcijskega računa in ni v postopku zaradi insolventnosti, stečajnem postopku ali postopku prisilnega prenehanja.

(5) Podrobnejšo opredelitev meril in pogojev iz tretjega in četrtega odstavka tega člena predpiše minister.

115.č člen

(viri financiranja in upravičenost stroškov)

(1) Če ima neposredni proračunski uporabnik v svojem finančnem načrtu zagotovljene svoje pravice porabe, se sredstva zagotavljajo iz teh virov.

(2) Pogoji za priznanje upravičenosti stroškov so naslednji:

- stroški so navedeni v predračunu ali računu za izvedbo naložbe ali v pogodbi oziroma v verodostojnih listinah;
- stroški so oziroma bodo nastali izključno zaradi izvajanja naložbe;
- stroški so ali bodo dejansko nastali na podlagi opravljenega dela, dobavljenega materiala in opravljenih storitev ter bodo pripoznani v skladu s skrbnostjo dobrega gospodarja;
- stroški bodo nastali in bili plačani v obdobju upravičenosti ter bodo izkazani z verodostojnimi listinami.

XI. STAVKE

116. člen

(opravljanje prevozov potnikov in blaga ob stavki)

(1) Domači prevozniki, ki izvajajo prevoze potnikov v cestnem prometu, morajo med stavko zagotoviti izvajanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, ki je določen z mednarodnimi pogodbami, v javnem linijskem prevozu potnikov v notranjem prometu pa prevoz dnevne migracije potnikov (prevozi na delo in v šolo itd.).

(2) Domači prevozniki, ki izvajajo prevoz blaga v cestnem prometu, morajo med stavko zagotoviti nemoteno izvajanje prevozov živih živali, hitro pokvarljivega blaga, življenjskih potrebščin, nevarnih snovi in humanitarnih ter drugih vrst pomoči ob naravnih in drugih nesrečah.

XII. POOBLASTILA INŠPEKCIJSKIH IN DRUGIH NADZORNIH ORGANOV

117. člen

(nadzorni in prekrškovni organi)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravljajo inšpektorat, pristojen za področje prometa, inšpektorat, pristojen za področje JPP, Urad Republike Slovenije za meroslovje, finančna uprava, občinski redarji, Urad za nadzor proračuna in policija, in sicer:

1. inšpektorat, pristojen za področje prometa, izvaja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona, razen določb za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojen inšpektorat, pristojen za področje JPP, in opravlja nadzor na cesti ter na sedežu prevoznikov in izvajalcev;
2. finančna uprava preverja, ali imajo domači prevozniki, prevozniki Skupnosti in tuji prevozniki pri opravljanju prevozov v cestnem prometu dovolilnice, dovoljenja, druge dokumente in listine, predpisane v tem zakonu, predpisih Skupnosti in mednarodnih sporazumih. Finančna uprava nadzira tudi izvajanje določb točke (b) prvega odstavka 5. člena [Uredbe 1071/2009/ES](#) ter enajstega in dvanajstega odstavka 102. člena tega zakona na sedežu in v drugih poslovnih prostorih oseb, navedenih v tem členu;
3. občinski redarji izvajajo nadzor na cesti, in sicer nad določbami drugega, četrtega in petega odstavka 56. člena ter drugega in tretjega odstavka 57. člena tega zakona;
4. policija izvaja nadzor na cesti, in sicer nad določbami tega zakona, ki urejajo licenco in licenco Skupnosti, dovolilnice ter dovoljenja za prevoz potnikov in blaga, ki jih mora imeti tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti, kabotažo ter dokumente, ki jih mora imeti voznik med vožnjo v vozilu;
5. Urad Republike Slovenije za meroslovje in finančna uprava izvajata nadzor nad izvajanjem določb 57. člena tega zakona, ki določa uporabo taksimetra. Urad Republike Slovenije za meroslovje nadzira, ali je v vozilu vgrajen taksimeter pregledan v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje;
6. inšpektorat, pristojen za področje JPP, izvaja nadzor na cesti ter na sedežu prevoznikov in izvajalcev, in sicer nad določbami 19. in 33. člena (obveznost dokumentov, oznak in opreme v vozilu v delu, ki se nanaša na javni prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu), določbami 44. do 59. člena, 111. do 114. člena, 114.a do 114.g člena ter nad določbo prvega odstavka 116. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na javni prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu;
7. Urad za nadzor proračuna izvaja nadzor nad določbami 115.a do 115.č člena tega zakona.

(2) Finančna uprava in policija sta v okviru pristojnosti iz prejšnjega odstavka pooblašteni, da začasno odvzameta dokumente, s katerimi se je pri opravljanju prevoza izkazal voznik prevoznika, če dvomita o njihovi pristnosti, če niso ustrezni, pravilno izpolnjeni ali če voznik ne spoštuje pogojev, navedenih v dokumentu. Za začasno odvzete dokumente se izda potrdilo, skupaj z zapisnikom o začasnem odvzemu pa se pošljejo inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa, ali drugemu pristojnemu organu.

(3) Nadzorni in prekrškovni organi po tem zakonu lahko dostopajo za potrebe vodenja postopkov do podatkov v nacionalnem elektronskem registru, navedenih v podtočkah (e) in (f) 2. točke 16. člena [Uredbe 1071/2009/ES](#).

118. člen

(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljata inšpektorat, pristojen za področje prometa, in inšpektorat, pristojen za področje JPP.

(2) Nadzor nad opravljanjem prevozov v cestnem prometu se opravlja na sedežu in drugih poslovnih prostorih prevoznika ali pri opravljanju prevozov, pri čemer imajo inšpektorji pravico ustaviti in pregledati vozilo. V ta namen uporabljajo označena službena vozila in posebno tehnično ter svetlobno opremo.

(3) Zaradi izvajanja ukrepov iz prejšnjega odstavka mora voznik ustaviti na mestu, ki ga odredi inšpektor z dajanjem predpisanih znakov, na način in po postopku, ki ga predpiše minister, v soglasju z ministrom za JPP in ministrom, pristojnim za notranje zadeve.

(4) Pregled vozila pomeni pregled prevoznega sredstva in blaga, ki se vozi v ali na njem. V primeru pregleda blaga, ki se vozi v prevoznem sredstvu in je obeleženo s carinskimi oznakami, je treba obvestiti finančno upravo.

(5) Lastnik oziroma oseba, ki vozilo poseduje ali ga uporablja, ima pravico biti navzoč pri pregledu.

119. člen

(pogoji za inšpektorja)

(1) Inšpektor mora imeti univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo ustrezne smeri, vsaj pet let delovnih izkušenj in strokovni izpit za inšpektorja. Za posamezna področja nadzora mora izpolnjevati tudi druge posebne pogoje in funkcionalna znanja, določena v aktu o sistemizaciji delovnih mest.

(2) Vsebinsko in način opravljanja strokovnega izpita za inšpektorja predpiše minister, pristojen za upravo.

120. člen

(naloge in pristojnosti inšpekcijskega nadzorstva)

(1) Inšpektor lahko pri opravljanju inšpekcijskega nadzora:

1. odredi odpravo kršitev zakona in drugih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu v določenem roku;
2. prepove izvajanje konkretnega prevoza in nadaljnjih prevozov, če ugotovi, da se ta opravlja brez dovoljenja skupnosti, licence Skupnosti, licence ali brez z zakonom predpisanega dovoljenja, registriranega voznega reda oziroma koncesije;
3. prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik nima dovoljenja Skupnosti, licence Skupnosti ali licence, ali z zakonom predpisanega dovoljenja, dokler ugotovljene nepravilnosti niso odpravljene;
4. lahko prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik ni označil in opremil vozil v skladu z določbami tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi;
5. lahko odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti na avtobusni postaji ali avtobusnem postajališču; če je v nevarnosti življenje ali zdravje ljudi, pa lahko prepove njihovo uporabo;
6. odredi druge ukrepe po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijsko nadzorstvo in pooblastila inšpektorjev.

(2) Če inšpektor ugotovi, da zavezanec ne spoštuje izrečene prepovedi inšpektorja in nadaljuje oziroma ponavlja kršitve, lahko začasno odvzame vozilo, s katerim zavezanec krši predpise. Inšpektor se lahko odloči, da namesto vozila odvzame prometno dovoljenje in/ali registrske tablice vozila. Odvzem traja do takrat, ko zavezanec izpolni odredbe in pogoje iz odločbe inšpektorja. Začasno odvzeto vozilo se na stroške kršitelja odpelje in hrani na ustrezno varovanem mestu. Inšpektor lahko odvzame tudi druge predmete, s katerimi je bila storjena kršitev predpisov ali so bili uporabljeni pri kršitvi.

(3) Namesto odvzema iz prejšnjega odstavka lahko inšpektor pozove kršitelja, da določi mesto, kjer bo vozilo parkirano med trajanjem tega ukrepa. Vozilo mora biti med trajanjem ukrepa na tem mestu in se ne sme premikati. O vsaki nameravani spremembi lokacije vozila oziroma o morebitni odsvojitvi mora zavezanec obvestiti inšpektorja.

(4) Če inšpektor ugotovi, da se prevoznik ali voznik izkazuje z licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenjem Skupnosti ali izvodom licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti, ki jim je potekla veljavnost ali so bili preklicani oziroma izdani drugemu prevozniku, licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenje Skupnosti odvzame in pošlje izdajatelju. O odvzemu se izda potrdilo.

(5) Če inšpektor ugotovi, da se prevoznik ali voznik izkazuje z licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenjem Skupnosti, dovoljenjem ali dovolilnico oziroma drugim dokumentom, ki ga mora imeti v vozilu skladno z določbami tega zakona in za katerega obstaja utemeljen dvom o njegovi pristnosti, oziroma če voznik ne spoštuje pogojev iz dovoljenja oziroma dovolilnice ali ga zlorablja, se mu ta dokument začasno odvzame. Začasni odvzem lahko traja do ugotovitve pristnosti dokumenta, vendar največ do 60 dni. O začasnem odvzemu se izda potrdilo. Dokumente, ki se začasno odvzamejo zaradi nespoštovanja pogojev ali zlorabe, se pošlje izdajatelju licence, ki jih po končanem postopku vrne lastniku dokumenta.

(6) Inšpektor ima pravico pridobiti podatke o pravnih osebah, samostojnih podjetnikih posameznikih ter njihovih odgovornih in pooblaščenih osebah, voznikih, podatke o lastniku vozil in vozilih ter druge podatke, potrebne za vodenje postopkov v zvezi s kršitvami tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi. V ta namen ima inšpektor pravico od oseb zahtevati dokument, s katerim te dokazujejo svojo identiteto.

(7) Inšpektorju je treba na njegovo zahtevo dostaviti poslovne knjige, listine in druge dokumente ter posredovati zahtevane podatke v roku, ki ga določi inšpektor. Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva ima inšpektor, ne glede na delovni čas, pravico vstopiti v poslovne prostore ali objekte in pregledati poslovne knjige, računalniške baze podatkov, pogodbeno listine in druge dokumente v zvezi s prevozi, pri pravnih in fizičnih osebah, ki so pošiljatelji, prejemniki blaga, prevozniki oziroma organizatorji prevoza ali špediterji. Navedene osebe morajo inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje nadzorstva.

121. člen

(izdaja odločbe o izrečenem ukrepu)

Če inšpektor izreče katerega od ukrepov ali prepovedi iz prvega odstavka prejšnjega člena, izda pisno odločbo o tem ukrepu v osmih dneh od ustnega izreka ukrepa osebi, na katero se ukrep nanaša.

122. člen

(nadzor in koordinacija nadzora)

(1) Organi iz prvega odstavka 117. člena tega zakona opravljajo nadzor nad izvajanjem določb tega zakona na celotnem ozemlju Republike Slovenije samostojno in v skupnih akcijah.

(2) Koordinacijo in načrtovanje stalnega nadzora v notranjosti Republike Slovenije opravlja inšpektorat, pristojen za področje prometa, ki od vseh organov, pristojnih za nadzor, tudi zbira in obdeluje podatke o opravljenih nadzorih in ugotovljenih kršitvah tega zakona. Vsi pristojni organi morajo inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa poslati poročila o opravljenih skupnih nadzorih in izvedenih ukrepih.

(3) Način nadzora in koordinacije med nadzornimi organi natančneje določi Vlada Republike Slovenije.

123. člen

(evidenca nadzorov)

(1) Inšpektorat, pristojen za področje prometa vodi evidenco o opravljenih nadzorih v skladu s tem zakonom in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

(2) V evidenci iz prejšnjega odstavka se vodijo naslednji podatki:

- datum in kraj opravljenega nadzora,
- ime oziroma firma in sedež osebe, ki ji je bil izrečen ukrep v postopku inšpekcijskega nadzora,
- število kontroliranih vozil in voznikov,
- število in struktura ugotovljenih kršitev (predpis in člen).

XIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

124. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 4.000 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravi ali opravlja prevoz potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu:

- brez licence (19. člen),
- v nasprotju z izdano licenco (19. člen),
- brez veljavne licence Skupnosti (3. člen in prvi odstavek 8. člena [Uredbe 1072/2009/ES](#)) ali brez licence v skladu s točko (a) drugega odstavka 462. člena naslova I tretjega razdelka drugega dela sporazuma o trgovini in sodelovanju,
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen [Uredbe 1072/2009/ES](#)),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen [Uredbe 1073/2009/ES](#)),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen [Uredbe 1073/2009/ES](#)),
- brez potrdila za prevoze za lastne potrebe (peti odstavek 5. člena [Uredbe 1073/2009/ES](#)),
- če ne zagotovi, da se vozila, ki jih ima na voljo in se uporabljajo za mednarodni prevoz, vrnejo v enega od operativnih centrov v državi članici sedeža podjetja najpozneje v osmih tednih po tem, ko so ga zapustila (točka (b) prvega odstavka 5. člena [Uredbe 1071/2009/ES](#)).

(2) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje upravljavec prevoza pravne osebe, upravljavec prevoza samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevoza posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

125. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. opravlja kabotažo, ki ni v skladu s prvim ali drugim odstavkom 108. člena tega zakona ali 16. členom [Uredbe 1073/2009/ES](#) ali [475. členom](#) naslova II tretjega razdelka drugega dela sporazuma o trgovini in sodelovanju;
2. izvaja ali izvede kabotažo v nasprotju s prvim, tretjim ali četrtem odstavkom 109. člena tega zakona, drugim odstavkom 8. člena [Uredbe 1072/2009/ES](#) ali šestim oziroma sedmim odstavkom 462. člena naslova I tretjega razdelka drugega dela sporazuma o trgovini in sodelovanju;
3. opravlja kabotažo v isti državi članici v štirih dneh po koncu zadnje zakonite kabotaže v navedeni državi članici (drugi a odstavek 8. člena [Uredbe 1072/2009/ES](#));

4. ne more predložiti jasnih dokazov o predhodnem mednarodnem prevozu oziroma vsaki zaporedni opravljeni kabotaži oziroma o vseh opravljenih prevozih v primerih, ko je vozilo prisotno v državi članici gostiteljici v času štirih dni pred mednarodnim prevozom, ter teh dokazil predložiti v času cestnega pregleda (tretji in četrti odstavek 8. člena Uredbe 1072/2009/ES);
5. v vozilu nima kontrolnih dokumentov za kabotažo (potniška spremnica za občasne prevoze ali pogodba, sklenjena med prevoznikom in organizatorjem prevoza, ali overjena verodostojna kopija teh dokumentov v primeru posebnih linijskih prevozov) oziroma se ti ne morejo predložiti na zahtevo pooblaščenega inšpektorja (17. člen [Uredbe 1073/2009/ES](#));
6. opravlja ali opravi mednarodni prevoz blaga brez ustrezno in pravilno izpolnjene dovolilnice ali dovoljenja za prevoz blaga (prvi odstavek 102. člena tega zakona).

(2) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevoza pravne osebe, upravljavec prevoza samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevoza posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorna oseba pravne osebe (voznik) ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost (voznik), ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

125.a člen

(prekrški)

- (1) Z globo od 375 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju z določbo enajstega odstavka 102. člena tega zakona.
- (2) Z globo od 375 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju z določbo dvanajstega odstavka 102. člena tega zakona.
- (3) Z globo od 375 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka.
- (4) Z globo od 150 do 750 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

126. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1.250 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. omogoči uporabo svoje licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti oziroma njihovega izvoda drugi pravni osebi, fizični osebi, ki samostojno opravlja dejavnost, ali samostojnemu podjetniku posamezniku ali uporablja tujo licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenje Skupnosti oziroma njihov izvod (29. člen tega zakona, 4. člen [Uredbe 1072/2009/ES](#) in 4. člen [Uredbe 1073/2009/ES](#));
2. opusti prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu na liniji, za katero ima koncesijo in registriran vozni red (prvi odstavek 49. člena);
3. opravlja linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu brez koncesije (50. člen);
4. opravlja posebni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu v nasprotju s 54. členom tega zakona;
5. opravlja občasne prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu v nasprotju s 55. členom;
6. opravlja ali opravi mednarodni linijski prevoz potnikov brez veljavnega izvirnika dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti, ali izvaja prevoze potnikov v nasprotju z izdanim dovoljenjem (63. in 66. člen ali prvi odstavek 75. člena tega zakona ali prvi odstavek 5. člena in 6. člen [Uredbe 1073/2009/ES](#)) ali opravlja prevoz v nasprotju z drugim odstavkom 476. člena naslova II tretjega razdelka drugega dela sporazuma o trgovini in sodelovanju;
7. omogoči uporabo svojega dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov drugi pravni osebi, fizični osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku ali uporablja tuje dovoljenje ali dovoljenje Skupnosti (62., 63. člen tega zakona in 6. člen [Uredbe 1073/2009/ES](#));
8. opravlja posebni linijski prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu na območju Republike Slovenije v nasprotju z [Uredbo 1073/2009/ES](#) in [Uredbo 361/2014/EU](#) (73. člen);
9. brez dovolilnice ali izpolnjene ustrezne potniške spremnice opravlja občasne oziroma brez dovoljenja opravlja izmenične prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu (74., 75., 76. člen tega zakona in 12. člen [Uredbe 1073/2009/ES](#));
10. ne zagotavlja upravljanja prevozov v skladu s 4. členom [Uredbe 1071/2009/ES](#).
11. ne zagotovi upravljanja prevozov potnikov ali blaga v cestnem prometu med stavko v skladu s 116. členom tega zakona;

12. ne ravna po izrečenem ali izdanem ukrepu ali prepovedi inšpektorja (120. člen).

(2) Z globo od 500 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

127. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 750 do 1.250 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima izvoda svoje licence oziroma potrdilo o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe ni izdano (peti odstavek 28. člena, drugi odstavek 34. člena ali tretji odstavek 82. člena tega zakona);
  - 1.a opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima veljavne licence Skupnosti ali veljavne overjene verodostojne kopije licence Skupnosti (4. člen [Uredbe 1072/2009/ES](#)) ali nima licence v skladu s tretjim odstavkom 463. člena naslova I tretjega razdelka drugega dela sporazuma o trgovini in sodelovanju;
  - 1.b opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima veljavne licence Skupnosti ali veljavne overjene verodostojne kopije licence Skupnosti (tretji odstavek 4. člena [Uredbe 1073/2009/ES](#)) ali nima licence v skladu s prvim odstavkom 483. člena naslova II tretjega razdelka drugega dela sporazuma o trgovini in sodelovanju;
2. da v upravljanje oziroma vožnjo avtobus ali tovorno vozilo vozniku, ki ni strokovno usposobljen ali ni zadosti star (38. člen);
3. ne zagotovi uporabe taksimetra na način, da se le-ta uporablja v skladu z njegovim namenom, in sicer tako, da je za posameznega potnika ali povezane skupine potnikov taksimeter vključen od začetka do konca vožnje, da se cena prevoza izračuna na osnovi prevožene razdalje ter da sta taksimeter in obvestilo o maksimalni tarifi nameščena tako, da sta vidna uporabnikom prevoza. (57. člen);
4. če v vozilu nima izvirnika dovoljenja za opravljanje linijskih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu (66., 75. člen tega zakona in šesti odstavek 6. člena [Uredbe 1073/2009/ES](#));
5. brez dovoljenja začasno prekine ali trajno ustavi prevoz potnikov na mednarodni liniji (72. člen tega zakona in 11. člen [Uredbe 1073/2009/ES](#));
6. upravljalec avtobusne postaje ne opravlja nalog iz 111. člena tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih aktov;
7. opravlja stalne izvenlinijske prevoze – shuttle prevoze v nasprotju z določbami prvega do četrtega odstavka 57.a člena tega zakona;
8. uporablja najeto vozilo za prevoz blaga, ki ni registrirano ali dano v promet v skladu s predpisi katere koli države članice Skupnosti, ali najetega vozila ne vozi osebje podjetja, ki vozilo uporablja, ali najeto vozilo v 30 dneh ni registrirano v Republiki Sloveniji (prvi in četrti odstavek 107. člena oziroma prvi in drugi odstavek 107.a člena tega zakona);
9. krši pravo, ki se uporablja za prevozne pogodbe na podlagi 5. člena [Uredbe \(ES\) št. 593/2008](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) (UL L št. 177 z dne 4. 7. 2008, str. 6), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 309 z dne 24. 11. 2009, str. 87);
10. voznik, ki je državljan tretje države, prevoz opravlja brez veljavnega potrdila za voznike (3. člen in prvi odstavek 8. člena [Uredbe 1072/2009/ES](#)).

(2) Z globo od 250 do 500 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Z globo 210 eurov se kaznuje voznik, ki stori prekršek iz 1., 3., 4., 5. in 7. točke prvega odstavka tega člena.

128. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 210 do 625 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. v predpisanem roku izdajatelja licence ne obvesti o spremembi podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence (30. člen tega zakona in peti odstavek 11. člena [Uredbe 1071/2009/ES](#));

2. v predpisanem roku po prejemu dokončne odločbe o preklicu in odvzemu licence skupaj z vsemi izvodi licence ne vrne izdajatelju (32. člen);
3. voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, v vozilu nima potrdila, da ta voznik dela pri prevozniku v skladu z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov (peta alineja prvega odstavka 33. člena tega zakona);
4. voznega reda ne objavi v skladu s 45. in 71. členom tega zakona;
5. ne opravlja notranjega prevoza potnikov v skladu z voznim redom (45. člen);
6. o začasni prekinitvi prevoza v primeru višje sile ne obvesti javnosti po sredstvih javnega obveščanja, pristojnega organa in pristojne inšpekcije (49. in 71. člen);
7. v predpisanem roku o sklenitvi pogodbe o prevozu potnikov v posebnem linijskem prevozu ne obvesti ministrstva za JPP (54. člen);
8. ne opravlja ali ne opravi mednarodnega linijskega prevoza potnikov v skladu s potrjenim cenikom, voznim redom ali itinerarjem (67. člen tega zakona) ali postajališča linijskih prevozov v državi članici ne ustrezajo izdanemu dovoljenju (prvi odstavek 5. in tretji odstavek 6. člena [Uredbe 1073/2009/ES](#));
9. upravljavec avtobusne postaje oziroma postaje (javnega parkirišča) za tovorna vozila ali avtobuse na vidnem mestu ne objavi delovnega časa, cenika in splošnih pogojev poslovanja (114. člen tega zakona);
10. inšpektorju ne predloži zahtevanih podatkov, pisnega pojasnila ali izjave v roku, ki ga določi inšpektor, ali če inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja nadzorstva ali mu ne dostavi poslovnih knjig, pogodb, listin in drugih dokumentov, če inšpektor to zahteva (120. člen);
11. pri opravljanju linijskih prevozov potnikov v notranjem cestnem prometu nima kopije veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz, oziroma možnosti njegovega izpisa (prvi odstavek 49. člena);
12. pri opravljanju občasnega prevoza potnikov nima dokazila o občasnem prevozu potnikov (drugi odstavek 55. člena);
13. pri opravljanju posebnega linijskega prevoza potnikov nima dovoljenja organa JPP (tretji odstavek 54. člena);
14. pri opravljanju prevoza na klic nima dovoljenja organa JPP (drugi in tretji odstavek 57.b člena).

(2) Z globo od 210 do 420 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

129. člen

(prekrški)

Z globo od 600 do 1.250 eurov se kaznuje za prekršek voznik tujega prevoznika ali prevoznika Skupnosti, ki ne izpolni pravilno dovolilnice za mednarodni prevoz blaga ali potnikov v cestnem prometu (tretji odstavek 78. člena in 103. člen).

130. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 420 do 850 eurov se kaznuje za prekršek domača pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če vozila, ki se uporabljajo za prevoze v cestnem prometu, nimajo oznak in opreme, kot so določene s predpisom, izdanim na podlagi tega zakona (peti odstavek 33. člena in peti odstavek 57.a člena).

(2) Z globo od 210 do 420 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba domače pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je ista fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik.

131. člen

(prekrški)

Z globo od 170 do 420 eurov se kaznuje za prekršek voznik:

1. če med vožnjo pri sebi nima vozniškega dovoljenja, v katerem je vpisana pridobljena temeljna kvalifikacija, ali izkaznice o vozniških kvalifikacijah (33. in 42. člen);

2. če na zahtevo pristojnega inšpektorja, pooblaščenih uradnih oseb finančne uprave in policista ne izroči na vpogled zahtevanih dokumentov ali če inšpektorju ne omogoči pregleda opreme, oznak in tovora (33. in 120. člen);
- 2.a če med vožnjo v vozilu nima dokumentov iz 33. člena (razen dokumenta iz 1. točke tega člena);
3. če pri opravljanju linijskih prevozov pravočasno ne obvesti o zamudi najbližje avtobusne postaje (47. člen);
4. če ustavlja ali ustavi zunaj mest postankov, ki so določeni v voznem redu, ali nima s seboj voznega reda ali vozi v nasprotju z voznim redom (45. in 49. člen);
5. če potniška spremnica v mednarodnem cestnem prometu ni pravilno izpolnjena (76. člen);
6. če med vožnjo v vozilu nima dokazil oziroma dokumentov iz 33. a člena, devetega odstavka 95. člena in 107. člena tega zakona;
7. če na znak inšpektorja ne ustavi vozila (118. člen);
8. če ne predloži veljavnega potrdila za voznike ali veljavne overjene verodostojne kopije potrdila za voznike (šesti odstavek 5. člena [Uredbe 1072/2009/ES](#));
9. če ne predloži dovoljenja za linijske prevoze (prvi odstavek 19. člena [Uredbe 1073/2009/ES](#)).

131.a člen

(prekršek)

- (1) Z globo od 5.000 do 7.500 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka 110.a člena tega zakona in v pogodbi določi daljši rok.
- (2) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo od 500 do 750 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

131.b člen

(prekrški)

- (1) Z globo od 1.750 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik ali posameznik, ki opravlja samostojno dejavnost, ki ravna v nasprotju s predpisanim načinom:
  - poročanja in postopkom izvajanja subvencioniranega prevoza (114.e člen);
  - obračunavanja najkrajše razdalje med avtobusnima postajališčema in razreda oddaljenosti (114.c člen);
  - obračunavanja subvencije (114.d člen).
- (2) Z globo od 400 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

131.c člen

(prekršek)

- (1) Z globo od 400 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne izvaja rednega usposabljanja v skladu s tretjim odstavkom 41. člena tega zakona in v skladu s predpisom, izdanim na podlagi 43. člena tega zakona.
- (2) Z globo od 400 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

131.č člen

(črtan)

131.d člen

(prekrški)

- (1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če opravi nakladanje ali razkladanje blaga, čeprav to ni bilo dogovorjeno z ločeno pogodbo (prvi odstavek 110.b člena tega zakona).

(2) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

132. člen

(prekršek)

Z globo 400 eurov se kaznuje potnik, če na zahtevo pristojnega inšpektorja ali osebe, pristojne za nadzor, ne predloži v pregled vozovnice ali če uporablja ponarejeno vozovnico ali vozovnico, izdano na drugo ime (46. člen).

133. člen

(postopek o prekršku zoper prevoznika s sedežem ali podružnico zunaj Republike Slovenije)

Če prekršek, določen v tem zakonu, stori pravna ali fizična oseba ali voznik te pravne ali fizične osebe, ki nima sedeža ali podružnice v Republiki Sloveniji, se šteje, da je zastopnik tuje pravne ali fizične osebe voznik vozila, s katerim je bil storjen prekršek.

133.a člen

(prekršek)

(1) Z globo od 5.000 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnosti, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom 17. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 500 do 750 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

133.b člen

(izrek globe)

Za prekrške iz tega zakona, kjer je globa določena v razponu, se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

134. člen

(izdaja izvršilnih predpisov)

Podzakonski predpisi, določeni s tem zakonom, morajo biti izdani v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

135. člen

(začasno vodenje evidence)

Do vzpostavitve enotne centralne evidence iz 17. člena tega zakona, ki jo vodi ministrstvo za promet, vodita evidence, navedene v prvem do šestem odstavku 16. člena tega zakona, Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije, evidence in registre, navedene v sedmem do desetem odstavku 16. člena tega zakona, pa vodi direkcija, vendar najdlje do poteka roka iz 32. člena Zakona o gospodarskih zbornicah (Uradni list RS, št. 60/06).

136. člen

(javno pooblastilo)

(1) Javno pooblastilo iz 5. člena tega zakona podeli minister v devetih mesecih po uveljavitvi predpisa iz drugega odstavka 7. člena tega zakona.

(2) Nosilec javnega pooblastila začne upravne naloge na podlagi javnega pooblastila izvajati s potekom roka iz 32. člena Zakona o gospodarskih zbornicah (Uradni list RS, št. 60/06), do takrat pa opravljata naloge izdajatelja licenc in delivca dovolilnic Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije v skladu z Zakonom o prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo).

(3) V roku iz prejšnjega odstavka morata Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije prenesti na nosilca javnega pooblastila iz 5. člena tega zakona vse evidence in dokumentacijo, ki je potrebna za izvajanje upravnih nalog na podlagi javnega pooblastila.

137. člen

(dovolilnice in veljavnost licenc)

(1) Osebe, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona oziroma na dan, ko začne nosilec javnega pooblastila izvajati upravne naloge na podlagi javnega pooblastila v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena, določen letni načrt dodelitve dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu, obdržijo določeni načrt in lahko dovolilnice še vedno prejemajo.

(2) Domači prevozniki, ki ob uveljavitvi tega zakona oziroma na dan, ko začne nosilec javnega pooblastila izvajati upravne naloge na podlagi javnega pooblastila v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena že imajo licenco za opravljanje dejavnosti prevoza, ta licenca in njeni izvodi veljajo do izteka njene veljavnosti. Ob vložitvi vloge za izdajo nove licence ali novih izvodov licence v skladu s tem zakonom morajo izpolnjevati pogoje, kot jih določa ta zakon.

(3) Do uveljavitve predpisa iz šestega odstavka 28. člena tega zakona se za izdajo licence ali izvodov licence po tem zakonu uporabljajo obrazci, predpisani s predpisom iz četrte alineje četrtega odstavka 141. člena tega zakona, s tem da se v obrazcih rubrika »registrska oznaka« in rubrika »znamka in tip vozila« prečrtata.

138. člen

(pridobljene pravice odgovornih oseb)

(1) Za pridobitev strokovne usposobljenosti odgovornih oseb za prevoze se do uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 23. člena tega zakona uporablja Pravilnik o pogojih za pridobitev licenc za prevoze v cestnem prometu, načinu in postopku njihove pridobitve ter o načinu vodenja evidence o izdanih licencah (Uradni list RS, št. 50/97, 69/97, 76/97 in 82/98) ter Pravilnik o programu preizkusa strokovne usposobljenosti ter o postopku in načinu opravljanja preizkusa za pridobitev licence za prevoze v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 33/96, 61/97, 15/98 in 29/99).

(2) Za odgovorne osebe, ki so opravile preizkus strokovne usposobljenosti v skladu s pravilnikoma iz prejšnjega odstavka, se šteje, da izpolnjujejo pogoj strokovne usposobljenosti za odgovorne osebe v skladu s tem zakonom.

139. člen

(uporaba členov glede strokovne usposobljenosti voznikov)

(1) Zahteve tega zakona o pridobitvi temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja voznikov (35. do 39. člen) se za voznike vozil za prevoz potnikov (kategorije D1, D1 + E, D ali D + E) začnejo uporabljati 10. septembra 2008, za voznike vozil za prevoz blaga (kategorije C1, C1 + E, C ali C + E) pa 10. septembra 2009.

(2) Šteje se, da imajo pridobljeno temeljno kvalifikacijo tisti vozniki, ki so:

- do datumov iz prejšnjega odstavka pridobili nacionalno kvalifikacijo voznik oziroma voznica v cestnem prometu ali uspešno končali poklicno izobraževanje za voznike, ali
- imeli ob uveljavitvi tega zakona priznano strokovno usposobljenost voznikov na podlagi Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo).

(3) Ne glede na prvi odstavek se določbe 35. do 39. člena tega zakona uporabljajo od uveljavitve tega zakona dalje za voznike, ki v skladu z [Uredbo Sveta \(EGS\) št. 3820/85](#) z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom (UL L št. 370, z dne 31. 12. 1985, str. 1, z vsemi spremembami) še niso dovolj stari za vožnjo posameznih kategorij vozil.

140. člen

(pridobitev pooblastila ministra)

(1) Organizacije, ki bodo izvajale pridobivanje temeljnih kvalifikacij za voznike iz tretjega odstavka prejšnjega člena, morajo v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona pridobiti pooblastilo ministra iz 41. člena tega zakona.

(2) Do pridobitve pooblastila iz 41. člena tega zakona vozniki iz tretjega odstavka prejšnjega člena pridobijo temeljno kvalifikacijo v sistemu pridobitve nacionalne poklicne kvalifikacije.

141. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo) in določba 1. točke tarifne številke 33 Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 114/05 – uradno prečiščeno besedilo).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati naslednja predpisa:

- Pravilnik o minimalnih tehničnih in drugih pogojih za parkirna mesta za motorna in priklopna vozila ter mesta za njihovo vzdrževanje (Uradni list RS, št. 63/02);
- Uredba o višini, časovnih obdobjih ter načinu dodelitve začasne subvencije avtobusnim prevoznikom, ki opravljajo javne medkrajevne linijske prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 68/01, 117/02 in 85/03).

(3) Z dnem uveljavitve tega se prenehajo uporabljati naslednji predpisi:

- Pravilnik o obrazcu in načinu vodenja kontrolne listine za domačega avtobusnega prevoznika (Uradni list RS, št. 70/95);
- Navodilo o postopku in načinu dokazovanja poravnave davčnih obveznosti pri pridobivanju dovolilnic za prevoz stvari v mednarodnem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 79/98);
- Daljinar s časi vožnje relacij primestnih in medkrajevnih avtobusnih voznih redov v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 22/00 in 15/01);
- Pravilnik o avtobusnih voznih redih (Uradni list RS, št. 29/00, 37/00, 35/01 in 46/01).

(4) Do izdaje ustreznih podzakonskih predpisov na podlagi tega zakona se še uporabljajo naslednji predpisi, če niso v nasprotju s tem zakonom:

- Pravilnik o programu preizkusa strokovne usposobljenosti ter o postopku in načinu opravljanja preizkusa za pridobitev licence za prevoze v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 33/96, 61/97, 15/98 in 29/99);
- Odredba o priglasitvi posebnih linijskih prevozov (Uradni list RS, št. 94/01);
- Pravilnik o obliki in vsebini obrazca ter načinu vodenja potniške spremnice za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 16/02);
- Pravilnik o licencah za opravljanje prevozov v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 30/02 in 108/03);
- Pravilnik o postopku, po katerem inšpektorji Prometnega inšpektorata Republike Slovenije ustavljajo vozila v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 40/03);
- Pravilnik o opremljenosti avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč ter načinu opravljanja storitev avtobusnih postaj (Uradni list RS, št. 86/04);
- Uredba o koncesijah za opravljanje gospodarske javne službe izvajanja javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 88/04);
- Pravilnik o notranji kontroli (Uradni list RS, št. 137/04);
- Pravilnik o oznakah in opremi vozil, s katerimi se opravljajo prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 137/04);
- Pravilnik o delitvi dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 82/02, 92/03, 129/03, 11/04 in 120/05).

142. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije